

మార్చి 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

JUNIOR

CHANDAMAMA

PROVIDES THE KEY TO A TREASURE CHEST OF KNOWLEDGE

SKILLS

Colouring Contest, Arts and Crafts, Fun with Cooking, Mathemagic, and **MORE**

HERITAGE / HISTORY

Panchatantra, Men of Wit, Saints and Sages, They Said It, Monuments and Landmarks of India, Historical Events, and **MORE**

ACTIVITY

Cover Activity, Astro Aria, Gooba's Words, Joining Dots, Spot the Differences, Number Game, and **MORE**

KNOWLEDGE

Star Gazing, Nature Page, Mintoo's Mates, Wonders of the World, Rights and Duties, Thematic ABC, Health Care, and **MORE**

ENTERTAINMENT / FUN

Riddles, Rebus, Nursery Rhymes, Naughty Baloo, Jokes, and **MORE**

S-H-A-K-E ! LIKE THE MILK SHAKE, WHICH IS ONE OF CHILDREN'S FAVOURITE DRINKS, THEY WILL FIND THE 'JCM SHAKE' A DELIGHT!

Junior Chandamama is the only magazine that engages its readers to develop their talent and kindles their imagination. PAGE AFTER PAGE - MONTH AFTER MONTH

Rs. 144 FOR 12 ISSUES - DD OR M.O IN FAVOUR OF CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82 DEFENCE OFFICERS COLONY, EKKADUTHANGAL, CHENNAI - 600097.

DON'T WAIT FOR HIS/HER BIRTHDAY!
HERE'S AN IDEAL GIFT FOR ALL OCCASIONS
FOR YOUR DEAR ONES!

HERE ARE EDUTAINMENT PRODUCTS FROM THE HOUSE OF **CHANDAMAMA**

FOON WORK SHOP

RS. 199/- ONLY

With a simple click and drag movement of the mouse, Chandamama Fun Workshop promises hours of fun.

We have over a half-million words in English to communicate with, but half of everything we write and read depends on 300 most frequently used words. But many of these words cannot be sounded out, so they must be learned as sight words. What exactly are "sight words?" - the, a, is, of, to, in, and, I, you - are just a few. Words that good readers instantly recognise.

JATAKA TALES - Early Reader Series (Level 2) teaches children to instantly recognise 100 of these sight words.

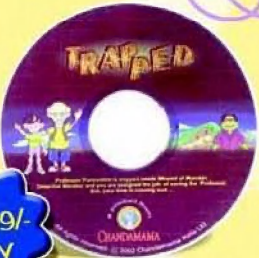
RS. 199/- ONLY

JATAKA TALES

LEVEL II

TRAPPED

RS. 199/- ONLY

The renowned indologist Professor Purenuthin is trapped inside the Mound of Murukki. You search through 12 different games and activities to find clues and keys to save the professor.

For more details, Contact:

Mr. Shivaji, Chandamama India Limited, 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai 600 097. INDIA. Ph: +91-44-22313637 / 22347399.
 e-mail : support@chandamama.org WWW : http://www.chandamama.org

HURRY!

చందమామ

సంపుటి: 112

మార్చి 2005

సంచిక: 3

ఈ సంచికలో ...

- * సాహసు యువకుడు! ...7
- * ధైర్య సాహసీ లక్ష్మీ! ...9
- * భారత దర్శిని ...25
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * మైండ్ రెయిడర్ 2వ భాగం ...31
- * చింతజేగుప్ప! ...43
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...49
- * విలువ తెలియనివాడు ...50
- * వినయుడి శాస్త్రజ్ఞానం! ...59
- * దేవుడికంటే గొప్పవాడు ...60
- * ఆర్య - 21 ...63
- * మానవ నిర్మిత మహాదృష్టాలు ...67
- * విజ్ఞానం ... మోదం ...
వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు - 17
... 13

ధర్మదాసు శక్తులు (జే.క)
... 19

ప్రకృతి ప్రేమచూష్యం!
... 26

విష్ణు కథ - 15
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పంపేందుకు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, తన ఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpa: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భూమిని పరిరక్షించుకుందాం!

సముద్ర గర్భంలో వచ్చిన భూ కంపం కారణంగా ఏర్పడిన పునావు కళ్ళు మూసే తెరిచేలోగా రెండు లక్షలా యాభైవేల మందికి పేగ్గా పోట్టనపేట్టుకున్నది. ఇటీవలికాలంలో ప్రపంచం చూసిన ఘోర ప్రకృతి వైపరీత్యం ఇది!

ఈ పూర ప్రళయం వాటిల్లిన ఒకసెలలోమీగానే యూరప్ యొక్క ఆసియా, ఆఫ్రికాలో కొన్ని ప్రాంతాలను అకాల భారీవర్షాలు వుండెత్తాయి. ఉత్తర భారతదేశంలో విపరీతమైన వుంపు కురిసే వూపులు జనజీవితానికి అంతరాయం కలిగించింది.

ప్రకృతి సిస్టమ్ ఇలాంటి బీభత్సాలకు; భూమి పీడా, పిరిసిర వాతావరణంలో వచ్చే విపరీతమైన మార్పులకు శాస్త్రవేత్తలు, నిపుణులు విభిన్న వివరణలు ఇస్తున్నారు. రానున్న ఇలాంటి పూర విపత్తులను వుంపుగానే పసిగట్టి ప్రజలను హెచ్చరించడానికి వూర్గాలను అన్వేషిస్తున్నారు.

అయినప్పటికీ మనుషులు చేసే తప్పిదాలు, పొరబాట్లు మొదలైనవాటికి అనుగుణంగానే ప్రకృతి స్పందిస్తోందన్న సత్యం వునం వురిచిపాకూడదు. భూమిని పిరిరంపు కోవడానికి వునం వునవంత బాధ్యతను నిర్వర్తించడం చాలా అవసరం. వుఖ్యంగా వున పిరిసిరాలను విరళ భ్రంగా ఉంచుకోవడం, చాలా వుఖ్యం. దీని ద్వారా వాతావరణాలు స్థిరం, అడవుల నిర్మూలన మొదలైనవాటివల్ల చెబ్బుతిన ప్రకృతి సమతల్యాన్ని కాపాడుకోవచ్చు.

పునీషీ ప్రకృతికి విరళ భ్రంగా, దాని పీద అధిపత్యం చెలాయించడానికి ప్రయత్నించి నప్పిడల్లా, ప్రతికూల స్పందనలు ఎదుర్కొనవలసిన అవసరం గల నించవచ్చు.

పూనవజాతి భవిష్యత్తు కోసం వూర్స్ 21వ తేదీ ధరిత్ర దినోత్సవాన్ని, వూర్స్ 22వ తేదీ జల దినోత్సవాన్ని ఫలవంతంగా జరుపేయండి!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

Statement about Ownership of
AMBULIMAMA (Tamil)

Rule 8 (Form VI), Newspaper
(Central) Rules, 1956

1. Place of Publication

82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097

2. Periodicity of Publication
MONTHLY

1st of each calendar month

3. Printer's Name

B. VISWANATHA REDDI

Nationality

INDIAN

Address

82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097

4. Publisher's Name

B. VISWANATHA REDDI

Nationality

INDIAN

Address

82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097

5. Editor's Name

B. VISWANATHA REDDI

(Viswan)

Nationality

INDIAN

Address

82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097

6. Name and Address of individuals
who own the newspaper
Chandamama India Ltd.

Board of Directors:

1. P. Sudhir Rao

2. Vinod Sethi

3. B. Viswanatha Reddi

82 Defence Officers Colony

Ekkatuthangal, Chennai-600 097

I, B. Viswanatha Reddi, do hereby
declare that the particulars given above
are true to the best of my knowledge
and belief.

(Sd.) B. VISWANATHA REDDI

Publisher

1st March 2005

12 X 12 is 144 : Yes, right!
12 X 12 can also be 120!

How's
that ?

Take Junior Chandamama!

If you buy a copy
month after month
you will spend Rs 144
in 12 months.

BUT, if you take out
an annual subscription,
you pay only Rs 120 and
you get 12 issues!

THIS CONCESSION IS VALID UPTO APRIL 30, 2005

GIFT SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

☐ I/My child/Ward is a subscriber of Chandamama,

Subscription No. Language

I wish to give a one-year GIFT subscription for JUNIOR CHANDAMAMA
to Name : (child / grown-up)

Home address :

..... PIN CODE :

Please ATTACH the label below on the FIRST COPY. I am enclosing DD/
M.O. Receipt No. issued by P.O.

Signature

This is a GIFT Subscription, with love from

..... Town / City

సాహస యువకుడు

విజయేంద్రుడనే రాజు, సీంధు నదీ ప్రాంతం లోని వూహంద్రపిరి అనే రాజ్యాన్ని పాలిస్తూండే వాడు. ఆ సీంధు యంత్రో, ఉత్తర ప్రాంతానూళ్ళు పిర్వతారణ్యాల వుంచిమోణు లనే అనాగరిక జాతులు, వూహంద్రపిరి రాజ్యం మీద దాడులు చేస్తుండేవి.

విజయేంద్రుడు తన రాజ్యంలోని యువకుల్లో, ధైర్యసాహసాలేకాక, రాజ్యరక్షకు ప్రాణత్యాగపెైనా చేయడానికి సిద్ధపడిన వాళ్ళనూ, యువంగా ప్రధానపుంత్రిచేతపిరింపిజోసే సేన్యంలో చేర్చుకుంటూండేవాడు.

ఒకనాడు ఇరవై ఏళ్ళ యువకుడొకడు, రాజదర్శనానికంటూ వచ్చాడు. కాపిలాభటులు అతడి ఎంతవాలకం చూసీ నమ్మాకుంటూ, “పుహరాజుతో ఏంపిని?” అని అడిగారు. కాపిలావాళ్ళు ఎందుకు నమ్మాకుంటున్నారో గ్రహించినయ్యవకుడు కోపంగా, “నా ఎడమవైపు మీసంకన్న కుడివైపు మీసం పొట్టిగా మూడడం చూగదా మీరు నమ్మాకుంటున్నది. దానివెనక పుహసాహసవంత

మైన కథ ఒకటూ న్నది!” అన్నాడు. ఆ జవాబుకు, కాపిలావాళ్ళు పురింత పేద్దగా నవ్వి, “ఏమిటా కథ?” అని అడిగారు.

యువకుడు నత్తంపుంచివేలాడు తున్న కత్తివీడిపేచ్చల్నివేసి, “ఆ కథ ప్రతి అడ్డువు కాపిలాళ్ళు నకానికి వినిపించేదికాదు. అది వినడానికి పుహరాజుగారూ లేక పుంత్రిగారూ పూత్రమే అర్హులు! పుంధు నాకు దారి ఇస్తారా లేదా?” అంటూ కత్తిధూశాడు.

ఇది చూసి నివ్వెర పొల్చిన కాపిలాభటులు, వాళ్ళల్లో ఒకణ్ణి సంగతి చెప్పేందుకు పుంత్రి దగ్గరకు పింపారు.

పుంత్రివాడు చెప్పింది విని ఆశ్చర్యపాత్రా, ఆ యువకుణ్ణిపింపిపున్నాడు.

పుంత్రి సిభాభవన ద్వారం పుంధు ఆ యువకుడికి ఎదురుపెడ్డాడు. యువకుడు, ఆయనకి నిర్భయంగా చూస్తూ, “తపురు పుంత్రిగారేనా, అమశా?” అన్నాడు.

“అమశా, పుహపుంత్రినే! ఇంతకూ నీ బరేమిటి? వచ్చినవినేమిటి?” అని అడిగాడు.

ఆ వెంటనే యువకుడు, ఆయనకు తలమంచి నవ్వు స్పీరించి, “వు హావు ంత్రిమర్వా నాబర్ర న సీయోవర్మ. వు హారాజుగార్త , వ్ర న రాజ్యం వీ ద దాడి చేసామో ణు ల ఆగడాలు కట్టించేందుకు సైన్యంలో ధైర్యసాహసాలు గల యువకులను చేర్చుకుంటున్నారని తెలియ వచ్చింది. అందు కోసం వచ్చాను ,” అన్నాడు .

“అంటే, సైనికయోధుడుగా మీ ణు లతో యుద్ధం చేయ దలచావన్న వూ ట, బామాది! ఐతే, నీ వీ సరి వాలకం చూస్తూ, ఎంతటి శత్రు వై కత్తివూ యు డానికి జంకు తాడు ,” అంటూ వు ంత్రి చిర్ర నమ్మానమ్మాడు .

“వు హావు ంత్రిమర్వా వీ సరి అలామాడా నికి కారణం ఏమి డో పేడ్చుకుంటాది!” అన్నాడు న సీంహివర్మ. “అలాగా! ఆ కథేమి డో సింగ్ర హింగా చెప్పి,” అన్నాడు వు ంత్రి.

న సీంహివర్మ ఒక సారి గొంతు నివరించు కుని, “నాలోమన్న దేశభక్తికారణంగా, అన్ని టికీ తెగించి, మీ ణు ల నాయ కుడుండే శిబిరానికి వెళ్ళాను. వాడు పులి చర్యంతో తయారై ఆసినం వీ ద భల్లూక చర్యం కప్పికుని కూర్చునిమాస్తాడు . చుట్టూరా బాణాలు , కత్తులూ చేతబట్టిన ధులు లు స్పన్న

చూ సీ ఎవరివని ప్రిశ్నించే వు ండే, నేనా మీ ణు ల నాయ కుణ్ణి-ఒరే, నిన్ను చూ సిన వాళ్ళకెవరినా, నువ్వు శునగానివా లెక నక్కువా అన్న అను వూ ను కలు గ్ర త్త ండి. వూ రాజ్యం వీ ద వి డతల దండు లా వాలి డోపు కు తింటు న్నామానిన్ను... అని నేను వూ ట వు గించేలోపిలే, వాడు తన భట్టు లను , ‘ఒరే, వీడి వెక నరకండి!’ అని అజ్ఞాపించాడు . ఆ వెంటనే ఒక భటుడు కత్తిని, నా కంఠం కేసీ విసీరాడు . అది గ్ర రితప్పీ నా కుడి వీ సాన్ని సిగం ఖండించి, ఖంగ్ర వు ంటూ కింద పిడి పొల్చింది. ఆ వు ర్ర ంణం నేను వేగంతో ధూ కి, వాళ్ళకు చిక్కకుండా పారిపోయా ను ,” అన్నాడు .

“అహా, ఇదంతా ఎప్పుడు జరిగింది?” అన్నాడు వు ంత్రి.

“ఎప్పుడోనా, ఒక పామాంట వు ండు ,” అన్నాడు న సీంహివర్మ తేణక్కుండా.

వు ంత్రి పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వి, “ప్రిస్తితం రాజుగారికి కావలసింది, ఆస్థాన విదూషకుడు! నా వెంట రా, రాజదర్శనం చేల్చు స్తాను ,” అంటూ న సీంహివర్మను వెంటబెట్టుకుపోయాడు.

ధైర్య సాహసే లక్ష్మీ !

పిల్లలందరూ రాత్రి భోజనాలు చేసి, “కథ చెప్పు, బామ్మా!” అంటూ సావిత్రమ్మ బామ్మ పుట్టా చేరారు. బామ్మ కథ ప్రారంభించ బోయేంతలో, నాగబాబు అనేవాడు, “సూర్యం అనేవాడి కేసి చెల్లెలు చూపితూ, “బామ్మా! వీడు పుట్టాలోనే బడివుంచి పారిపోయాడు. ఎందుకో తెలుసా? కొత్తగా కొనుక్కున్న కలాన్ని ఎవరో దొంగిలించారని పిల్లలందరూ, పంతులుగారికి చెప్పాడు. ఆయన పిల్లలందరినింపులనూ తణిఖీ చేయవన్నాడు. వీడు తన సింఛీలో చెల్లెలు పేట్టి చూసి, చేతి కేదో గట్టిగా తగలడంతో, వణుకుతూ అటూ ఇటూ చూసి బయటికి పరిగెత్తాడు. ఇంతకీ, ఆ కలాన్ని దొంగిలించి తన సింఛీలో దాచిన వాడు, గోపి!” అని చెప్పాడు.

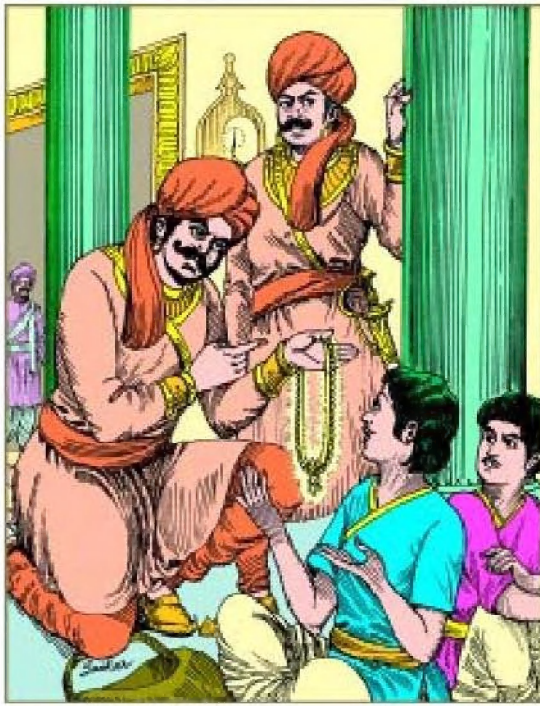
“ఔరా!” అంటూ బామ్మ, సూర్యంకేసి నమ్మతూ చూసి, “ఒరే, సూర్యం! నువ్వు కలాన్ని దొంగిలించలేవు. అయినా, ఎందుకు పారిపోయావా?” అని అడిగింది.

ఆ ప్రశ్నకు సూర్యం, “దొంగనంటారేమో అని భయం వేసింది, బామ్మా!” అన్నాడు.

“అలాగా! ధైర్య సాహసే లక్ష్మీ, అన్నారా బుద్ధివంతులు. దాన్ని గురించి చెబుతాను, వినండి!” అంటూ కథ ప్రారంభించింది:

పైర్లం ఒకానొక గురు కులంలో శ్రీధర ధర్మ, వివలధర్మ అనే ఇద్దరు మిత్రులు మూడేవారు. వాళ్ళిద్దరూ తెలివైనవాళ్ళేగాక, వినయ శీల గూడా కావడంతో, గురు మారిని ఎంతో అభిమానిస్తూండేవారు. విద్యాభ్యాసం పైర్లు, వాళ్ళ గురు కులం వదిలి వెళ్ళే సమయం వచ్చింది. అప్పుడు గురువు వాళ్ళతో, “నావు నలారా! పైర్లం ఒకానొక గొప్ప మహారాజుకు చెప్పరాని దుర్లభ వాటిల్లిందట. అట్టిదే మ్రోహ ఒకబొకటిగా ఆయన విడిచి వెళ్ళసాగాయి.

ధనలక్ష్మి, ధాన్యలక్ష్మి, విజయలక్ష్మి... ఇలా ఏడుగురు దేవతలూ తన గడపిదాటినా, ఆయన కించిత్తు చలించలేదు. కానీ, ఆఖ

రుగా ధైర్యలక్ష్మి తనను వదిలి వెళ్ళబోయే సరికి పూత్రం దిగ్గులు పిత్త తూ, 'అహూ, వి గతా లర్పల్లు పేడదిరిగినా ఫిరవాలేదు. నువ్వొక్కర్తివీ మూట చాలు!' అని ప్రార్థించాడట.

రాజు ఇలా కొరగానే, ధైర్యలక్ష్మి జాలితో కరిగిపోయి, 'అలాగే నాయ నా! నేను సిదా నీతోనే మూటాను!' అని వరపు చ్చిందట. ధైర్యలక్ష్మి అండతో ఆయన కొన్నాళ్ళకు మళ్ళీ పూర్వవైభవాన్ని సంతరించు కున్నాడు. అందుకే పేదల, 'ధైర్య సాహసు లక్ష్మీ' అన్నారు. మనిషిని ఆపద నుండి గట్టెక్కించేది ధైర్యమే! కాబట్టి పుత్ర కూడా ఎట్టిపిరిస్థితు ల్లోనూ ధైర్యాన్ని కోల్పోకుండా బతు కుతూ గొప్పి వాళ్ళకందే!" అంటూ ఆశీర్వాదించాడు.

శిష్యులిద్దరూ గ్రంథ మతు ను సుస్థిరించి, గ్రంథ కులం నుంచి బయట బయట దేరి రాజధాని

దిశగా ప్రియాణం కట్టారు. వారు రాజధాని పోలివేర చేరేసరికి పోయేవాటారింది. పురి కొంత దూరం వెళ్ళే సరికల్లా బాట పక్కన ఒక నిత్రం కనిపించింది. ఇద్దరూ ఆ నిత్రంలోకి వెళ్ళారు. సత్రం యజమాని ఎంతో మర్యాదగా పూట్లాడుతూ, వారి దగ్గర చెరొకరూ క తీసి కుని భోజనానికీ, పిడకకూ ఏర్పాట్లు చేశాడు.

దాదామిత్రరాత్రి కామృందంగా, నిత్రంలో రేగిన పేదల కలకలంతో, పుత్రులిద్దరికీ నిద్రా భంగమైంది. శ్రీధరుడు లేచి కూర్చుని, "ఏమిటి కలకలం? ఏం జరిగింది!" అంటూ తన పక్కన నున్న వ్యక్తిని ప్రశ్నించాడు.

"రాజుగారి అంతఃపిఠంలో పిడిన దొంగలు ఇటే వచ్చారట. రాజభటులు వాళ్ళను వెతుక్కుంటూ వచ్చారు. అందరినీ సాదా చేస్తూ న్నారు!" అని ఆ వ్యక్తి జవాబిచ్చాడు.

"ఓహో, అదా సింగతి!" అని శ్రీధరుడు, విసులుడు నిశ్చింతగా కూర్చున్నాడు. కొద్ది సమయం రాజభటులు వచ్చి, వారి వివరాలు అడిగి, వెంటపున్న సింపులు పూపించు పున్నారు. రాజభటులు సంచులు వెతకగా, శ్రీధరుడి సంచిలోంచి నవరత్న ఖచితమైన కంఠహారాలు రెండు బయట పడినై. ఇది చూసి ఇద్దరూ అమితాశ్చర్యం చెందారు.

భటులు, "ఇవి రాణిగారి హారాలు!" అంటూ పుత్రులిద్దరినీ ఒడిసే పట్టుకుని, "చెప్పండి, మీ ముఠాలోని మిగతా దొంగ లెక్కడ?" అంటూ గడ్డించారు.

దాంతో ఇద్దరికీ ముచ్చెమటలు పోయాయి. పుండు గా తేరు కున్న శ్రీధరుడు, "వుం

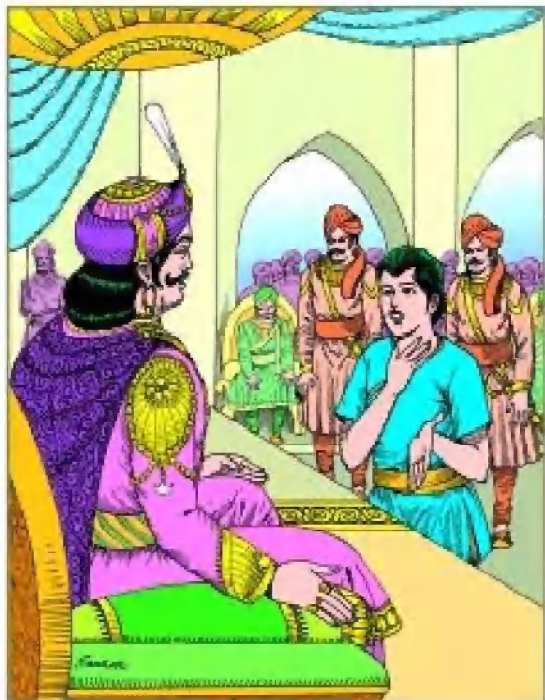
దొంగలం కాదు . నేను అద వు రిచి నిద్ర పాతూండగా, ఎవరో ఈ నగల్ని నా సింఛీలో పేట్టిమాడాలి!” అన్నాడు .

అయితే, రాజభట్టలు వూత్రం శ్రీధర్ డి వూటలు వినిపించు కోకుండా, చేతుల్లోని దండాలతో వు త్రు లిద్దర్ని చెరోదెబ్బా వేశారు. ఆ వెంటనే విమలుడు ఒక ఊషో భట్ట డి చేతని విదిలించి మెరుపు వేగంతో అక్కడి నుంచి పారిపోయాడు . దాంతో రాజభట్టలు , శ్రీధరుణ్ణి పెదరుక్కలు విరిచికట్టి తీసుకువెళ్ళి రాజు ఎదుట హాజరు పెరిచారు .

రాజు య శ్వంతసీంహి డు చాలా వివేకి. అతడు , శ్రీధర్ డు చెప్పినదంతా శాంతంగా విని, “వు ర్త నిజంగా నిర్దోషి లే అయిన పింఛీలో, నీవు త్రు డికి పారిపోవలసిన అగత్యం ఎందు కొచ్చింది?” అని ప్రశ్నించాడు .

అందుకు జవాబు గా శ్రీధర్ డు , తావు గు ర్త కులం నుంచి బయలు దేర్చుండు , గు ర్తా పిదేశం గు రించి వివరంగా చెప్పి, “వు హారాజా! తనకు శి తప్పిదన్న పీరికిత నవు , నా వు త్రు డు విపులు ణ్ణి పారిపోవడానికి మిఠిగల్పింది తప్పితే వరేవు కాదు,” అంటూ ఒక ణం ఆగి, “భగవత్సాం గా వుం నిర్దో షులం, ప్రభూ ! నన్ను విడిచిపెట్టినట్లు తే, నేను వు కు అనిలు దొంగలను పట్టిస్తాను . కావలిస్తే నాతోబాటు ఎవరినైనా పంపండి!” అన్నాడు .

రాజు, శ్రీధర్ డి వూటలకు మెచ్చు కోలు గా తలపింకిస్తూ, “సిరే! సాయంత్రం దాకా ను విక్కడేమిచాడు . వూ వు నీషి నీతో వస్తాడు,” అని చెప్పాడు.

సాయంత్రం కావస్తోండగా, శేఖర్ దనే వ్యక్తి వచ్చి, శ్రీధర్ ణ్ణి కలుసుకున్నాడు . శ్రీధర్ డు అతడితో వూట్లాడు తూ , “వుం దిగిన సిత్రం య జవూని వుద, నాకు అను వూనంగా మారి. అతడు దొంగలకు ఆశ్రయ వుస్తూ, వాళ్ళ దగ్గర నుంచి వాటా తీసి కుంటు న్నాడేమో అన్నది, నా శంక. మనం ఇలా చేద్దాం!” అంటూ తనపథకం వివరించాడు .

ఆ తర్వాత వాళ్ళు ఏపటి వీధికి వెళ్ళి, కొన్ని వస్త్రీమలు కొన్నారు . వాటితో వు ర్త నాటి ఉదయానే అదే సత్రానికి వెళ్ళి బస చేశారు. శ్రీధర్ డు వూ ర్త వేషంలో మూడటం వల్ల, సిత్రం య జవూనికి ఎలాంటి అను వూనం కలగలేదు . వాళ్ళిద్దర్ల తవు సింపుల్లోంచి కొన్ని నకిలీ నగలు తీసి వ్యాపార ల్లా వూట్లాడు కోవడం సాగించారు .

ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యాక శ్రీధర్లు , శేఖర్లు పిత్తు కుని నిద్రనటించటం ప్రారంభించారు . దాదామీఅద్దరాత్రి కావస్తోండగా ఎవరో కొత్తవాళ్ళు వచ్చిన అలికిడి, సిత్రం య జవూని వాళ్ళతో లోగొంతు కలో పూట్లాడుతున్న సీవ్వడి, వారికి తెలిశాయి . వచ్చిన వాళ్ళు దొంగలేననీ, సిత్రం య జవూని తవు గురించే చెబుతున్నాడనీ ఇద్దరూ గ్రహించారు . తర్వాత పూ పూలు గా నిద్రపోయి , తెల్లవారి లేచి ఏంయో ఐవు య్యారు .

సిత్రం రాజధాని పోలివు రల్లో మూడటం వల్ల, అక్కడి నుంచి కొంత దూరం వరకూ నిర్జనంగామూటుంది. శ్రీధర్లు , శేఖర్లు ఆదారిలో కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి ముగ్గురు దొంగలు హిఠాత్తుగా వాళ్ళ పై దాడి చేసి, ఇద్దర్నీ బాట పక్కనున్న చెట్లవెనక్కులాక్కు పోవాలని ప్రియ త్నించారు .

అయి తే, ఇలా జరగవచ్చని ముందే ఊహించి, అందరు సీద్ధంగామన్న శ్రీధర్లు , శేఖర్లు తవు గ్ర ప్పేట్లలోమన్న కారమీపోట్లాలన వైపు మిల్లా విప్పి, దొంగల ముఖాల పై దికి ఎసీరారు . పుల్ల ాం, ఆ ప్రాంత

మంతా దొంగల హాహాకారాలతో నిండి పోయింది. వెంటనే శ్రీధరుడు తన సంచి లోంచి తాళ్ళ తీసి, శేఖర్లు డి సిహాయంతో దొంగలను బంధించాడు . ఆ తరవాత సిత్రం య జవూనిని కూడా బంధించి రాజు సివు ాలో హజరు పిరచి, కఠిన శిక్ష విధించేలా చేశాడు .

అంత వరకూ కథ చెప్పిన బామ్మ నవ్వుతూ, “ఒరే, పీల్లల్లారా! ధైర్యంగామన్న శ్రీధర్లు ఎంతటి ఘనవిజయాన్ని సాధించాడో చూశార గదా? శ్రీధరుడివంటు వచ్చిన శేఖర్లు ఎవరో కాదు ; సాత్తూ యు వరాజే! ఆ తర్వాత శేఖర్లు , తండ్రి దగ్గర శ్రీధర్లు డి తెలివినీ, ధైర్యాన్నీ ఎంతగానో ప్రశంసించి, అతణ్ణి తన అంతరంగిక సలహాదారు గా నియమింపి జేశాడు. పారిపోయిన విమలుణ్ణి కూడా వెదికి పిట్టుకుని రాజు కొలు మతో ప్రివేశ పేట్టారు . అది కథ! అంచేత, ఇక నుంచి పుల్ల కూడా అన్య ాం గుర్తువు కోవలసింది ఏమిటో చెప్పండి? ” అని అడిగింది.

పీల్లలు ఆనందంగా చప్పిట్లు కొడుతూ , ఏకకుంఠంగా, “ధైర్య సాహస లక్ష్మీ” అన్నారు .

భల్లూక మాంత్రికుడు

17

[వూ యోపు ర్కట్టు తు వు లత్రదండంతో కాళీవర ి భల్లూకమాంత్రికుల నుంచి తప్పించు కుని, నగరం చేరాడు. అక్కడ రాజభవనం వుండు జంతు మఱ నాడించే అటవికుడి ఎల్ల గ్ర బంటు, వు ర్కట్టు డి మీ డికి దూ కింద. ఆ సెవు యిం లో అక్కడికి వచ్చిన కాపలావాళ్ళ నాయు కుడు వూ యోపు ర్కట్టు ణ్ణి, ఎల్ల గ్ర బంటితో పట్టించి, రాజుగారి దగ్గరకు బయలు దేరాడు. తరవాత-]

రాజభవనం మెట్టు దగ్గర కాపలావాళ్ళ నాయు కుడు కత్తి పైకెత్తి, వెనక వస్తున్న వాళ్ళందర్నీ ఆగవు ని హేచ్చరించి, జంతు మఱన ఆడించే వాడితో, “బరే, వు హారాజుగారిప్పిత్తు నిభా భవనులో మళ్ళుట్టున్నది. అక్కడికి నీ ఎల్ల గ్ర బంటు ను తీసి కుపావటం వు ర్వాద కాదు. దాని భుజాన వున్న కోతివెధవను, నీ భుజం మీదికి మార్చుకుని, నా వెంట రాజుగారి దగ్గరకు రాగలవా?” అని అడిగాడు.

జంతు మఱన ఆడించేవాడు ఆ హటలకు కోపిగింపు కుంటు న్నవాడిలా వు ఖంపేట్టి,

“నన్నేవై న్నా అనుడిగాని, నా పేయేత్తు ఎల్ల గ్ర బంటు ను వూ త్రం కించపిరుదుకుండ్డి” అన్నాడు.

కాపలావాళ్ళ నాయు కుడు పేదగా నవ్వి, “వుండు ఆ కోతివేషిమిశ్ర గ్రా ఢవారిని కిందికి దింపు,” అన్నాడు.

జంతు మఱన ఆడించేవాడు అల్లు ష్టింగా వు ఖంపేట్టి, ఎల్ల గ్ర బంటు దగ్గరకు పొల్చు, దాని వీమితత్తు తూ, “వీర బంటూ! భుజాల మీది కోతిగాణ్ణి కింద పడెయ్యి,” అంటూ వూ యోపు ర్కట్టు డి నత్తు వు కు బిగిసీమన్న తాడు ను గట్టిగా లాగి పిట్ట కున్నాడు.

ఎలుగు బంటు కోరలు చాచి పేదగా అరిచి, వూయా వుర్కట్టు డినత్తుం పిట్టకుని కిందికి దించబోయేంతలో వుర్కట్టు డు కీపు వుంటూ కిందికి డూకి, “ఒరే, భల్లూక వూరితి కుణ్ణించి ప్రిహాదం కలగబోతున్నది, మీ రాజెక్కడ? నా వురిత దండం ఎక్కడ?” అన్నాడు.

ఆ వూటలకు అక్కడ చేరిన జను గట్టిగా చప్పిట్లు చరిచారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు పొడవాటి చేతికర్ర నొకదాన్ని వుర్కట్టు డి కేసి చాస్తూ, “ఇవు గో, నీ వురితదండం! ఏవెనా అద్భుతాలు చేసి వూరిపించు,” అన్నాడు.

వూయా వుర్కట్టు డు చ్చొనకర్రలాక్కుని, దాన్ని నిలువగా నేల మీద ఆనించి, ఒక్క ఎగ్గర్ర నపొర్చి దాని చివర ఒంటికాలి వ్రేద నిలబడి, “ఒరే, వూర్కట్టుల్లారా, ఇలాంటి అద్భుతం ఎవరైనా చేసి చూపగలరా? మీ

రాజుకూ, రాజ్యానిక్కూడా ఆపిదరావున్న ఈ తరుణంలో గారడీవిద్యలతో ఆనందించే వాళ్ళు ఏవు నాలి?” అన్నాడు.

కాపిలానాయకుడు వూయా వుర్కట్టు ణ్ణి సమీపించి, వాడెక్కి ఒంటికాలి మీద నిలబడి మూన్మ కర్ర ను నరకబోతున్న వాడిలా కత్తి చాచి, “ఒరే, నిజంగా ను మ్మాశత్రు గూ డచారివి కాదా? ను వ్వునే భల్లూక వూరితి కుడి వూట నిజమే నా?” అని అడిగాడు.

వూయా వుర్కట్టు డు మెరుపియేగంతో కర్రకొని నుంచి ఎగిరి కిందికి వూ కుత్తూనే కాపిలావాళ్ళ నాయకుడి చేతి నుంచి కత్తి లాక్కుని, దానితో తన నదు పు కు బిగించి మూన్మ తాడు ను ఒక్కవేట్టు తో నరికి, “వూర్కట్టుల్లారా, నా శక్తిసావు ర్ద్యాలెలాంటివో తెలుపు కున్నారా? మీ రాజును వెంటనే ఇక్కడికి పీలుచు కురుండి,” అంటూ పిల్చొకరికాడు.

కాపిలావాళ్ళ నాయకుడితో పొట్టు అక్కడ చేరిన వాళ్ళందరూ భయ కంపిత లైపోయారు. వూయా వుర్కట్టు డు ఈసారి కత్తి రుంజిపిస్తూ కాపిలావాణ్ణి నివీ పించి, “ఒరే, వుందవు తీ! నా ఆజ్ఞ ఏవు టో వినబడలేదా?” అన్నాడు.

కాపిలానాయకుడు ప్రాణభయంతో వణికి పొత్తూ, “వు హారాజుగారూ నిండు నిభలో మూడగా, వారిని ఇక్కడికి రమ్మని కోరటమో? నా తల ఎగిరిపోతుంది,” అన్నాడు.

“అలా అల్లుతే, నేనే ఆయన దగ్గరకు వెళతాను. వుండుండి దారితిల్లు,” అన్నాడు వూయా వుర్కట్టు డు.

కాపిలావాళ్ళ నాయకుడు కిక్కురువు న కుండా మెట్లెక్కి భవనంలోకి దారి తీశాడు.

రాజు జితకేతు ధృ సీంహాసనులో కూర్చుని, మిత్రప్రియులు లతో వూట్లాడుతున్నాడు. ఆ సమయంలో హిరాత్మగా కాపిలావాళ్ళ నాయకుడు సిభవుండు కుమ్రునై, “వుహారాజా, మన్నించాలి. నా వెనక మర్కటరూపంలో కత్తి పట్టి వస్తున్నవాడు, వుహా శక్తివుంతుడు, వున రాజ్యానికి రానున్న గొప్ప ప్రిహదం గురించి తవును హేచ్చురించేందుకు వస్తున్నాడు,” అంటూ పిక్కకు తప్పికున్నాడు.

రాజు జితకేతు డితో పొట్టు, సిభలో మన్నువాళ్ళందరూ వూయూ వుర్కట్టుట్టి చూసేవుండు ఆశ్చర్యపాలు, అంతలోనే వాడి వింతరూపిం కేసీ చూసీ పేడ్డగా నవ్వారు.

రాజు జితకేతు ధృ సీంహాసనుం పిక్కన నిలబడిమన్న ఇద్దరు వుంతు ల కేసీ తల తిప్పి, “వున ప్రిధానవుంత్రి జివగుష్టితు సివుయూ నికిక్కడలేదు గాని, మన్నుట్టులు తే చాలా ఆనందించేవాడు,” అని అంతలోనే ఏదో ఆలోచనవచ్చినవాడిలా వుంఖం గంభీరంగా పేట్టి, కాపిలావాళ్ళ నాయకుడి కేసీ చూస్తూ, “పిరికివెధవా! ఒక్క బడుగు కోతికి నగరద్వారాలు తెరవటమే గాక, దాన్ని స్వయంగా సిభావుందిరానికి తెచ్చిన నీమా నిజంగానే శత్రు సేన్యకులు ద్వారం దగ్గరకు వస్తూ, ఏవు చేసీ మాడేవాడివి? నీకిదే శిరశ్చేద శి విధిస్తున్నావు. నగర ప్రిధాన తలారి రాగానే, నీకా శి దిరిసేనవనంలో అవులు జరుగుతుంది,” అన్నాడు.

ఈ శి వూట వింటూనే సిభలోమన్నువాళ్ళందరూ ఆనందోత్సాహంతో చప్పిట్లు చరిచారు. అప్పటివరకూ రాజు కేసీ, సిభా

చందమామ

సిధులకేసీ కన్నార్పకుండా చూస్తున్న వూయూ వుర్కట్టుడు చప్పిన పేడ్డగా గొంతెత్తి, “జ్యోతాంత్రిక గురో!” అంటూ కేకపెట్టి, “జితకేతు రాజా, నగర ముఖ్యులారా! కొంచెం ఒళ్ళూ, వుననూ స్వాధీనంలో మూచుకుని, నేచెప్పేది వినండి. నేను మామూలు కోతిని కాదు, ఒక వుహాతాంత్రిక వేత్త ప్రిధాన శిష్యుణ్ణి. నాబరు భ్రాంతివుతి! ఇప్పుడు వీ నగరు వీ దికి కాళీవర్మ అనే వుహాశూరుడూ, భల్లూక వూంత్రికుడనే వూంత్రికుడూ దాడి వస్తున్నారు. ఎం వుల్ని ఆ విషయవైపు వుండు గా హేచ్చురించేందుకు ఇక్కడికి వచ్చాను,” అన్నాడు.

వూయూ వుర్కట్టుడు ఇలా అనగానే సిభలో కలకలం బయలుదేరింది. రాజు జితకేతుడు ఒక్కక్షణకాలం నివ్వెరపోయి, సీంహాసనులో వుంచి లేచి నిలబడి, వూయూ

కాపిలావాళ్ళ నాయకుడు, పుర్కటుడి పిట్టు విడిపించుకునేందుకు ప్రియత్నిస్తూ, “పుర్కటుప్రిభో! పుంత్రదండాల సింగతి నా కేం ఎరుక? పుహరాజా, నా ప్రాణాలు కాపాడండి!” అంటూ అరవసాగాడు.

సిభలోషాన వాళ్ళలో ఇద్దరు ధైర్యవంతులూ, బలశాలులూ అయిన వాళ్ళు చప్పినపొల్లు పూయూ పుర్కటుణ్ణినదం, చేతలూ పిట్టుకుని ఇవతలికిలాగి, “రాజ్యంలో పునుపుల ప్రాణాలు తీసు హిక్కు పూ పుహరాజుగారొక్కరికీ పూత్రపు మూడు; సువ్వలా తొందర పడటం చట్ట సిమ్మతం కాదు,” అన్నారు.

పూయూ పుర్కటుడు కొంతోపిళ్ల పిట పిటాకొరికి, “జితకేత రాజా! సింగతిరెండు ముక్కల్లో చెపుతా, ఎను! నువ్వొక్కడ నగర ద్వారాల తలుపు మిల్లు బిడార్లు ఎప్పుడు కుని, సిభ తీరి, కాలోపిం కబుర్లతో వినోదిస్తూన్నామా ఆ కారణంగా నగరం వెలుపల ఏం జరుగుతున్నదీ నీకు తెలిసినట్టు లేదు. నీ ప్రధాన తలారి ఎల్లుగు బంటి రూపంలో మూడటపైగాక, కాళీవర్మా, భల్లూకపూంత్రికులతో కలిసి, మరొక రాక్షసుడు వెంటరాగా, నగరం వీడికి దాడివస్తూన్నాడు,” అన్నాడు.

రాస్సి డొబరు ఎంటూనే రాజు జితకేత్రుడు అదిరిపిడి, “రాస్సి డా? అలాంటి వాళ్ళు మూడేవారని వినటమే గాని, ఈ శాంవరకూ పూసీందిలేదు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు పూయూ పుర్కటుడు వికటంగా నవ్వి, “అయితే, త్వరలోనే నీకా కొర్క తీరబోతున్నది! కాని, ఆ భయంకర రాస్సిణ్ణి

పుర్కటుడితో, “నీ పూటతీర్చు సుబట్టి, సుమ్మాపూపూలు కోతివి కాదని అర్థమవుతున్నది. ఇక సుమ్మాచేసిన హేచ్చరిక సింగతి. ఆ దోషి కాళీవర్మతో పాటు వాడి పుత్రుల నందరినీ పిట్టి బంధించి తీసి కురవ్వుని, నా ప్రధాన పుంత్రి జీవగుప్తానికి, కొంతపుంది సేపుకులను ఇచ్చి పంపాను. వాళ్ళందరూ ఏమైపోయినట్టు!” అన్నాడు.

ఆ పిళ్లకు పూయూ పుర్కటుడు కీచు కీచు అంటూ నవ్వి, “ఆ గుంపిశంతా కాళీవర్మ అనేవాడు కత్తితో, పూంత్రికుడు భల్లూకుడు తన పుంత్రదండంతో....” అంటూ ఆగిపార్లు, భీతిగొన్నవాడిలా చుట్టూ కలయ పూస్తూ, “జ్ఞాతాంత్రి గురో! నా పుంత్రదండం ఎక్కడ?” అంటూ ఎగిరికొండెం పూరంలో నిలబడి మూడు కాపిలావాళ్ళ నాయకుడి గొంతు పిట్టుకున్నాడు.

చూసేంతరవాత—మరెన్నో క్షణాల కాలం
పూత్రం నీమాజీవించిమాడమ్మా’ అన్నాడు .

రాజు జితకేతు డివుంత్రి లిద్దరూ ప్రాణ
భయంతో వణికిపోతూ రాజుతో, “వుహా
రాజా, వునం ఈ ప్రిపూదం నుంచి బయట
పిడటం ఎలా?” అన్నారు .

“ఇది రాజునెస్స నేను , వుంత్రి లెస్స
వువ్వుల్ని అడగవలసిన ప్రిపు. వువ్వుల్ని ఇదే
ఉద్యోగాల్లోంచి తొలగిస్తున్నాను . ఆ ప్రిధాన
వుంత్రి జీవగ్ర ప్రిక్షి గనక, సిపు యా నికిక్కడ
మన్నట్టలు తే, తగిన వుంత్రిలోచన చేసి,
రానున్న వుప్పి నుంచి అందర్నీ కాపాడే
వాడు ,” అని జితకేతరాజు, సీంహాసనం దగ్గర
నుంచి కదిలి, పూయా వుర్కట్ట డిదగ్గరకు
వస్తూ, సిభలోమన్న వాళ్ళతో, “వున నగరం
ప్రీదికి వుంత్రికులతోపాటు రాస్సిలు కూడా
కలిసి దాడి వస్తినన్నారు , వునం ఏం చేస్తా
బామాట్రుందంటారు ?” అని అడిగాడు .

సిభలో ఎవరూ జవాబివ్వలేదు . వాళ్ళ,
రాస్సిలు నగర ప్రవేశం చేయకప్పు నూబ,
ఇంటగల ధనం, ఇతర విలువైన వస్తువులూ
తీసి కుని నగరం వదిలి పారిపోవటం ఎలా
అన్న ఆలోచనలో మన్నారు .

రాజు జితకేతుడు సిభకుల నుంచి
ఎలాంటి జవాబూ రాకపోవటంతో వాళ్ళ
భయకంపిత్ర లృపిమీ చెప్పలేని స్థితిలో
మన్నారుని గ్రహించి, పూయా వుర్కట్టణ్ణి
సిప్పిపించి, “రూపింలో నున్న వుర్కటాన్ని
పాలి మన్నా వుంత్రిలోచనలో నా ప్రిధాన
వుంత్రి జీవగ్ర ప్రిక్షికి సాటి వచ్చేలా మన్నామా
అవుంత్రిని ఈసిరికే రాస్సిలు తన పొట్టన

పేట్టుకుని మాటాడు . నిన్ను ప్రిధాన వుంత్రిగా
నియ్య వున్నాను . శత్రు సీంహరానికి, రాజ్య
రణకూతగిన పిథకం తంణం ఆలోచించి,
అవులు చెయ్యి” అంటూ వుర్కట్ట డిచేర్చి
పిట్టుకుని, సీంహాసనం దగ్గరకు నడిపించుకు
వచ్చాడు .

సిభలో కరతాళ ధ్వనులు మిన్ను ముట్టినై.
పూయా వుర్కట్టడు అభయం ఇన్నిన్న
వాడిలా కత్తిని నోటపట్టుకుని, రెండు చేతులూ
పైకెత్తి, ఏదో చెప్పబోయేంతలో, నోటి నుంచి
కత్తిజారి కిందపడిఖంగ్ర వుంట్నా పేడ్లధ్వని
అల్లుంది. పూయా వుర్కట్టడు తల వంచ
కుండానే కత్తిని తోకతో మెలిపెట్టి, పైకెత్తి
పిట్టుకుని, ఏదో చెప్పబోయేంతలో సిభా
ద్వారం దగ్గర పేడ్ల కలకలం బయలుదేరింది.
రాజు జితకేతు డితో పాటు అందరూ తలలు
తిప్పి, అట్టకేసి చూశారు .

పుంత్రి జీవగ్ర ప్తిత్తు చిరిగినపు స్మితతో, శిరస్రాణం లేకుండా సిభలో పివేళించాడు. అతడికి కొంచెం వెనకగా సాపుంత్తు సూర్య భూపితీ, ఇద్దరు సేన్యకులూ కూడా సిభలోకి వచ్చారు. జీవగ్ర ప్తిత్తు చూస్తూనే కొందరు సిభకులు, “ప్రిధాన పుంత్రిగారు సిజీవతే; రాస్మి డికి ఆహారం అల్లు పోలేదు,” అంటూ ఉత్సాహంగా కేకలు పేట్టారు.

పూయూ పుర్కట్టుడు కోపంగా కత్తి పైకెత్తి, “ఒరే, పూర్ణపిట్టణి నిపు ఖలారా! ఇంతకు పుండే గదా, రాజు జితకేతు సన్ను ప్రధాన పుంత్రిగా నియమించింది. ఆ పూట పురిచారా?” అని, రాజు జితకేతు డితో, “ఓయ్, రాజా! సప్తసేదేవు డి? ఇక్కడ ప్రధాన పుంత్రిని సేనా లేక శత్రువులకు వెన్నుచ్చి పారిపోయి వచ్చిన ఈ జీవగ్ర ప్తిత్తు?” అని అడిగాడు.

“పుర్కట్టుడే పున రాజ్యానికి ప్రధాన పుంత్రి! జీవగ్ర ప్తిత్తు ఈ ణం సుంబీ నగరు లోని అతి సాపూన్య ఎర్రలలో ఒకడు,” అన్నాడు రాజు జితకేతుడు.

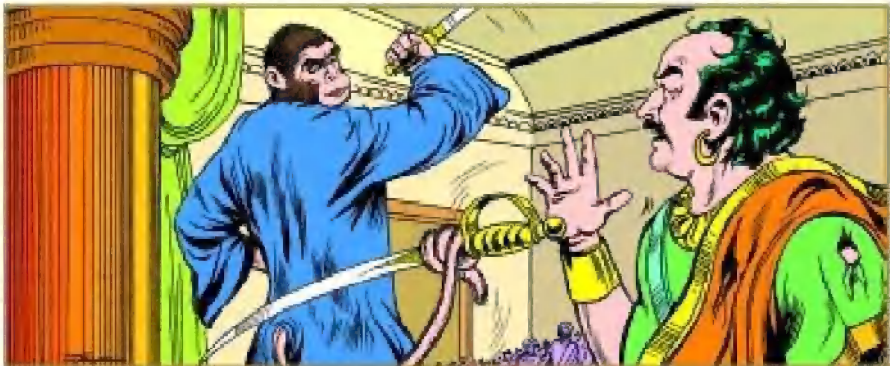
పుంత్రి జీవగ్ర ప్తిత్తు అన్నిటికీ తెగించిన వాడిలా చప్పున కత్తి డ్రాసీ, పూయూ పుర్కట్టు డి

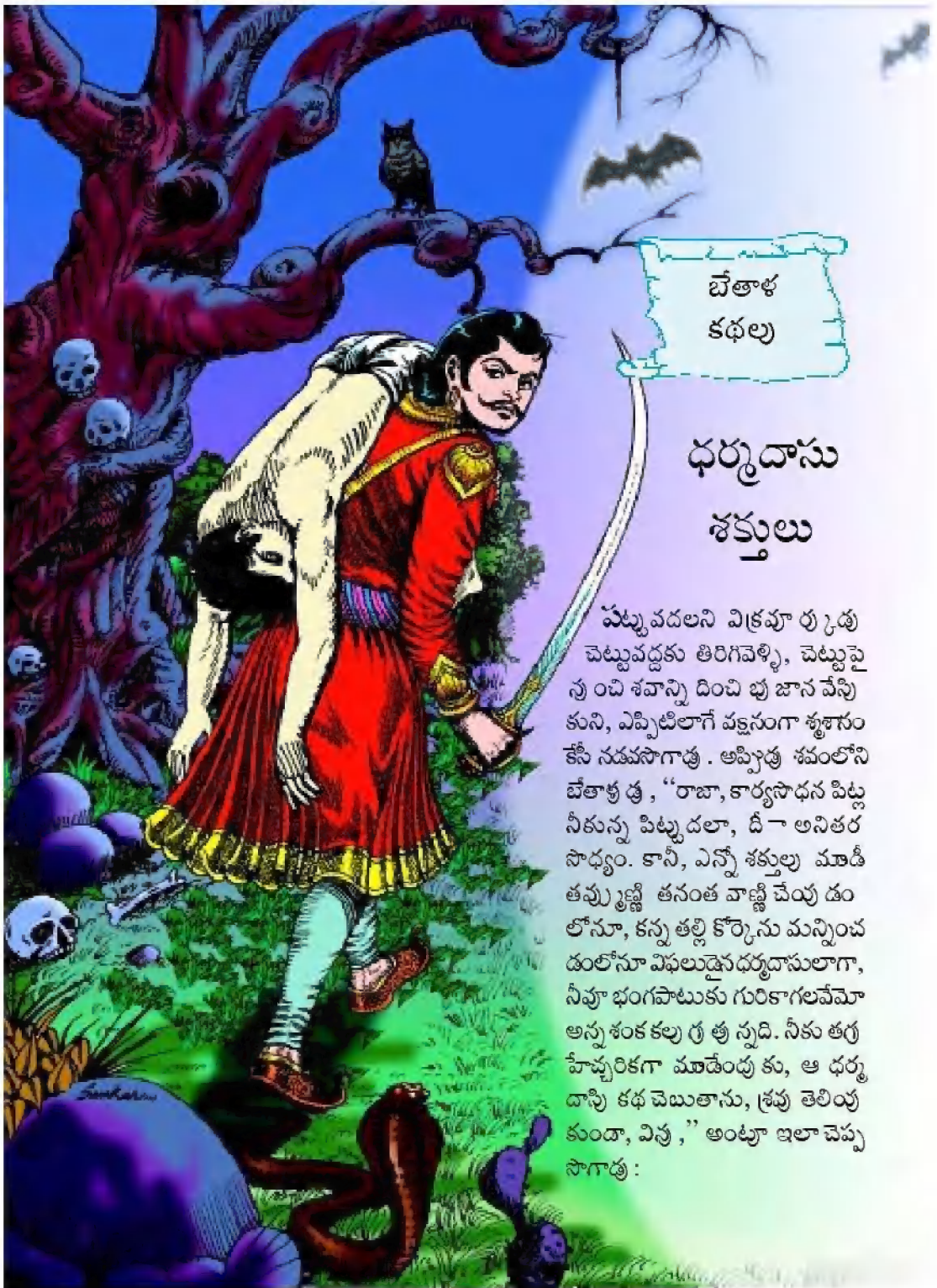
కేసి గుడ్లరుముతూ, “ఈ చచ్చు కోతివెధవ, చంద్రశిలానగర ప్రధాన పుంత్రి? వీణ్ణి ఒక సారి రాస్మి డ్దు ఉగ్రదంతు డిరాతి గద దెబ్బ పుంచి కాపాడాను; ఇప్పిడు స్వీయంగా సేన వీడి తల నరకబోతున్నాను,” అంటూ పుర్కట్టు డి కేసీ బయలు దేరాడు.

రాజు జితకేతుడు కోపంగా, “జీవగ్ర ప్తిత్తు, అగ్గ! ఇది పూపూలు పుర్కట్టుం కాదు; భ్రాంతివుతి అనే గొప్ప తాంత్రికుడు!” అన్నాడు.

“ఈ తాంత్రికుడు దొంగిలించిన భల్లూక పుంత్రికుడి పుంత్రిదండం ఎక్కడున్నది? అది లేకుండా వీడు మామూలు చెట్టుకోతి కన్న కూడా నిస్సిహాయుడు, హెతుడు! ఇదే నా ఖడ్గంతో వీడి తలా, తోకా నరకబోతున్నాను,” అంటూ జీవగ్ర ప్తిత్తు కత్తి చాచి పుర్కట్టు డి వీ డికి డూకబోయాడు.

పూయూ పుర్కట్టుడు, “శ్మై తాంత్రిక గురో!” అంటూ కేక పేట్టి, తోకను మెరుపు వేగంతో తిప్పి, జీవగ్ర ప్తిత్తు చేతిలో మన్ను కత్తిని మెలివేసి చప్పున లాక్కుంటూనే, తన దగ్గర పున్న కత్తిని పైకెత్తాడు. —(ఇంకావుంది)

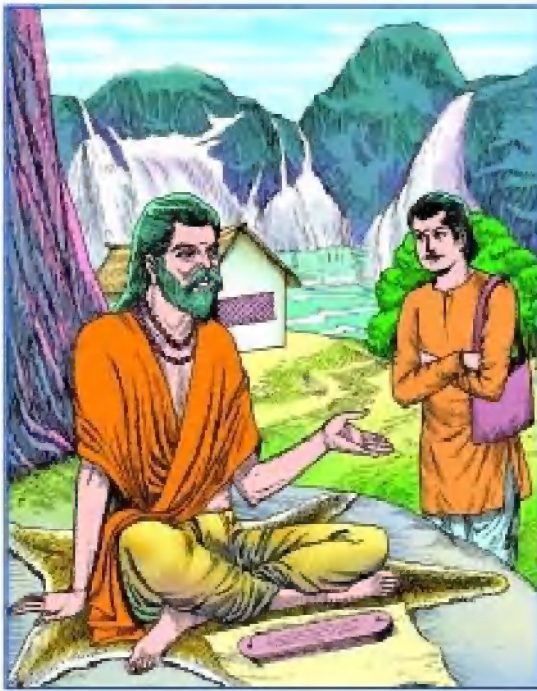

బేతాళ
కథలు

ధర్మదాసు శక్తులు

పట్టువదలని వికృత రక్త చుట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుంగా శ్మశానం చేసే నడవసాగాడు. అప్పడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, కార్యసాధన పట్ల నీకున్న పట్టుదలా, దీని అనితర సాధ్యం. కానీ, ఎన్నో శక్తులు మాడీ తప్పుకొని తనంత వాణ్ణి చేయడం లోనూ, కన్నతల్లి కొర్కెను మన్నించడంలోనూ విఫలమైన ధర్మదాసులాగా, నీవూ భంగపాటుకు గురికాగలవేమో అన్న శంక కలుగుతున్నది. నీకు తగ్గ హేచ్చరికగా మాడెందుకు, ఆ ధర్మదాసి కథ చెబుతాను, శ్రవణ తెలియకుండా, విన్నా, అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

శైలవరం గ్రామస్థుడు వీరదాసుకు నాలుగేకరాల పోలముంది. అయినకు ముగ్గురు కొడుకులు. చిన్నవాళ్ళు రావుదాసి, కష్టిదాసి అవూయకులు. పెద్దవాడు ధర్మదాసి పోలంపిన్నలకు ఇష్టిపడక, ఏదైనా గురుకులానికి వెళ్ళి చదువుకుంటానని తండ్రికి చెప్పి, అందుకాయన ఒప్పికొక పోతే ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తర్వాత ఎన్నిప్రియత్నాలు చేసినా, వీరదాసి కు అతడి జాడ తెలియలేదు.

కొన్నెళ్ళకు వీరదాసి కు జబ్బు చేసే పూట పడిపోయింది. చాలామంది ఘనవైద్యులు వచ్చి పిరించి, ఆ రోగానికి వుండు లేదని తేల్చారు. ఆ తర్వాత రావుదాసి, కష్టిదాసి లను, నమ్మినవాళ్ళే మోసం చేశారు. దాంతో వ్యవసాయంలో బాగా నష్టం వచ్చింది. ఇల్లు గడవడానికి చేసిన అప్పులు అలా అలా పేరిగి

ఉన్న పోలం కాస్తా అప్పుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఈలోగా, ఇల్లు వదిలిన ధర్మదాసి, సిర్వ శ్రేయ దేవ గురు ముఖద్ద చేరాడు. అయిన ధర్మదాసి కు ఎన్నో శక్తులను ప్రసాదించాడు. వాటి ప్రభావంతో అతడికి తన కుటుంబం పిడుతున్న కష్టాలు తెలిసీ, గురు మావద్ద బాధపడ్డాడు.

గురు మాతడితో, “గురు ముఖంగా నీ చదువు ముగిస్తుంది. నీ శక్తులతో పిడుపుందికి వులు సేవు కూర్చువుని, నా ఆజ్ఞ. కానీ గురు మైనా తల్లి తర్వాతనే కాబట్టి, నా ఆజ్ఞ పాటించడానికి నీ తల్లి అనువు తించాలి. అందుకని ఇప్పుడు నీవు శైలవరం వెళ్ళి, ఇల్లు చక్కదిద్ది నీ బాధ్యత నెరవేర్చుకో. అప్పుడు తల్లి అనువు తీసి కుని ఊరు విడిచిపెట్టు. నీ కుటుంబంలో ఒకరికి నీ శక్తులు కొన్ని ప్రసాదించినదే, నీ వారిని విడిచిపెట్టలేమా” అని చెప్పాడు.

ఆ ప్రకారం ధర్మదాసు శైలవరం వెళ్ళి, కుటుంబంలో అందరికీ ధైర్యం చెప్పాడు. రావుదాసి కు వ్యవసాయంలో సలహాలిచ్చాడు. కష్టిదాసి చేత బియ్యం దుకాణం పేట్టించాడు. వ్యవసాయ మింటకు ఎవరికి పిలకనంత ధర పిలికింది. బియ్యం వ్యాపారంలో వుంచి లాభాలిచ్చాల్సి. ఇది పూసీ, ధర్మదాసి వద్ద ఏవో శక్తులున్నాయని ఊళ్ళో చెప్పుకోసాగారు. క్రమంగా ధర్మదాసి తల్లికి కూడా, ఆ పూటలో నమ్మకం కుదిరి, ఒక రోజున అతడితో, “నాయనా! నువ్వు ఇల్లు విడిచి పేట్టి శక్తి వుండు దివ్యమాపు రిచ్చి నాన్నకు జబ్బు

తగ్గించి మళ్ళీ మాటవచ్చేలా చెయ్యి,” అని కోరింది.

“నాన్నమాట్లాడాలంటే, మెరుపు దీవిలోని తులసి మొక్క వేరు కావాలి. నేను ఊరు దాటితే వుళ్ళి ఊరు కు తిరిగి రాకూడదని గుర్తు వాళ్లు! కాబట్టి నాతో ఓ తమ్ముణ్ణి తీసి కు వెళ్ళి, పూర్ణపు ధ్వంసా వాణ్ణి నా అంతటి వాణ్ణి చేసి, వాడి చేత తులసి వేరు ఇంటికి పంపిస్తానని. బయల్దేరవుంటావా?” అని అడిగాడు ధర్మదాసు.

అందుకు తల్లి, “వు నకు ఎంతగా ఆస్తి పాస్తిలు పేరిగినా, మీ నాన్న పూర్వులు వున్నా అయ్యేదాకా వు నకు తప్పి మూడవు. అలాగే వుల్ల పిడివికి ప్రియాణం కా. ఏ గుర్తు వాళ్లు తల్లిగ్రువు వు జల్లుంచలేవు,” అన్నది.

ధర్మదాసు తనకు తోడుగా కష్టిదాసును ఎన్నుకున్నాడు. ఇద్దరూ ప్రియాణపు యోగ్యులు. ఊరు దాటగానే కష్టిదాసు అన్నతో, “నీకు శక్తులున్నాయి. అవి నాకు వచ్చేలా చేయాలి,” అన్నాడు.

“మెరుపుదీవి చేరేలోగా నాకు శక్తులున్నాయని నమ్మితే, నీవై వాటిని పొందవచ్చు!” అన్నాడు ధర్మదాసు.

అంతలో ఒక బండి వారిని సింపు పీంచించింది. బండితోలే జానకయ్య బండి ఆపాడు. ధర్మదాసు తమ్ముడితో, “మెరుపుదీవి చేరేదాకా నీకు వాహనాలు నిషిద్ధం. నీమూల దారిలోనే నడుచుకుంటారా,” అని బండెక్కాడు.

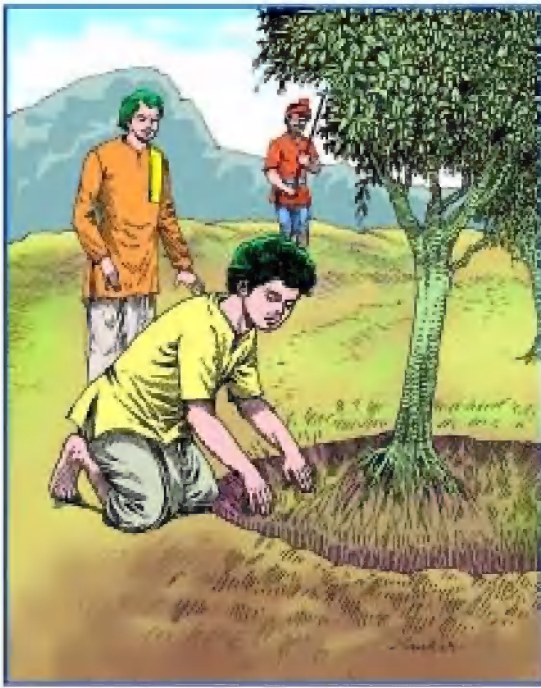
కష్టిదాసు ఒక పైటంతా నడిచాక, ఓ చెట్టుకింద కూర్చున్న అన్న కనిపించాడు. కష్టి

దాసు కు కాళ్ళలాగు తున్నాయి. కత్త మీతో ఆకలి దహించు కు పోతున్నది. అంతలో శైలవరం వెళ్ళి తున్న బాపిన్న వచ్చి వాళ్ళను పిలకరించి, “ఆకలి మీదున్నాను. నాకు తోడుంటాని భోజనం కూడదని నియమం,” అంటూ భుజం మీది నుంచి పేడ్పు తూటను కిందికి దింపాడు. అతడు దింపిన పూటలో చక్కని ఎండు భోజనం మన్నది.

ధర్మదాసు వెంటనే, “తమ్ముణ్ణి ఒక మహా త్యాగ్యానికి తీసి కుని వెళుతున్నాను. అది పైర్తయ్యేదాకా వాడికి ఉపవాసం నియమం మన్నది,” అని చెప్పి, బాపిన్నతో కలిసి ఎండు భోజనం చేశాడు.

ఆ తర్వాత కొంతసేపటికి బాపన్న వెళ్ళి పొగానే, ధర్మదాసు తమ్ముడితో, “చీకటి పిడు తున్నది, భుక్త్యా సంతో నాకు కళ్ళ పూతలు పిడు తున్నాయి. కాబట్టి ఈ రాత్రంతా

నిద్రపొకూడదని నీకు నియ్యవుం. పిత్తు గ్రామిణీ రాకుండా జాగ్రత్తగా కాపిలాకాలు. అది నీకు కాలోపిం, నాకు వుం!

అంటూ అక్కడే పిత్తు కుని వెంటనే గుర్రుపెట్టి నిద్ర పొయ్యాడు. కృష్ణదాసు ఆ రాత్రంతా మెలుకువగా మండిత్రుగా అన్నకు కాపిలాకాశాడు. తూర్పు తెల్లవారైతూండగా ధర్మదాసు నిద్రలేచాడు. అన్నదమ్ములిద్దరూ వుళ్ళీ బయల్దేరి కొంత దూరం వెళ్ళి సరికి ఒక నదీ తీరం వచ్చింది. అక్కడ నావ మన్నదికానీ నడిబు వు నిపిలేదు. ఉన్నట్టుండి నది వు ధ్యలోమన్న తిప్పి వు ద పెద్ద మెరుపు మెరిసి కళ్ళు జిగేల్పన్నాయి. ధర్మదాసు, కష్ణిదాసు కు ఆ తిప్పిన్న వూపీ, “అదే మెరుపుదీవి. రోజూ కొన్ని సమయాల్లో అలా మెరుస్తూండడం వల్ల, దానికా పేరు వచ్చింది,” అన్నాడు.

అంతలో అక్కడికి నావ నడిబు వు నిపీ వచ్చాడు. అతడు వాళ్ళను నమ్మతూ పిలక రించి, “నేను మెరుపు దీవికి వెళుతున్నాను. కావాలంటే వీరూ నాతో రావచ్చు,” అన్నాడు.

ధర్మదాసు, తమ్ముడితో, “నీమగాన్ను బురు ను స్మరిస్తూ నీటిలో యాకు. ఈవు కుంటూ దీవిని చేరుకో. అక్కడ నేను నీకోసం ఎదురు వూస్తాంటావు,” అని నావ ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

మారాలోచన లేకుండా అన్న చెప్పినట్లే చేసిన కష్ణిదాసు కు, దీవిని చేరు కునేసరికి బాగా నీరసం వచ్చి, ఆయాసంతో నోట వూటరాక కళ్ళు దెల్లు కప్పులు. అప్పటికే దీవిని చేరు కున్న అన్న ఉపిచారాలతో అతడు తేరు కున్నాడు.

తర్వాత ఇద్దరూ అక్కడ తులసి మొక్క కోసం వెదక సాగారు. ఒక చోట వారికి, తమ ఊరివాడే అయిన గోపయ్య ఏదో మొక్కవేళ్ళ కోసం గు నపింతో తమ్మతూ కనిపించి, వాళ్ళు వచ్చిన పిని తెలుపు కుని, తన గు నపిం ఇవ్వ బోయాడు.

కష్ణిదాసు గు నపిం తీసి కోబోతూంటే ధర్మదాసు వారించి, “తులసి మొక్క వేరు తీయ డానికి చేతుల్నే ఉపయోగించాలని నియమం,” అని చెప్పాడు.

ఇద్దరూ మరికొంత ముందుకు వెళ్ళగా, వాళ్ళకు పెద్ద పెద్ద తులసి మొక్కలు కని పించాయి. చేతుల్ని, వేళ్ళు నొప్పి పేడు తున్నా లెక్కచేయ క కష్ణిదాసు తులసివేరు తీశాడు. అన్న అతణ్ణి పుచ్చుకుని, “నీ పీత ధక్తి మెచ్చుకో తగ్గది. నాకు శక్తులు ంటే ఈ ణం

నుంచీ వాటిలో కొన్ని నీవి. ఇప్పుడు నీమా గాలిలో ఎగిరి ఇల్లు చేరగలమా" అన్నాడు .

అయితే, ఎంత ప్రియ త్నించినా కష్టి దాని గాల్లోకి లేవలేకపోయాడు . ధర్మదాని నిట్టూర్చి, "నాకు శక్తులున్నాయని నీమశక్తి నట్లులేదు . ఏం చేస్తాం? నాన్నకు ఆరోగ్య యోగముంది కానీ, నీకు శక్తులయోగం లేదు . నాన్న వేలు కొరిపు లసివేర్ సాధించి నుదుకు గర్వపెత్తు . ఇల్లుచేరి నాన్నకు పూట రప్పించి, అప్పుడు నింతోషిపేట్టు . సేపు గ్రర వాజ్ఞ పాటిచడానికి వెళతాను," అన్నాడు .

నదీ తీరం చేరుకున్నాక అన్నదమ్ములిద్దరివీదారలు వేరయ్యాయి . కష్టిదాని ఉత్సాహంగా ఇల్లు చేరుకున్నాడు . పులసివేరు అవింఛగానే అతడి తండ్రి వీరదాని పుళ్ళి పూలు పు నిషింపూత్తు .

పులసివేరు సాధించడానికి తన పిడిన కష్టాలను తాను కాక జానకయ్య, బాపిన్న, గోపయ్యలు చెబితే బాగుంటుందనుకున్న కష్టిదాని, పుర్నాడు వాళ్ళకోసం కబురు పేట్టాడు . పుర్నూరు వచ్చారు . వాళ్ళల్లో జానకయ్య, వీరదానితో, "నీ పేర్లు కొడుకు ధర్మదాని సొంత స్వత్ర కాదు. నేను బండెక్క పుంటే, తనకు వాహినాలు నిషిద్ధపుని తమ్ముణ్ణి బండెక్కించాడు. తను గాలిలో తేలుతూ బండితోసిపూసుగా రావడం, సేపు కళ్ళారా చూశాను," అని చెప్పాడు.

కష్టిదాని అది విని తెల్లబోర్లు ఏదో అనేలోగా బాపిన్న, "పున డూరు కేసీ వస్తున్న నేను, దారిలో చెట్టుకింద కూర్చుని మన్న ధర్మదాని సు పూశాను . అతడికి నా పూటలోమన్న

బలాలు పేడదాతు సుకూన్న . కానీ తనకు ఉపవాసనియమం అని చెప్పి, తమ్ముడికైనా ఆహారపు వ్యవస్థ న్నాడు . అయితే, ఎలా వచ్చిందో నాపూట నిండా విండు భోజన పుంది," అన్నాడు .

అంతలో గోవియ్య, "తమ్ముడు కష్టిదాసు నావలో వస్తాంటే, ఆ వెనుకే ధర్మదాని సీటిపై దనత పుకుంటూ రావడం సేపు నా కళ్ళారా చూశాను. అతడిలో దైవాంశ మ్నాది," అన్నాడు .

ఇవన్నీ వింటూంటే కష్టిదాని కు తల తిరిగినట్లుంది . అన్న తనకు ఇంతవేలు చేసినా, తన గర్తించలేకపోవడానికి కారణం, తనలోని స్వార్థం, అహంకారపు అన్న పిచ్చాత్తాపిం అతడిలో తల ఎత్తింది. ఆ పురుషుడు, తనలో ఏవో కొత్త శక్తులు ప్రవేశిస్తా న్నట్లు అతడికి అనుభూతి కలిగింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, కృష్ణ దాస్తి, తన అన్నకుగల అపి ర్వ శక్తులను ఆదిలోనే గుర్తించలేకపోవడానికి కారణం అతడి స్వార్థం, అహిమేనా లేక మరేమైనా కారణం మళ్ళుదా? ధర్మదాస్తి తల్లి అతణ్ణి మెరుపుదీవి నుంచి తిరిగివచ్చాక, అందరితో పాటు కలిసి ఇంటమూడవు నడవే కాక-ఏ గుర్త వాళ్ళా తల్లిగ్రువు ను జల్లుంచ లేదు అన్నది. ఐనా, ధర్మదాస్తి తిరిగి ఇంటికి రాకపోవడం తల్లిపూటను అతిక్రమించడం కాదా? ఈ సిందహాలకు నివూ ధానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రపూర్ణుడు, “ధర్మదాస్తి, తన తప్పుడు కష్టదాస్తి కు తన శక్తుల్ని ప్రసాదించేందుకు అవసరం అల్లున అన్ని ప్రయత్నాలూ చేశాడు. కానీ కష్టదాస్తి కు తన అన్నకుగల శక్తుల్లో అంతగా నమ్మకం మళ్ళుట్టుకనబడదు. పూలికను ఇచ్చి పింపిడానికి అన్న తనను ఎంపిక చేసిన ణవు కష్టదాస్తి లో తను గొప్పవాడిననే అహింభావం తలెత్తింది. ఆ కారణంగానే అతడు అన్న

శక్తులను గుర్తించలేక పోయాడు. అందుకు కారణం అతడిలో మళ్ళు అహింకారు, అహియ కత్వాలు. ఎంతటి శక్తిమంతుడైనా తన శక్తుల్ని తగు అర్హత లేని వాడికి ప్రసాదించలేడు. ఇక, అతడి తల్లి విషియా నికొన్న, కొడుకు పిట్టగల గ్రువు కొద్ది అతన్ని ఇల్లు వదిలి వెళ్ళ వద్దంటే పూత గ్రువు అనిపించుకుంటుంది. కాని, పిరిస్థితులన్నీ చక్కబడి, భర్త ఆరోగ్యవంతుడయ్యే అవకాశం ఉండీ, వురిన్ని సింపిదల కోసిం కొడుకును తిరిగిరమ్మనడంలో నిస్వార్థమైన పూత హిదయానికి బదులు స్వార్థం కనిపిస్తున్నది. ఐతే, ధర్మదాస్తి లోకపుం కాంచించి ఇల్లు వదిలాడు. అదీ కుటుంబ బాధ్యతలను సెరవేర్చిన తర్వాత. అందువల్ల, అతడు తల్లి కొర్కెను తిరస్కరించినా, అది లోక క్షేమం అనే మరింత విశాలమైన ప్రయోజనం ద్వారా చేసింది గనక, తప్పినిపించుకోడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[అధారం: “వని ఎధర” రచన]

బానిసవంశం పాలకులు

రాజులు, చక్రవర్తులు, సిల్తానులు, నవాబులు రాజ్యాలేలడం గత చరిత్రలో సర్వసాధారణ విషయం. అయితే, ఒకప్పుడు వున్నదేకాన్ని బానిసవంశమిరాజులు పాలించడం వింతయిన విషయం. ఇదెలా సాధ్యమైంది? 1192లో ఆఫ్ఘన్ పాలకుడు వు హమ్మద్ షా రీ పింజాబ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించాడు. అయితే, అతనికి ఆఫ్ఘన్ వదిలిపెట్టి రావడం ఇష్టంలేదు. అందు వల్ల అతడు కుతుబుద్దీన్ ఐబాక్ అనే తనకు విశ్వాసపాత్రుడైన బానిసను ఢిల్లీలో తన ప్రతినిధిగా నియమించాడు. ఆ కాల ఘట్టంలో ఢిల్లీ పింజాబలో ఒకభాగంగా ఉండేది. ఐబాక్ అతడి

వారసులు దాదాపు 00 సంవత్సరాలు పాలించారు. వారినే బానిసవంశం పాలకులు గాంగ్లోంటారు. ఐబాక్ తన విజయానికి సంకేతంగానే ఢిల్లీలో 78 ఫీ. ఎత్తయిన కుతుబు నామ్ నిర్మించాడు.

రుద్రాక్షల మహిమ!

సాధువులు, సన్యాసులే మొట్టమొదట రుద్రాక్షల ఆధ్యాత్మిక, ఔషధ విలువలను గుర్తించారు. వాటిని కంఠహారాలుగా ధరించడం ప్రారంభించారు. ఇటీవలి కాలంలో వీటి శక్తిని గుర్తించడం వల్ల సామ్రాజ్య ప్రజలు కూడా, రుద్రాక్షాలను ధరిస్తున్నారు. వాటికున్న పార్శ్వా(పుష్ప)లను బట్టి రుద్రాక్షాలను వివిధ రకాలుగా విభజిస్తారు. పంచముఖ రుద్రాక్షాల అంటే అయిదు పార్శ్వాలు గల రుద్రాక్షాలను ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. ఇరవై ఒక్క ముఖాలుగలిగినవి చాలా అరుదైనవి. ఏక ముఖ రుద్రాక్ష అదృష్టాన్ని, కీర్తిని తెస్తుందని కొందరు విశ్వసిస్తారు. చతుర్ముఖ రుద్రాక్షాలు విద్యను ప్రసాదిస్తాయని చెబుతారు. త్రిముఖ రుద్రాక్షాలు అంటే మూడు పార్శ్వాలు కలిగినవి ఆరోగ్యాన్నిస్తాయని వురికొందరి నమ్మకం!

విదేశ పూర్వగాథలు (మలేసియా)

ప్రకృతి ప్రేమరహస్యం!

అంకాశ అనే నిర్భాగ్య కుర్రవాడు అకలి తీర్చుకోవడానికి ఏదైనా పండు దొరుకుతుందేమో అన్న ఆశతో దామిని అన్న అడవికి వెళ్ళాడు. అడవంతా తిరిగాక, విడిగా ఉన్న ఒక చెట్టు చిటావు కొప్పులో ఒకే ఒక పండును చూశాడు. చెట్టు మరీ సన్నగా పోడమూ ఉండడం వల్ల, దాని పేళ్ళ ఎక్కడం సాధ్యమేదవు. పెంపు ను అంపు కోవాలంటే చెట్టును వంచాలి; లేదా రాయి ని విసిరాలి.

ఏం చేయడమో అని ఆలోచిస్తూన్న అంకాశకు, “చెట్టు బోదె సెపు పెంటో కొద్దిగా తవ్వితే కావలసి

నది చొర్ర కుతుంది,” అన్న కంటస్వరం వినిపించింది. అంకాశ వెంటనే అక్కడ తవ్వి చూశాడు. బంగారపు ముద్ద కనిపించింది. దానిని వెలుపలికి తీసిన అంకాశకు అక్కడ బంగారం ఇంకా ఉన్నట్టు అనిపించింది. బంగారాన్నంతా ఒకేసారి తీసి కొనుండా, అవసరమైతే వచ్చి కొద్ది కొద్దిగా తీసి కొవచ్చున్న ఆలోచనతో, తీసిన గోతిని అలాగే పై దేవుశాడు. ఆ బంగారం ఎప్పుడైతే పక్కనున్న పట్టణానికి వెళ్ళి, దాన్ని నాణాలుగా మార్చుకుని, ఆ ధనంతో ఒక ఎడ్లబండినీ, ఇంటికి కావలసిన వస్తువులూ తీసి కుని బండిలో మేని కుని తన గృహానికి చేర్చుకున్నాడు.

పురు సెటి రోజు తన కోసం భవనంలాంటి పేద ఇల్లు కట్టడం ప్రారంభించాడు. కావలసినన్ని డల్లా అడవిలోని చెట్టు వడ్లకు వెళ్ళి బంగారం తెచ్చుకుంటూ క్రమక్రమంగా నింపెదల పెంపు కోసాడు. ఇంటినిండానవకులు, సీరిసింపెదలతో తులతూ గుత్తాన్న అంకాశను ఆశ్రయించి పిలువారు వచ్చి, ఆయన భవనం పుట్టా నివాసాలు ఏర్పరచుకున్నారు. అంకాశకు పేళ్ళయింది. పురుతే కొత్త కూ, అందమైన కూతురూ పుట్టారు. వారికి కార్మా, పిమ్మినిల అనిబుర్ల పేట్టి అల్లారు పుచ్చగా పెంపుతూ, నిఖింతోపాటే జీవించసాగాడు.

అంకాశకు సిపు కూరిన సీరిసింపెదలపు చూసే ఆ ప్రాంతాన్ని పొలింబే రాజుకు అనియ కలిగింది. అంకాశ సీరిసింపెదలను ఎలాగైనా కుంభించాలని ఆలోచించాడు. ఇలాగే అతన్ని వదిలితే ముప్పు అంపు రాజుగా వెకటింపు కునే అనియం కూడా కలగవచ్చని శంకించాడు. అలాంటి విషయం

చందమామ

త్వరపిరిస్థితి కలగకుండా ఉండాలంటే, అంకాశకు వారసులు లేకుండా చేయడం ఒక్కడే మార్గం అని తోచింది. అందుకు ఒక విధకల మేళాడు. కుటిల స్వభావమైన తన ఆస్థానద్యోగులు ఇద్దరిని అంకాశ వద్దకు పంపాడు. వాళ్ళిద్దరూ గ్రాహక చారుల సాయంతో, అంకాశకు చాలా ఇష్టమైన గ్రాహిణిని రహస్యంగా దొంగిలించి తీసుకుపోయి అరణ్యపు ధ్వంసంలోని ఒక చెట్టుకు బంధించి వదలలేదు. అంకాశ గ్రహం కోసం అందోళనతో వెతుకుతున్నప్పుడు ఆయన వద్దకు వెళ్ళి తమను జ్యోతిషులుగా పరిచయం చేసి కుని, గ్రహం ఎక్కడ ఉన్నదో చెప్పారు. సేవకులు వెళ్ళి గుర్రాన్ని తీసుకువచ్చారు.

పరమానందం చెందిన అంకాశ, తమ వెల్లల భవిష్యత్తును కూడా చెప్పమని కోరాడు. దొంగ జ్యోతిషులు కొంతమీదేమో లెక్కలు గట్టారు; తమలో తాము చర్చించుకున్నట్లు నటించారు. ఆఖరికి, “మీ పిల్లలు ఇక్కడ గనక మూడే మీ భార్యభర్తలకూ, మీ బంధువులు త్రులకూ ప్రాణాపాయం తీసుకున్నారు. మెటనే వారిని విరణ్ణం పుణ్యం వదిలిరావడం ఒక్కడే మీ ప్రాణాలు కాపాడుకోవడానికి తరుణోపాయం,” అని అంకాశకు రహస్యంగా చెప్పారు. ఆ మాటలను అంకాశ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. వేదంతో వారి సలహాను పాటించడానికే నిర్ణయించాడు. తన కొడుకీ, కూతురికీ పుత్రులను పుట్టినిచ్చి, అర్ధరాత్రి సమయంలో ఒక గ్రహముబండిలో ఎక్కించి అరణ్యంలోకి పంపాడు. తెల్లవారుతూండగా, బండి తూర్పు దిశలో ప్రవహించింది. నిద్రాస్థితుల పిల్లలను ఒక బండ మీద పెట్టి కోవెట్టి సేవకులు తిరిగి వచ్చేవారు.

సూర్య కిరణాలు సౌకగానే కార్యాచిక్షిణిల నిద్రలేచారు. ఎక్కడో ఉన్నాం ఏమిటా అని భయపెడడానికి బదులు, వాళ్ళు సహజమైన సూర్యోదయాన్ని, సూర్యరశ్మి సౌకడంతో బంగారు కాంతి లీనమై సాగర తరంగాలనూ చూసి మురిసిపోయారు. “మీకతి నందర్యాన్ని తూసి అనందించ

వుని వున్న అమ్మానాన్నలు వున్న ఇక్కడ వదిలి నట్లున్నది,” అన్నాడు కార్య. “అమృత, అవిగోచూడ అమృతలెంత అందంగా ఉన్నాయో,” అన్నది విశ్చిణి. “ఇదిగో ఇటు చూడ. ఆ చెట్టంత వున్నారంగా ఉందా!” అన్నాడు కార్య, చెట్టుతో మిమ్మలతో సిందిన అద్భుతమైన శ్యామ్ల పూమితూ. అలా చాలామితాళ్ళు ఆ పుట్టు పెక్కుల తిరిగారు. తియ్యటి పిల్లలను కోసి తిన్నారు. సేలయేటి సీత్య తాగారు. సూర్యాస్తమయమయింది. హఠాత్తుగా వాళ్ళ ఎదుట వెన్నెల వెలుగులో ఒక స్త్రీ సందరభవనం కనిపించింది. ఆశ్చర్యంగా వాళ్ళు దానిని సమీపించారు. “లోపలికి రండి,” అంటూ ఒక స్త్రీ వున్న కంఠస్వరం వినిపించింది. లోపలికి వెళ్ళగానే రకరకాల వంటలు, పడక కనిపించాయి. “మాకు మునుపే ఆతిథ్యమిస్తున్న మీరు ఎవరు?” అని అడిగారు అన్నాచెల్లెళ్ళు. “నేను మీకతి దేవతను. మీరు నా చెల్లెడు,

నడవసాగారు. కొంత దూరం వెళ్ళగా లంగర్రు దింపిన ఒక ఓడ కనిపించింది. కొందరు నావికులు వారికేసి వచ్చారు. “వేపు పూ తల్లి దండ్రుల దగ్గరికి వెళ్ళాలి. సాయపడగలరా?” అని అడిగిన అన్న కార్యా తప్ప చూసి గురించి వివరించాడు.

“అలాగే, ఓడలోకి ఎండి. పువ్వుల్ని పీ ఊళ్ళో దిగబెడతావు,” అన్నాడు ఓడయజమాని.

అన్నా చెల్లెళ్ళు సంతోషంగా ఓడలోకి ఎక్కారు. లంగరెత్తడంతో

ఓడ ముందుకు కదిలింది. కొంత దూరం వెళ్ళాక ఓడయజమాని బిగ్గరగా నవ్వుతూ, “నేను నీ చెల్లెల్ని పెళ్ళాడతాను. నువ్వు నాకు సేవకుడిగా ఉండిపో,” అన్నాడు కార్యాతో.

“నిన్ను పెళ్ళాడకూ, ఓరి పురార్థం?” అన్నది పిమ్మినీల కోరికగా. ఓడయజమాని పట్టురాని ఆగ్రహంతో ఆమెను అమాంతం ఎత్తి సముద్రం అలల పై దికి వేసివేశాడు. “అయ్యో, చెల్లూ!” అంటూ అరిచాడు కార్యా. అతని కళ్ళు దీ ఆపు ఒక పేద తిప్పింగిలం నోట్లో పడింది!

“నువ్వు చచ్చేదాకా నానావకుడిగానే పడి మూడు,” అన్నాడు నావికుడు కార్యాతో. అయితే, ఆ క్షణమే తుపాను చెలరేగింది. అల్లకల్లోలమైన కడలి తరంగాలపై అట్లా ఇట్లా ఊగిసిలాడిన ఓడ తీ తీసిపోయి లోపల ద్రంలో మునిగిపోయింది. కార్యా ఒక ఓడ చెక్కు గట్టిగా పట్టుకుని నిప్పు ద్రంపైతేలసాగాడు. ఆ చెక్కును రెండు డాల్ఫిన్ చేపలు తోని కుంటూ రావడం గమనించాడు. కొంతసేపటికి అలాగే స్నిహ కోల్పోయాడు.

అతడు స్నిహలోకి వచ్చి కళ్ళు తెరిచేసిరికి, ఒక గుడిసేలో పేరుకుని మన్నాడు. పిక్కనే నిలబడ్డ ఒక వద్దురాలు, “మూడు రోజుల క్రితం నిప్పు ద్ర తీరంలో పడిమూడడం చూశాను. చేమా

పైలను, కడలి అలలను, బ్రువుంచారు. అది నాకెంతో ఆనందం కలిగించింది. ఇప్పడే వరం కావాలి కోరుకోండి. బంగారం కావాలా? ప్రకృతి రహస్యమివ్వ కావాలా?” అన్నదా కంఠస్వరం.

“ప్రకృతి రహస్యమివ్వ!” అన్నాడు అన్నా చెల్లెళ్ళు ముక్తకంఠంతో.

“అద్భుతం! ప్రకృతి పీతో ఎప్పుడూ ముహూర్తం ఉంటుంది!” అన్నది కంఠస్వరం.

“కృతజ్ఞతలు!” అని చెప్పిన అన్నా చెల్లెళ్ళు, కత్తి పిండా తిని, విడక పీద విడక కుని హాయిగా నిద్రపోయారు. తెల్లవారాక వాళ్ళు కళ్ళు తెరిచి భవనం లేచారు. పుట్టు బందిపోటు దొంగలు నిలబడి ఉన్నారు. “నడమండి, పీత పూకు బానిసిల్లు!” అన్నాడు దొంగల నాయకుడు.

“మేము రాము,” అన్నారు అన్నా చెల్లెళ్ళు.

“రాదా? అహ హా!” అంటూ దొంగల నాయకుడు కత్తి ఝుళిపించాడు. పురుణావు దొంగ వెలవెల పోయాడు. దిక్కులు పెక్కుటిల్లలా గడ్డస్తూ దొంగ పీదికి ఉరికిన సింహం వాణ్ణి నోట కరుపుకుని ఎటో వెళ్ళిపోయింది. పుగిలిన దొంగలు దిక్కుకొకరు పారిపోయారు.

ప్రకృతి రహస్యమివ్వ తప్పని కాపాడిందని గ్రహించిన అన్నా చెల్లెళ్ళు సముద్ర తీరంలో

డిచ్చిన బిడ్డగా భావించి ఇంటికి తీసి కువచ్చావు,” అన్నది ఆనందంగా.

కార్య అమె కేసి కృతజ్ఞతగా చూశాడు. మరు ిమె తన చెల్లెలు గుర్తురావడంతో అతడి హ దయం విలవిలలాడింది. అయి నా, అతడు లేచి కూర్చుని, మెల్లగా కోలుకుని, అక్కడే ఉంటూ గుడిసె చుట్టూ ఉన్న బీడునేలలో మొక్కలను నాటి పంచసాగాడు. సంచత్సరం తిరిగి సరికి అక్కడొక పై లతోట, పెళ్ళితోమితయూ రయ్యు .

“నాయనా, ఇటీవలే పట్టాభిషిక్తుడైన య్య వ రాజుకు వివాహపు హోత్సవం జరగవు న్నది. కవు ల వింధు గా జరిగే పెళ్ళి ఊరేగింమిత్తు చూ సే వద్దాం రా,” అని వృద్ధురాలు కార్యాను వెంట బెట్టుకుని రాజధానికి చేరు కున్నది. రాజధానీ నగరం వేరు క లతో కోలాహలంగా మది. ఎట్లు చూ సేనా జనం. ఇర్ర గు పోత్ర గు రాజ్యాల వారందరూ ప్రత్యేక వేదిక ప్పీ ద నిలబడి వేరు కలను తిలకించాలని ప్రక టించారు. అందు వల్ల కార్య కూడా ఆ ప్రత్యేక వేదిక ప్పీ దికి చేరాడు.

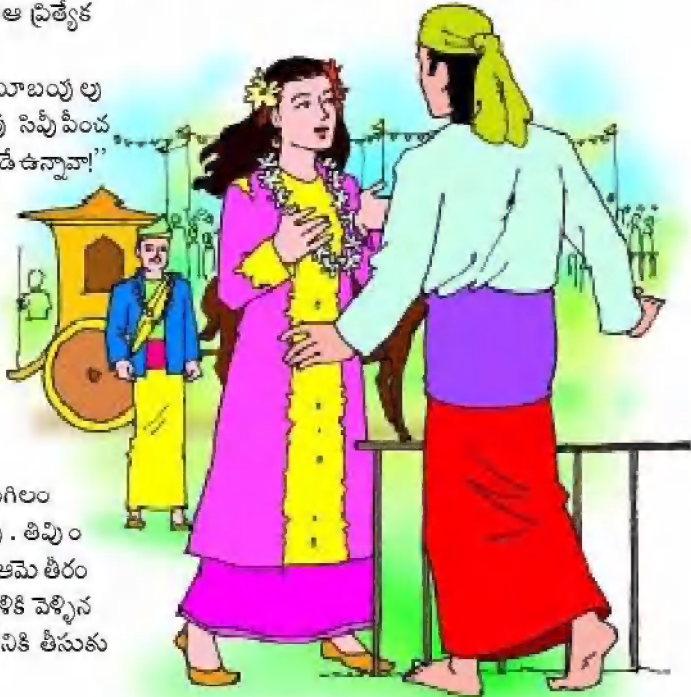
రథంలో వధూ వరు ల ఊరేగింబాబయ్య లు చేరింది. ఆ రథం కార్య ఉన్న వేదికపు సిప్పీపించ గానే ఆగిపోయింది. “అన్నయ్యా, ఇక్కడే ఉన్నావా!” అంటూ పిలిచింది అందాల వధు మా భటు లు వెళ్ళి, కార్యాను తెచ్చి వధు మత్తుంధు నిలబెట్టారు. తిప్పిం గిలం మింగేసిన తన చెల్లెలే ఇప్పిత్తు య్య వరాజును వివాహపూ డను న్న వధు మా అని గ్రహించడానికి కార్యాకు కొంత సుమిట్టింది. ఆనందాతిరే కంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బయ్యాడు!

నిజానికి ఆరోజు మిక్కినీల తిప్పింగిలం నోట్లో పడిందే తప్పి, అది ప్పింగలేదు. తిప్పిం గిలం అమెను బలంగా ఉప్పుడంతో ఆమె తీరం లోకి వచ్చిపడింది. ఉదయం వాహ్యాళికి వెళ్ళిన యువరాజు అమెను చూసి భవనానికి తీసుకు చందమామ

వచ్చాడు. క్రమంగా ఆమె కోలుకున్నది. తన అన్న కోసం వెతికింది కాని, ఫలితం లేకపోయింది. ఇంతలో యువరాజు అమెను ప్రేమించి, పెళ్ళాడుతు న్నాడు. అదే సిప్పియంలో అన్నయ్యపు వెతికించే పినిని కూడా కొనసాగిస్తానని వూ ట ఇచ్చాడు.

రాజు - మిక్కినీలల వివాహం ఘనంగా జరి గింది. కార్య, రాజుకు నూ తన సెలహదార్త అయ్యాడు. కొన్నాళ్ళ గడిచాక, కార్య తన తల్లి దండ్రులను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. ధు ర్భాగ్యు డైన రాజు కారణంగా వాళ్ళు బికారులైపోవడం చూ సే, బాధపడి వారిని తన వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. ఆ తరవాత నలతో వెళ్ళి ఆ రాజును ఓడించి, సీంహాసనాన్ని ఆక్రమించాడు.

అన్నాడెల్లెళ్ళ కలు ప్పి కున్నప్పిడల్లా, “వు న జీవితంలో ముఖ్యవైష్ట్ర ప్రతి పు లు మిలోనూ ప్రక తి రహస్యైవపు వు నల్ని కాపాడింది కదూ!” అని ఆనందంగా చెప్పుకునేవారు. —(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

కోట్ల తెచ్చిన పర్లచిత్రాలు!

సుప్రసిద్ధ భారతీయ చిత్రకారుడు ఎం.ఎఫ్. హ్సాన్ ప్రస్తుతం ఒప్పికున్న వంద చిత్రాలు పూర్తిచేయడంలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. వాటికి పారిశోధకం కూడా వుండే షిఫ్ట్లు కున్నాడు. ఎంతో తెలుసా? 101 కోట్ల రూపాయలు. ఈ చిత్రాలను వేలు స్పృశ్యుడి బొంబాయికి చెందిన సాంకేతిక నిమిషాదు స్వీరూ ఖ శ్రీవాత్సవ. ఐ.ఐ.టి పాట్టు గ్రాధ్యుయేట అయిన శ్రీవాత్సవ ప్రస్తుతం చైనాకు, హాంకాంగ్కు వుండి ఇన్ను వున్న ఎగ్గ వుత్తి చేస్తున్నాడు. ఈ వ్యాపారవేత్త ఈ చిత్రాలను తన ఇంట్లో అలంకరించడానికి గీల్చించడం లేదు. వాటిని అమ్మకా వచ్చే నిధులతో ప్రజోపయోగ కార్యక్రమాలను చేపట్టాలని భావిస్తున్నాడు.

తాజ్ మహల్ కు పాంచివున్న ముప్పు

తాజ్ మహల్ నిర్మించబడి వూడు వందలా యాభ్యసంవత్సరాలు ప్తిర్తికావడంతో ప్రిభుత్వం ఉత్సవాలు కూడా ప్రారంభించింది. ఆధునిక ప్రిపించమిచ్చు వింతలలో ఒకటిగా ప్రిఖ్యాతిగాంచిన ఈ అద్భుత భవనానికి ముప్పి పొంచి మూడని చెబుతున్నారు. దీని వెనక యువు నానదికి అభిముఖంగా ఉన్నరెండు వునారెట్లు పక్కపాటుగా వాలుతున్నట్లు యాభై

యేళ్ళ క్రితమే కనుగొన్నారు. రాజస్థాన్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ రాంనాథ్, ఈ వాలు కొన్నేళ్ళగా పురీ ఎక్కువమత్తు న్నదని కనుగొన్నాడు. నది నీళ్ళ లేక ఎండిపోవడంవల్లే ఇలా జరగతున్నదని ఆయన అభిప్రాయపిచ్చుతున్నాడు. తాజ్ మహల్ మూడు ల ప్రిద సపిత తల్యం ఉండడానికి యమునా నది చాలా ఉపయోగపడుతున్నదని ఆయన చెబుతున్నాడు. ఈ భవన నిర్మాణ సమయంలో నిర్మించబడిన నాలుగు మినారెట్లు అవి ప్రధాన భవనంపై కూలే ప్రమాదం రాకూడదన్న ఉద్దేశంతోనే వాటిని కాస్త వాలుగా నిర్మించడం గవునించతగ్గ విశేషం!

THE ADVENTURES OF G-man

**MIND
RAIDER**

PART 2

**మైండ్
రైడర్
2వ భాగం**

సమర్పిస్తున్నది

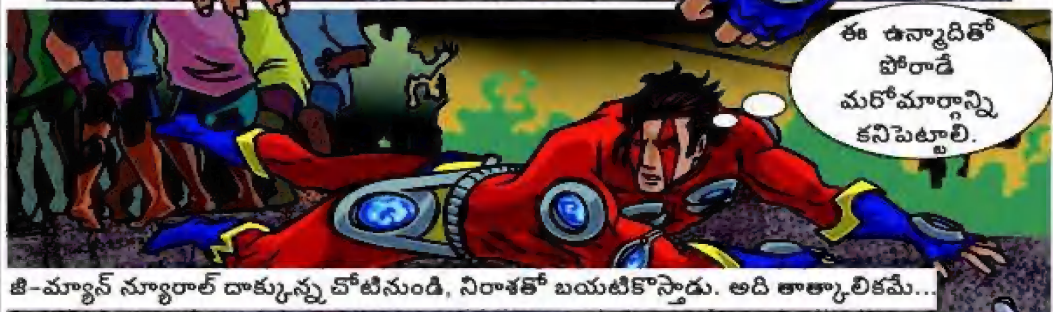

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

ఇంతవరకు జరిగిన కథ: టెరోలిన్ ని యవ్వనంలో ఉంచేందుకు, న్యూరాల్ పిల్లల ఆలోచనలని దొంగిలిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మరమనుషుల్లా (జోంబీల్లా) వున్న పిల్లలని జి-మ్యాన్ పై దాడిచేసేందుకు వాడుకుంటున్నాడు. జి-మ్యాన్ ఈ పిల్లలని రక్షిస్తాడా? వాళ్ళకి ఏదైనా కీడు కలుగుతుందా? ఇక చదవండి

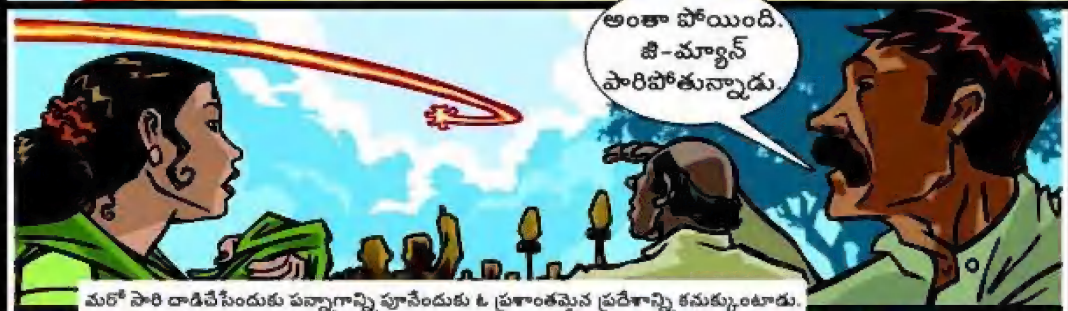

జి-మ్యాన్ న్యూరాల్ దాక్కున్న చోటినుండి, నిరాశతో బయటికొస్తాడు. అది తాత్కాలికమే...

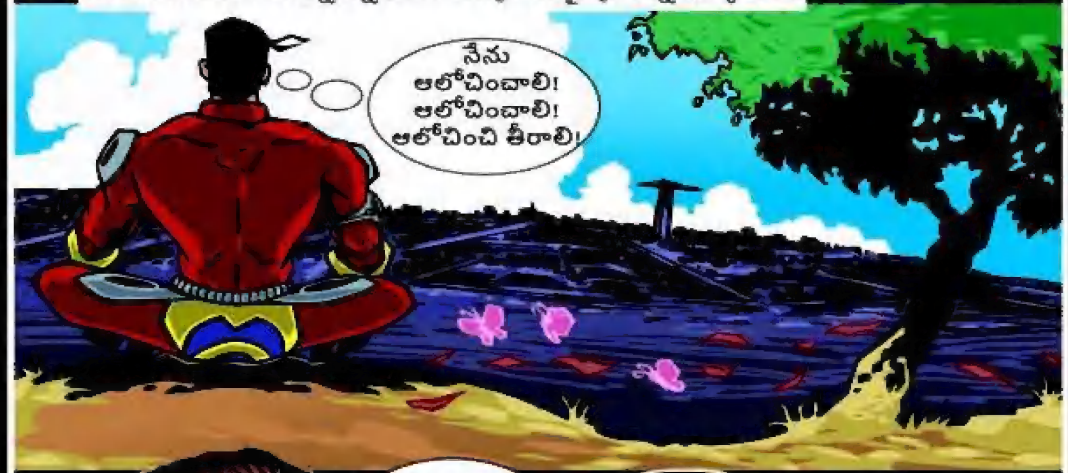

న్యూరాల్ వద్ద వున్న జోంబీ పిల్లల సైన్యాన్ని ఎదిరించే మరో మార్గం వుండాలి.

అంతా పోయింది. జీ-మ్యాన్ పారిపోతున్నాడు.

మరో సారి రాడిచే సేందుకు పన్నాగాన్ని పూసేందుకు ఓ ప్రకాంతమైన ప్రదేశాన్ని కనుక్కుంటాడు.

నేను ఆలోచించాలి! ఆలోచించాలి! ఆలోచించి తీరాలి!

ఆఁ. అదే మరి! ఆలోచించడం!

న్యూరాల్ తో ఇక్కడ అతని మస్తిష్కంలోనే పోరాడాలి

కె శక్తినిచ్చేది

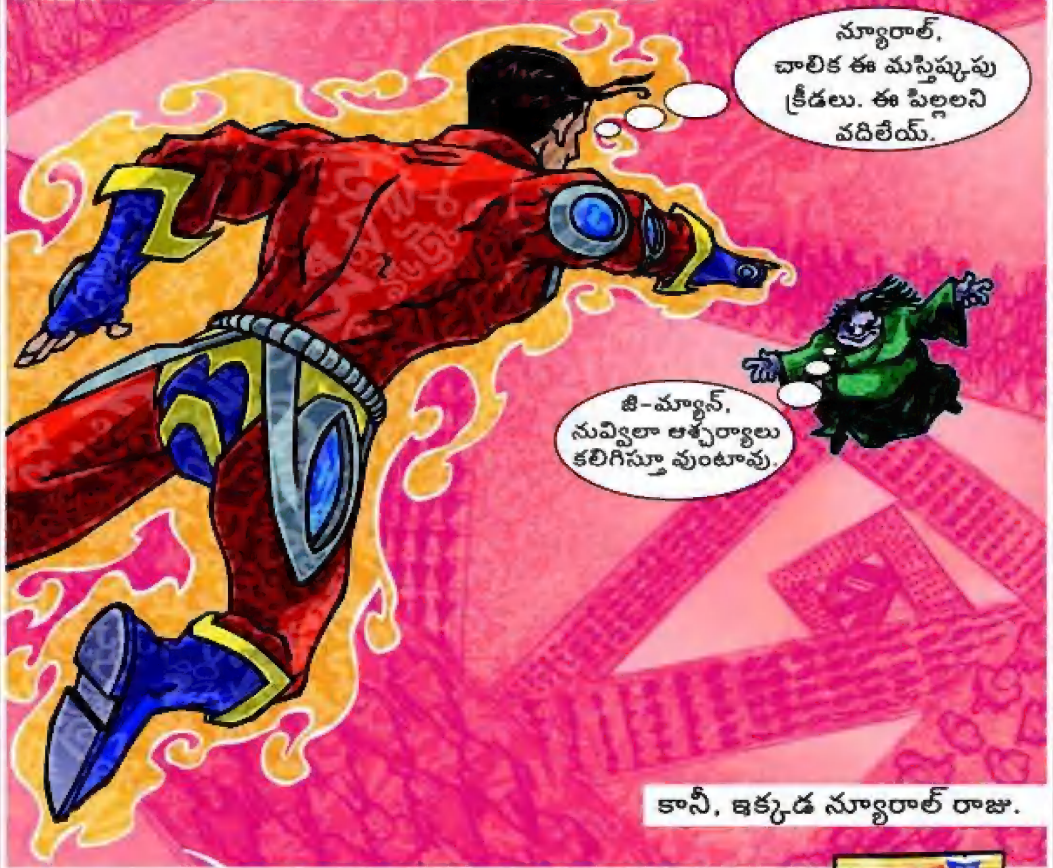

న్యూరాల్...

నాకు తెలుసు
నువ్వు ఇక్కడే ఎక్కడో
ఉన్నావని.

జీ-మ్యాన్ తన మేధస్సుని కేంద్రీకృతం చేసి, మైండ్ స్కాప్ లోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఇక్కడే అన్ని ఆలోచనలూ (కన్వర్ట్ అవుతాయి) ఒకచోట కూడుకుంటాయి. దీన్నే కలెక్టివ్ కాంప్యూటేషన్ (సమష్టి చైతన్యం) అంటారు.

న్యూరాల్,
చాలిక ఈ మస్తిష్కపు
క్రీడలు. ఈ పిల్లలని
వదిలేయ్.

జీ-మ్యాన్,
నువ్వెలా ఆశ్చర్యాలు
కలిగిస్తూ వుంటావు.

కానీ, ఇక్కడ న్యూరాల్ రాజు.

నూర్జరాల్ టి-మ్యాన్ మెదడులోకి ప్రవేశిస్తాడు. అతనికి అక్కడ ఓ ఆయుధం కనిపిస్తుంది - సేరం చేసిన అనుభూతి (గిల్ట్). మేజర్ సూర్యరాజ్ తన ప్రాణస్నేహితులు చాలామంది ఓ యుద్ధపు దాడిలో మరణించడం చూశాడు. నిస్సహాయుడై, ఏమీ చెయ్యలేకపోతూ*.

మ్మ మ్మ మ్మ.....
నువ్వు నీ ప్రాణస్నేహితుల
పట్ల యుద్ధంలో నమ్మక
ద్రోహం చేశావు.

నిజంకాదు
నేను
నిస్సహాయుణ్ణి.

పిరికి పందా !
పిరికి పందా !

పిరికి పందా !

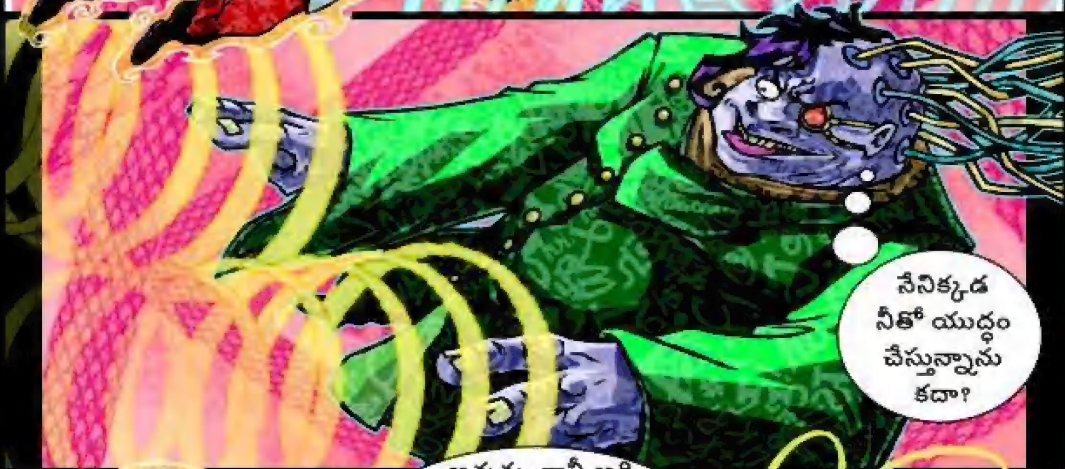
ఇతను నన్ను
మానగించాలని చూస్తున్నాడు.
నన్ను బలహీనుణ్ణి చేయాలని
చూస్తున్నాడు. నేను పోరాడి
తీరాలి.

తిరిగి మన నిజ ప్రపంచంలోకి.

* పరిపాదకుని పూచన. టి-మ్యాన్ పుట్టు పూర్వోత్తరాలని పరిగ్రహించండి.

అసలైన పిరికిపందవి
నువ్వు న్యూరాల్. నువ్వు టెరోలిస్
లేకుండా పోరాడలేవుకూడాను.

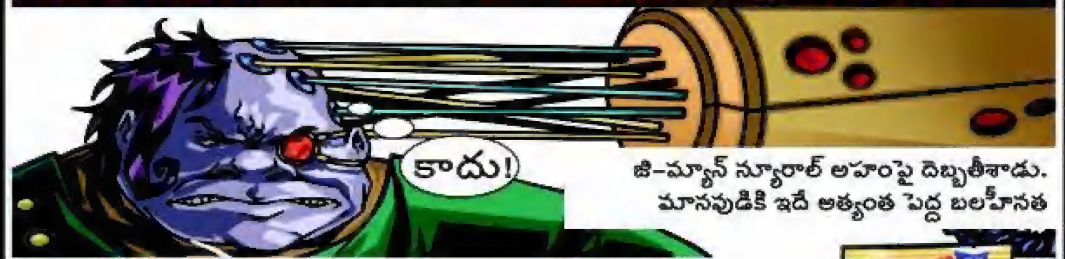

నేనిక్కడ
నీతో యుద్ధం
చేస్తున్నాను
కదా?

అవును, కానీ అది
టెరోలిస్ కోసం చేస్తున్నావు.
నువ్వు అతని ఆజ్ఞని
పాలిస్తున్నావు అంతే.

బానిసవి!

కాదు!

జి-మ్యాన్ న్యూరాల్ అహంపై దెబ్బతీశాడు.
మానవుడికి ఇదే అత్యంత పెద్ద బలహీనత

కి శక్తినిచ్చేది

కీ శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

శి-మ్యాన్ తనకు లభించిన ప్రయోజనాన్ని వాడుకుంటున్నాడు.

నీకు సిగ్గుచేటు !
అతనే నీకు యజమాని.
నీకు ఆత్మ గౌరవం
అంటూ ఏమీ మిగలేదు.

నువ్వు
కేవలం ఓ...
కీలుబొమ్మవి.

అ..ఆ..

చివరికి న్యూరాల్ తొంగిపోయాడు.

వద్దు !

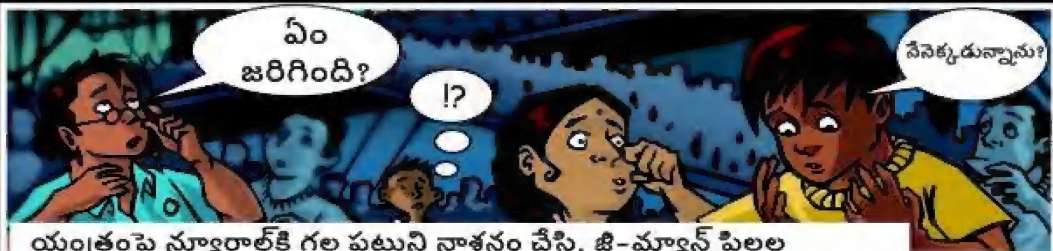
అయ్యో వద్దు !
నా యంత్రం.

శి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

యంత్రంపై న్యూరాలికి గల పట్టుని నాశనం చేసి, జి-మ్యాన్ పిల్లల మస్తిష్కాలకు స్వాతంత్ర్యం కల్పించాడు.

ఎప్పుడో
ఒకప్పుడు నిన్ను
పట్టుకుంటాను
జి-మ్యాన్.

ఓడిపోయి, అలిసి సొలిసిపోయిన న్యూరాలి పలాయనం చిత్తగించాడు.

పిల్లలంతా తమ తల్లిదండ్రుల్ని కలుసుకుంటారు.

అక్కడ నువ్వు
పెద్ద ప్రమాదాన్ని
ఎదురుకోబోయావు
జి-మ్యాన్.

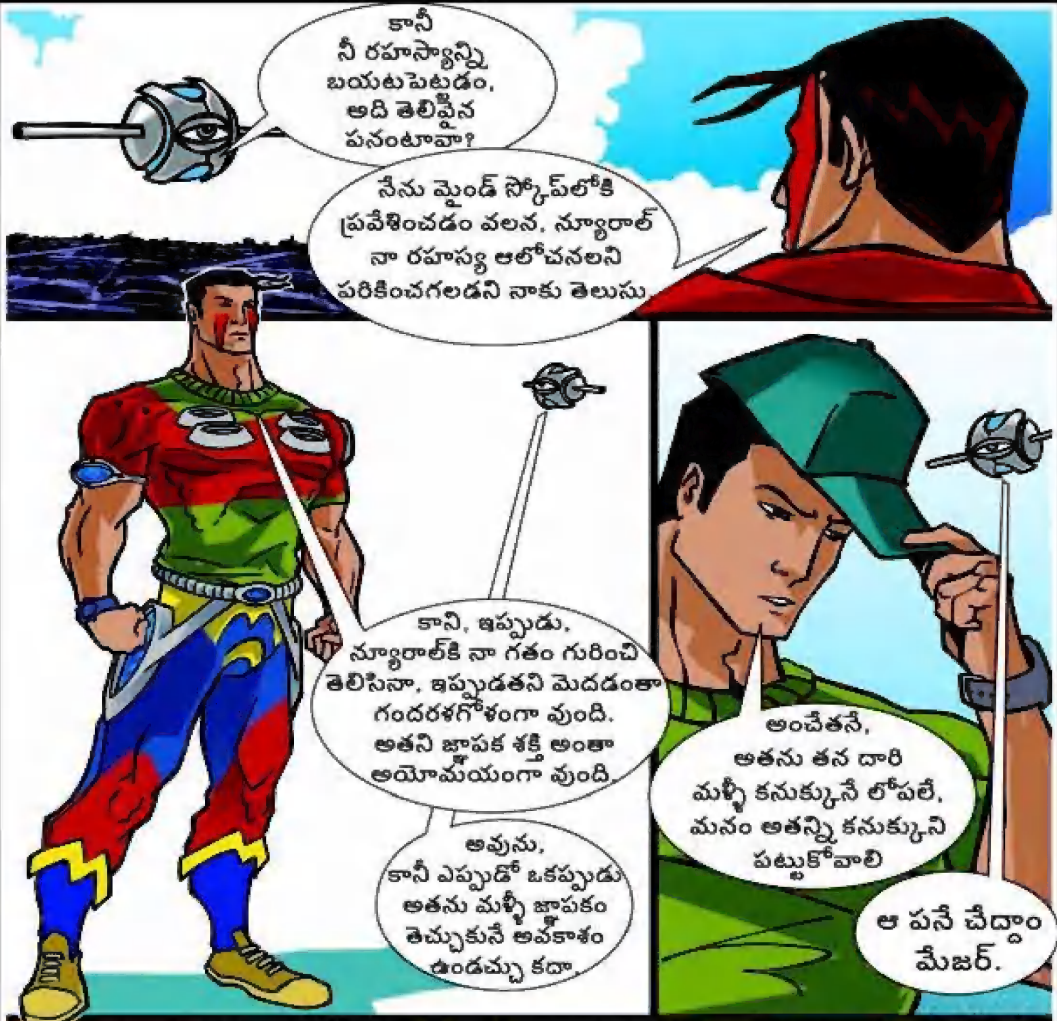
అవును, నాకు తెలుసు.
కానీ ఆ పిల్లలు నాకన్నా
పెద్ద ప్రమాదంలో
వున్నారు మరి.

కె శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఎక్కడో బ్రైజింగ్ గ్రహంపైన, వెయ్యి కోట్ల కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో.....

కె శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

Cream Biscuits

Which of the 3 drawings completes the picture?

Answer: A

Butterscotch

Bourbon

Help the sporty character reach the Fun Center.

Strawberry

How many flavours are hidden inside the biscuit?

Asli Mazaa Beecho Beech

*WPO: inclusive of all boxes for net weight 100g

DSM 6907

CROSSWORD

cream Biscuits

CLUES

ACROSS

1. Michael Jordan's game
7. Cat's love it
8. Also called soccer
9. Andre Agassi's first love
10. Mahabaleshwar's fruit

DOWN

1. This ice cream flavour melts in your mouth
2. Have biscuits with this
3. It takes two hands to ____ the cream
4. Chocolate with sugar crumbs
5. Good on the road, great on ice
6. Aamir Khan won this race
10. Munch

Hint: All that's to do with Fun Center

Enhance your vocab

Words that should appear in the dictionary but don't

Aeroma: The odour emanating from an exercise room after an aerobics workout.

FunCenter: Anything yummy that gets even better when you reach the middle.

Choctasy: The joy of discovering a second layer of chocolate underneath the first.

Keyfruit: The one apple, pear or orange in the stand that, when removed, causes all others to tumble forward.

Phonesia: The affliction of dialing a phone number and forgetting whom you were calling just as they answer.

P-Spot: The area directly above the urinal in public washrooms that men stare at knowing a glance in any other direction would arouse suspicion.

Interesting Facts

The world's highest cricket ground is in Chail, Himachal Pradesh.

The flea can jump 350 times its body length. It's like a human jumping the length of a football field.

Tennis was played at the Olympics until 1924, then reinstituted in 1988.

Cranberries are sorted for ripeness by bouncing them; a fully ripened cranberry can be dribbled like a basketball.

Bourbon

Butterscotch

Milk

Strawberry

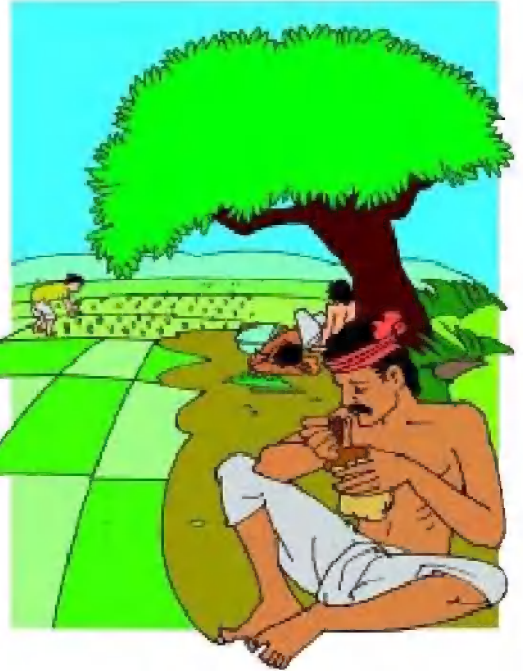
వింతవేణువు!

హారాలాల్ విదేశ వంతుని లోనే తల్లితండ్రులను పోగొట్టుకున్నాడు. వాళ్ళ భూస్వామి పోలంలో పనిచేస్తూ, పీదు గుర్ర పాట కు గురై చనిపోయాడు. అనాథగా వుండిన హారాలాల్ వీధి భూస్వామి దయ తలచి చేరదీశాడు. హారాలాల్ భూస్వామి చెప్పిన పనులు చేస్తూ, పేట్టింది తింటూ రాత్రి పైట పేరటిలోని చిన్న ఇంట్లో పడుకుని నిద్రపోయేవాడు. జపిందార భార్య కూడా హారాలాల్ పట్ల దయతో నడుపుకునేది. అల్లునా వాడికి ఎడతెరపిలేకుండా పిన్నలు మిత్రులు ఉండేది. హారాలాల్ చెప్పిన పిన్నలు శ్రద్ధగా చేసేవాడు. ఇలా రెండేళ్ళు గడిచాయి. హారాలాల్ కు పూర్తి పైట్ల కత్తి మీసండా వుంచి భోజనం, పెగలంతా చేతనిండా పిన్నలు, రాత్రిల్లో వుంచి నిద్ర లభించడంతో దళంగా తయారయ్యాడు. అతన్ని చూసిన భూస్వామి అతడు పోలం పిన్నలకు వురింత ఉపయోగపడగలడని భావించి, పోలంలో పని చేస్తున్న ఇద్దరిలో ఒకరిని తొలగించి ఆ స్థానంలో హారాలాల్ నియమించాడు.

ఉదయం వచ్చింది సాయంత్రం వరకు పోలం పిన్నలు చేయడం హారాలాల్ కు మొదట కష్టమనిపించింది. పొద్దున బయల్ పడేసేపు భూస్వామి భార్య ఇచ్చిపెరిచి వున్న భోజనం తిన్నాక కొంతసేపు చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకునేవాడు.

హారాలాల్ తో పనిచేసే రెండవవాడు పరమ బద్ధకొస్తుడు. వూటి వూటికి చేసే పనిని వదిలి

పెట్టి చెట్టు నీడకు వెళ్ళి కూర్చుని వక్కలు, చెక్కలు నములుతూండేవాడు. ఇలా కొన్ని రోజులు గడిచాయి. హారాలాల్ ఒళ్ళు దాచుకోకుండా పనిచేస్తాడని గ్రహించిన ఆ రెండవ

వాడు హాయిగా చెట్టు నీడలో పడుకుని కుసుకు తీసువాడు. అల్లునా, అతన్ని గురించి భూస్వామికి ఫీర్వాడు చేయడం హారాలాల్ కు నచ్చలేదు. అల్లుతే, ఇలా పోలంలో నాయకత్వం చేస్తూ జీవితాంతం గడపడం కూడా అతనికి ఇష్టంలేదు. మరెక్కడికయినా వెళ్ళి, స్వయంగా

“కాశీకి వెళ్తే, ఏదైనా పని దొరుకుతుందనుకుంటానయ్యా. కాశీ ఈ గ్రామానికన్నా చాలా పెద్ద ఊరని, అక్కడ పని దొరకడం అంత కష్టం కాదని విన్నాను,” అన్నాడు హరాలాల్.

“వురి, కాశీ ఇక్కడికి చాలా దూరం అన్న సింగతి నీకు తెలియదా? అక్కడికి కాలి నడకన వెళ్ళాలంటే చాలా రోజులు పడుతుంది. అంత వరకు ఏం చేస్తామా?” అన్నాడు జవీందార్ హేచ్చరిస్తూ.

“దాన్ని గురించి కూడా ఆలోచించాను. అందుకు తప్పరే దయ తలచి సాయపడాలి,” అన్నాడు హరాలాల్.

“ఎలా?” అని అడిగాడు భూస్వామి.

“తప్ప ఇంట బడేళ్ళు కాయకష్టం చేసినందుకు జీతం పుట్టజేబితే దారిభర్తలకు దిరిపాతుంది కదా?” అన్నాడు హరాలాల్.

ఆ పాటకు భూస్వామి ఒక్కణ్ణం గుత్తుకు మన్నాడు. వెంటనే తేరుకుని, “అంటే, ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోవాలని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేశావన్న పాట!” అన్నాడు.

“అవును,” అన్నాడు హరాలాల్ దధంగా.

“సరే, నీ ఇష్ట ప్రకారమే వెళ్ళు,” అంటూ ఇంటిలోపలికి వెళ్ళిన భూస్వామి, బదు వెండి నాణాలతో తిరిగి వచ్చి, “సింవత్సరానికి ఒక వెండినాణెం ప్రకారం, బదు సంవత్సరాలు పనిచేసినందుకు నీకు చేరవలసిన బదు వెండి నాణాలు ఇవిగో,” అని వాటిని అతని చేతిలో పెట్టి, “అయితే, ఒక్క విషయం పూత్రం పురిచిపాకు. నువ్వు విప్పిత్ర కావాలన్నా తిరిగి రావచ్చు,” అన్నాడు.

తన బడేళ్ళ పాట చేసిన ఇంటి పిల్లలకూ, పొలం పనులకూ ఈ బదు వెండి కాసులు చాలా తక్కువ అనిపించింది హరాలాల్ కు.

ఏదైనా జీవనపాధి చూసుకోవాలని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

ఒక రోజు తెల్లవారగానే, తన బట్టలను పూటగట్టుకుని భూజానికి తగిలించుకుని భూస్వామి సమక్షానికి వెళ్ళాడు. అతన్ని పూడగానే భూస్వామి ఆశ్చర్యంతో, “ఏమియింది హరాలాల్, ఎక్కడికి బయలుదేరామా?” అని అడిగాడు.

“అయ్యా, గత బడేళ్ళుగా నన్ను కాపాడినందుకు చాలా కతజ్ఞతలు. నేను ఇప్పుడు మరేదైనా బతుకుతెచ్చుమచ్చాని కోవాలనుకుంటున్నాను. వీళ్ళ చేసిన పులు ఈ జన్మకు పురిచిపాను,” అన్నాడు హరాలాల్ వినయంగా.

“నీ ఆలోచన బాగానే ముది. చాలా సంతోషం. అయినా, ఎక్కడికి వెళ్ళాలనుకుంటున్నావో చెప్పు,” అన్నాడు భూస్వామి తనలోని ఆశాభం గాన్ని కప్పిపెట్టుకుంటూ.

అయినా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు వాడు జీతం కోసం ప్రాకులాడ ఎల్లు చు కో లేడు . భూస్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని చేతు లెత్తినపు స్కిరించి అక్కడినుంచి కదల బోయాడు . అంతలో భూ స్వామి భార్య ఎప్పటి లాగే మూట అందించి, “ఈ రోజు ఆకలికి ఇది సిరిపావుంది. తీసుకెళ్ళు,” అన్నది.

హారాలాల్ ఆవు కేసీ క తజ్ఞత నిండిన కళ్ళతో చూసి, పంగి నపు స్కిరించి, పక్షనంగా అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు . భూ స్వామి ఇంట లభించే వసితులు పాగిట్టుకుంటున్నా వున్న విచారం అతనికి ఏ కొకానా లేదు . భవిష్య త్తున్న తలుచుకుంటూ ముందుకు వేగంగా నడవసాగాడు . ఎన్ని రోజులు నడింకాకీ చేర గలవున్న విషయం కూడా అతనికి తెలియదు . ఆ పేర్ల నగరం గురించి గొప్పగొప్ప విషయాలు ఎందరో చెప్పుకుంటూండగా విని, తన అద ష్టాన్ని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు.

సాయంకాలానికి బాగా అలీసీపాయాడు . ఒక పెద్ద మర్రిచెట్టు కనిపించింది. దాని కింద ఆ రాత్రికి నదుం వాల్చాలనుకుని అక్కడ అనువైన చోటు కోసం వెతికాడు. తను చూసిన చోటికి కొద్ది దూరంలో ఒక వద్దుడు పిడుకుని నిద్రపావడానికి ప్రియ త్విహ్లాందడం అతడు గవు నించాడు . ఆయన జడలు కట్టిన పోడవాటి జుట్టును ముడిమెనుకుని, చింపిరి బట్టలతో కనిపించాడు .

హారాలాల్ను చూడగానే ఆయన లేచి కూర్చుని, పిలకరించాడు . హారాలాల్ “జాల్లో తనను గురిం చిన వివరాలు, ఉపాధికోసం కాశీకి వెళుతున్న విషయం చెప్పాడు.

వద్దుడు వుందహాసించేస్తూ, “నాయనా, ఇప్పటికి వచ్చావన్న మాట! నా జ్ఞానాన్ని నీతో పంచు కోవాలని ఇన్నాళ్ళు నీకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను,” అన్నాడు .

పించుకోవడం అనే మాట వినగానే హారాలాకు భూస్వామి భార్య కట్టి ఇచ్చిన భోజనం మూట జ్ఞాపకం వచ్చింది. అతడు వెంటనే ఆ మూటను విప్పి, వద్దుడికి కొంచెం పించి ఇచ్చాడు . ఇద్దరూ తినడం ప్రి ర్తిచేశారు . ఈ వృద్ధుడు తనకెలాంటి జ్ఞానం అందివ్వగలడా అని హారాలాల్ ఆసక్తిగా ఎదురు చూశాడు .

“చాలా దూరం నడిచి రావడంతో నువ్వు బాగా అలీసీపాయా మారాత్రికి బాగా నిద్రపా. ఉదయం లేవగానే జ్ఞానబోధ చేస్తాను,” అని చెప్పి వద్దుడు, అలాగే పిడుకుని నిద్ర పాయాడు .

హారాలాల్ కూడా తన చోటికి వెళ్ళి పడుకుని కొంతసేపటికి నిద్రపాయాడు .

తెల్లవారక ముందే ఇద్దరూ లేచి కూర్చున్నారు . వద్దుడు తన అనుభవాలనూ, తను బెద్దాగి కావడానికి గల కారణాలనూ, లోక

వ్యవహారాలనూ చాలామీరివరించాడు . అంతా చెప్పక, “ఇప్పుడు నా వద్ద మీ గిరి ఉన్నది ఇదొక్కటి తప్ప,” అంటూ సంచీలో దాచుకున్న గంధపు చెక్కతో తయారు చేసిన ఒక వేణు మళ్ళీ తీసి ఇచ్చాడు .

దానిని తీసి కున్న హెరాలాల్ పేకీ, కిందికి తీప్పి చూస్తూ, “దీనిని మే గించడం ఎలాగో నాకు తెలియదు, స్వామీ,” అన్నాడు .

“అవును, దాన్ని గురించి నీకు చెప్పలేదు కదూ ! దాన్ని నీ పేదమూకు అనించి, ఊదితే చాలు. మధురమైన సంగీతం వెలువడుతుంది. ఆ సంగీతం విన్న వారెవరైనా సరే నాట్యం చేయడం ఆరంభిస్తారు . అది ఆ సంగీతానికి ఉన్న పు హిత్యం. అలా అని దాన్ని పూ యా వేణువు అని చెప్పడానికి లేదు. ఎందుకంటే అంతకు మించి అది వురే వు పీపులూ చేయ జాలదు . ఒక్కసారి నాట్యం చేయడం ప్రారం భించిన వారు, ను మ్న ఊదడం ఆనవరకు అలాగే నాట్యం చేస్తూనే ఉంటారు . ఆ తరువాత తాము పొందిన ఆనందానికి ప్రతిఫలంగా నీకేదైనా కాపు కగా ఇస్తారు . ఆ విధంగా ఈ వేణు మనీ అవసరాలను సమీ కూర్చగలదు ,” అని వివరించాడు బెర్తాగి.

హెరాలాల్ బెర్తాగి పాదాలకు నమస్కరించి, ఆశీస్సులు పొంది అక్కడి నుంచి బయలు దేరాడు. కొంత దూరం వెళ్ళాక అతనికి దూరం నుంచి కోర్లు ల పాట వినిపించింది. అతనికి వేణు మళ్ళీ ఊదాలనిపించింది. వేణు మళ్ళీ తీసి మెల్లగా ఊదాడు. మధురమైన సంగీతం వెలువడింది. ఆనందంతో కళ్ళు మూసుకుని వుళ్ళి ఊదసాగాడు . కొంతమందికి కళ్ళు మూసి ఒక అపరిచిత వ్యక్తి వేణు నాదానికి తగ్గట్టు నాట్యం చేస్తూ కనిపించాడు . పూ డ్డానికి అతడు

మొరటుగా ఉన్నాడు. దానిని చూసిన హేరా లాల్ వు రింత ఉత్సాహంతో వేణు మళ్ళీ ఊద సాగాడు . ఆ వు నిషీలయ బద్ధంగా నాట్యంచేస్తూ న్నాడు . కొంతమందికి అతడు బాగా అలీసి పోయా డని గ్రహించిన హెరాలాల్ వేణు మళ్ళీ ఊదడం ఆపాడు . నాట్యం చేయడం ఆపిన ఆ వు నిషీ హెరాలాల్ వద్దకు గబగబా వచ్చి, అతన్ని ఆప్యాయంగా కౌగిలించు కుని, “ఇంత ప్రశాంతతను నా జీవితంలో ము ను పెన్నడూ అను భవించలేదు . ఈ నగలన్నిటినీ తీసి కో,” అంటూ తన భజానికి తగిలించు కున్న పూ టవు విప్పాడు . అందు లో వు రొం కంర హారాలు , గాజులు , ఉంగరాలు , కవ్వలు కనిపించాయి .

“నేనొక దొంగను . చాలా ఇళ్ళ నుంచి వీటిని దొంగిలించాను . నాకు ఇవేవీ వద్దు. ను వేస్ ఉంచుకో. నీకు చాలా ఉపయోగపడగలవు,”

అంటూ ఆ వు నిషీ, సివూ ధానానికి కూడా అగకుండా, వాటిని హెరాలాల చేతిలో పెట్టి అక్కడి నుంచి హిడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

కొంతసమిఅలాగే నిలబడ్డ హెరాలాల ఆ తరవాత వాటిని తీసి సించిలోభద్రపిర్ర వు కుని వుండు కు నడిచాడు .

అక్కడి నుంచి పిక్కకు వెళ్ళిన దొంగలో వుళ్ళీ అతడి సిహిజస్విభావం పిడగ విప్పింది. చిర్ర తకు వు చ్చులు పొనట్టే, యుష్టిడిలో యుష్టి స్విభానం నశించదు కదా! వేణు మాఊదే కుర్రాడి పిరంచేసిన నగలను వుళ్ళీ రాబట్టడం ఎలాగా అని వాడు ఆగ్రహంతో ఆలోచించ సాగాడు. మొదట ఆ వేణువును దొంగిలించా లను కున్నాడు . కాని దాన్ని తీసి కుని ఏం చేస్తాం? ఆ నగలనే వుళ్ళీ రాబట్టాలని అర్చితే అది వు రొక దొంగతనంగా ఉండకూడదని నిర్ణ యం చాడు .

ఆ సివు యూ నికి హెరాలాల పిక్కగ్రావుం సివి పీన్సిన్నాడు . దొంగ ఒక వ్యాపారి వేషం చేసి కుని ఆ గ్రావూ ధికారి దగ్గరికి వెళ్ళి, ఏడు మిశటిన్నా, “చేతిలో వేణు మతో వన్నాన్న ఒక కుర్రాడు , నా నగలను దొంగిలించి, నన్ను బికారిని చేశాడు ,” అంటూ మొసలి కన్నీళ్ళు కార్చాడు .

“దిగ్గులు పిడకు విు త్రవూ , ఆ కుర్రవా డెక్కడున్నా పిట్టుకుంటాం,” అని ఓదార్చిన గ్రావూ ధికారి, కుర్రవాణ్ణి వెతికి పట్టుకు రమ్మని ద ధికాయు లెఫ్త కొందరు గ్రావుస్థులను మీరూ యుండాడు .

వాళ్ళీ హెరాలాలను నిమిషాలలో వెదికి పిట్టుకుని బంధించి గ్రావూ ధికారి ఎదుట హాజరు పిరిచారు .

అప్పటికే గ్రావూ ధికారి ఎదుట జనం గ్గు వి గూడి ఉన్నాడు . వాళ్ళలో చాలావుంది కర్రలు , కత్తులు , కరావులు పిట్టుకుని ఉండడం వూ సీ హెరాలాల ఆశ్చర్యపాల్చాడు .

“అయ్యో, నేను చేసిన అపిరాధ ప్తే విటి?” అని అడిగాడు హెరాలాల వినయంగా .

“చేసిన అపిరాధమే విు టో నీకు తెలి యదా?” అంటూ బాళనగా నవ్విిన గ్రావూ ధికారి, “ఇదుగో, ఈ నా విు త్రుడి నుంచి నగలను దొంగిలించావట? ఏదీ సించిని విప్పి చూ మ్మో” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

“చిత్తు, అలాగే చూ మ్మొను . అందుకు మొదట నా చేతులకు కట్టిన తాళ్ళను విప్పివుని చెప్పండి,” అన్నాడు హెరాలాల నిర్భయంగా .

గ్రావుస్థులు అతని చేతికి కట్టిన తాళ్ళను విప్పారు . హెరాలాల వేణు మున్న తీసి ఊద

సాగావు . అంతే, వేణు మాదానికి అక్కడున్న వారందరూ గ్రామాధికారితో సిహానాట్యం చేయ సాగావు .

“ఆ వేణు ముత్యం ఊదనివ్వకండి. వాడు ఆ తరవాత ఆవిడు!” అని అరిచాడు దొంగ.

వాడి పూటలు గ్రామాధికారికి మొదట అర్థం కాలేదు . అంటే ఈ కుర్రాణ్ణి గురించి దొంగకు పుండే బాగా తెలుసు సన్నపూట అనుకున్నాడు . హెరాలాల్ వేణు ముత్యం ఆపి కుండా ఊద సాగావు . ఆ నాదాన్ని విన్న గ్రామ స్థిలు కూడా గుంపిలు గుంపిలుగా న త్వం చేస్తూ అక్కడికి రాసాగావు .

దొంగ, “చాలు . ఆపేయ . నేను చేసిన తప్పిలన్నిటినీ చెప్పేస్తాను,” అన్నాడు.

హెరాలాల్ వేణు మాదాడం ఆపాడు . అందరూ నాట్యం చేయడం ఆపంతవరకు ఆగిన దొంగ, “ఆ కుర్రాడు దొంగ కాదు . నేనే దొంగవు . ఆ నగలను ఎక్కడెక్కడో దొంగిలించాను . వాడి వేణు నాదాన్ని విని, నేనే వాడికా నగలను ఇచ్చాను . తప్పికు పిచ్చాత్తాపి పిడుపు న్నాను . నన్ను వింటిమిదేయండి,” అన్నాడు .

గ్రామాధికారి ఆశ్చర్యంగా హెరాలాల్ కేసి పూశాడు . హెరాలాల్ సంచలనం నగలను వెలుపలికి తీసి గ్రామాధికారి ముందు పెట్టి, “అయినా నాకీ నగలను ఇచ్చినప్పటికీ, ఇకపే దొంగతనాల జోలికి పోనని పూటిచ్చాడు . మీ సమయంలో పుళ్ళి ఆ ద్రితాణం చేయవు నండి,” అన్నాడు .

“ఈ జన్మకు దొంగతనాల జోలికి పోను,” అన్నాడు చేతులు జోడించి దొంగ.

“ఇప్పటికీ వింటిమిదేయవు న్నాం. ఇకపే ఈ ద రిదాపిల్లో కనిపించకూడదు . సిరేనా?” అని హెచ్చరించాడు గ్రామాధికారి.

దొంగ గ్రామాధికారికి నవ్విరించి అక్కణ్ణించి వెగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

గ్రామ స్థి లందరూ హెరాలాల్ కేసి మెచ్చుకోలుగా పూస్తూ చప్పిట్లు చర్చిస్తూ హిర్నధానాలు చేశారు .

హెరాలాల్ గురించి వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్న గ్రామాధికారి, “బతుకు తెచ్చు మాకోసం అంత దూరం వెళ్ళడం దేనికి? మాతో పూ ఊళ్ళోనే ఉండిపోకూడదు . ఇంత గొప్ప పనిచేశామానీ కు కావలసిన వసతి ఏర్పాట్లు ఇక్కడే చేస్తాం. మొదట మాతో కలిసి భోంచేద్దుమరా,” అని పీలించాడు .

వెదకబోయిన తీగకాలికి తగిలినట్టు హెరాలాల్ ఎంతో సంతోషించి అగ్రామంలోనే ఉండడానికి సిద్ధమైందాడు .

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

చందన్ సింగ్, మోహన్ సింగ్ ఇద్దరు పోతు గు ఇళ్ళల్లో నివసించేవారు. చందన్ సింగ్ పేదరైతు. మోహన్ సింగ్ ధనవంతుడైన భూస్వామి. చందన్ సింగ్ పొలంలో పెద్ద గు వృద్ధికాయ కాసింది. దానిని తీసు కుపొల్లు చందన్ సింగ్ రాజుగారికి కాను కగా ఇచ్చాడు. పుంత్రి, రాజోద్యోగు లూ చందన్ సింగ్ క పిని అభినందించారు. చందన్ సింగ్ ను తగిన విధంగా సత్కరించపు ని రాజును వేడు కున్నారు. రాజు కూడా వారి కోరికను పు స్పించి, చందన్ సింగ్ కు నూ రు బంగారు నాణాలు కాను కగా ఇచ్చాడు.

మోహన్ సింగ్ కు ఈ విషయం తెలిసింది. ఏను గంత గు వృద్ధి కాయ ను కాను కగా ఇచ్చినందుకే చందన్ సింగ్ కు వంద బంగారు నాణాలు బహు పు తి లభించిందికదా! పు రి, ఏను గు నే గనక డ్లా వెయ్యి నాణాలయి నా బహు పు తిగా లభించక పోతుండా? అని ఆశతో ఆలోచించాడు. వెంటనే వెళ్ళి అధిక ధరపెట్టి ఒక గున్నపనుగును కొని, రాజభవనం కేసి నడిపించాడు. రాజుకు కానుకగా ఇచ్చాడు. దానిని పూ సిన ఆర్థిన ఉద్యోగు లు పూ ట్లాడలేక వక్షనం వహించారు. రాజు పుంత్రిని పూ సీ, “నేను ఇతన్ని ఎలా బహూ కరించను ?” అని అడిగాడు.

◆ పుంత్రి ఇచ్చిన సిపూ ధానం ఏమై ఉంటుంది?

◆ దానికి రాజు అంగీకరించాడా?

100 150 పూ టలతో కథకు పు గింషియాసీ, చక్కసొబర్ పట్టి పూ కు వింపింది. కవర పు ద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయం డి. కింది కూపినను తప్పిక జతచేయం డి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: మార్చి 31, 2005

పరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నాపూ _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

విలువ తెలియనివాడు

పూర్వం ఒకప్పుడు పు గధరాజు విరూపి
ను నడికాలంలో, బోధినిత్యుడు ఒక ఏనుగు
రూపిం తాచాడు. ఆ ఏనుగు తెల్లని శరీరచ్ఛాయ
తో బరాహతాన్ని పాలి మన్నది. అప్పుడే
పు గధరాజు ఆ ఏనుగును తన పట్టిపిఠేను
గుగా చేసి కున్నాడు.

ఒక పిర్వదినం నాడు పు గధరాజ్యపుంతా
దేవలోకాన్ని విడిచి అలంకరించబడింది.
నగరపుంతటా అతి వైభవమైన ఊరేగింపి
జరిపిటానికి ఏర్పాట్లు చేశారు. పట్టిపిఠేను
గును చక్కగా అలంకరించారు. సేభకులు
ముందూ, వెనకూ నడుస్తూండగా రాజు ఆసీ
నుడై పున్న ఏనుగు అంబారీ ఊరేగింపు
బయలుదేరింది.

దారి పోవు గునా జనం ఉత్సాహంతో,
“అహా, ఏమి ఈ గజరాజు గును! దీని
అందచందాలు చూస్తూంటే, ఏ సార్వభౌము
డికో వాహనంగా మూడతగిందిలా కనబడుతు
న్నది!” అంటూ ఏనుగును మెచ్చుకోసాగారు.
ఈ పొగడ్తలకు రాజు కోపం తెచ్చుకుని,

పు నన్నిలో, “జనం, రాజ్యం నాకు చూపి
వలసిన గౌరవం, ఈ ఏనుగు చూపుతున్నా
రన్నవూట! ఒక్కడూ అంబారీలో మన్ననకేసీ
కన్నెత్తి చూడడం లేదు. దీన్ని ఏదోవిధంగా
పిరలోకయాత్ర కట్టించాలి,” అనుకున్నాడు.

రాజు పు రెసిటి రోజున వూవటివాణ్ణి పిలి
పించి, “ఒరే, పట్టిపిఠేనుగును విడిచి
గలదేనా?” అని అడిగాడు.

“దానికి శిశువు ఇచ్చి, అంబారీ ఏనుగుగా
తయారు చేసింది నేనే, ప్రిభూ!” అన్నాడు
వూవటివాడు.

“ఏమో, నీ మాటల్లో నాకు నమ్మకం కల
గడం లేదు. ఒట్టి పొగరు బోతు ఏనుగుని, నా
అనుమానం,” అన్నాడు రాజు.

“అలాంటిదేం లేదు, ప్రిభూ!” అన్నాడు
వూవటివాడు.

“సరే, నువ్వు చెప్పుతున్నట్టు, అంత గొప్ప
శిక్షణలో పెరిగిన ఏనుగుతే, నువ్వు దాన్ని ఆ
కనబడే పిర్వత శిఖరానికి ఎక్కించగలవా?”
అని అడిగాడు రాజు.

“ఎక్కించగలను , వు హాప్రిభూ !” అని వూ పటివాడు , పిట్టపిణ్ణు గు న్న ిణాల వీ ద పిర్వత శిఖరానికి ఎక్కించాడు .

రాజుకొంతపిరివారాన్ని వెంటబెట్టుకుని, ఏనుగు వెనగ్గా కొండ ఎక్కాడు. శిఖరం ఒక చోట బల్లపిల్ల మీదా కొంతదూరం పోయి , కోస్తు గా కొనతేరి మళ్ళుది.

రాజు ఏనుగు న్న అక్కడ ఆపివు ని వూ వ టికి చెప్పాడు.

“ను మ్మ, దానికిచ్చిన శి ణ ఏపాటిదో చూ స్తాను . ఏనుగు న్న వూ థు కాళ్ళపేర్ల నిల బెట్టగలవా?” అన్నాడు రాజు.

వెంటనే మావటివాడు ఏనుగు తలను అంకుశంతో తాకి స్వేచ్ఛేసి, “బాబా! ప్రిభు మఱవారి ఆజ్ఞ అల్లు ంది. వూ థు కాళ్ళ వీ ద నిలబడు !” అన్నాడు .

ఏనుగు అలాగే చేసింది.

రాజు, “అహా, బామూది!” అని, “ఈసారి ముందరి రెండు కాళ్ళ మీదా నిలబడగల దేమో చూ థు ,” అన్నాడు .

వూ పటివాడు స్వేచ్ఛ చేయ గానే ఏనుగు వ్వు ందు కాళ్ళ వీ ద నిలబడింది.

“ఇదీ, బాగానే వున్నది. ఇప్పుడు వెనక కాళ్ళ మీద నిలబడగలదేమో ఆజ్ఞాపించి చూ థు ,” అన్నాడు రాజు, ఏనుగు కేసీ కొపింగా చూ స్తు.

వెంటనే ఏనుగు వెనకకాళ్ళ మీద నిల బ డింది. “ఒంటికాలివీ ద నిల్చు చోగలదా?” అన్నాడు రాజు.

ఏనుగు స్త్రీ నాయాసింగా ఒంటికాలి వీ ద నిలబడింది. ఇన్ని తిప్పిలు పేట్టినా ఏనుగు

చందమామ

పిర్వతశిఖరం వీ ది న్న ంచి కేంద్రికి పడక పొయ్ సెరికి, రాజు వు న్నని లో కుల్మిపాతూ , వూ పటితో, “ఇలాంటిపిన్లు ఏ కొద్దిపాటి శిక్షణగల ఏనుగైనా చెయ్యగలదు. ఇంకొక్క పిరీ పేట్టదలిచాను ,” అన్నాడు .

“అలాగే, ఆ పిరీ ఏవై టి, ప్రిభూ ?” అని అడిగాడు వూ పటి.

“ఏనుగు కాళ్ళ ఆధారంతో కొండ వీ ద నడిచినట్లే, గాలిలో కూడా నడిచేలా చెయ్యి, ఇది, నా ఆజ్ఞ!” అన్నాడు రాజు.

ఆసిరికి రాజు వు ర్త ద్వేశం వూ పటివాడికి అర్థమైంది. కాని, అతడు ఏవూ శ్రం బెంబేలు పడిపోకుండా ఏనుగు చెవిలో రహస్యంగా ఇలా అన్నాడు : “బాబా! ను మ్మ, ఈ కొండ శిఖరం న్న ంచి కిందపడి వు రణించాలని రాజు పిథకం వేశాడు . అతడు నీ విలు వ తెలియ ని

వాడు . నీకు నిజంగా శక్తే మన్నుట్టలు తే, ఈ శిఖరు కొని నుంచి వుండు కుపాయి , గాలిలో నడు మా” అన్నాడు .

గొప్ప వుహూ , అద్భుతశక్తులూ గల ఆ ఏనుగు శిఖరు నుంచి వుండు కుపాయి , అలా గాలిలో తేలియాడుతూ వెళ్ళసాగింది. అప్పుడు వూ వటివాడు రాజుతో, “ఓ, రాజా! ఈ ఏనుగు సామన్యమైంది కాదు, మహత్తర మైన దైవాంశగలది. విలువ తెలియని, నీ వంటి వాడికి పట్టపిట్ట వుండు గా మూడదగింది కాదు . పూర్వులు ఇటు వంటి ఏనుగులనే కాదు, అమూల్యమైన మరి దేనినైనా పోగొట్టు కుంటారు . పూర్వుడు తన అవివేకాన్ని, తనకుతానై పిదివుంది ఎదటా చాటు కుంటాడు ,” అన్నాడు .

ఏనుగు గాలిలో నడుస్తూ పాయి , కాళి రాజ్యం చేరి, అక్కడి రాజుగారి ఉద్యానవనం వుండు ఆకాశంలో నిలిచింది.

ఇది చూసిన నగర వేర్లు కొలాహలంగా అక్కడికి చేరారు .

ఈ వార్త రాజుగారికి చేరింది. కాళి రాజు ఉద్యానవనానికి వచ్చి, ఏనుగు కేసీ చేతులు

జోడించి, “గజరాజా! నీ రాకతో నా రాజ్యం పవిత్రమైంది. కిందికి దిగిరా ప్రార్థిస్తున్నాను,” అన్నాడు .

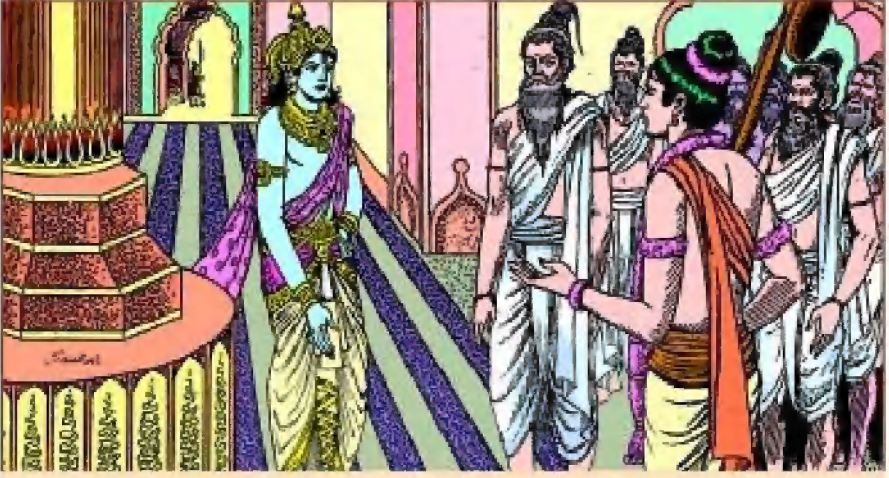
రాజు ఇలా అనగానే ఏనుగు రూపంలో మన్ను బోధినిత్వపు పేరుంచి, ఉద్యానంలోకి దిగాడు .

రాజు ప్రిశ్నించిన వుండు వూ వటివాడు జరిగినదంతా చెప్పాడు. అది విన్న కాళి రాజుకూ, అక్కడ చేరిన ప్రిజలకూ చాలా ఆనందం కలిగింది.

రాజు, ఏనుగును చక్కగా అలంకరించి చేసి, ఒక దివ్యసుందరమైన ప్రత్యేక శాలలో దానికి నివాసం ఏర్పరిచాడు . ఆ తర్వాత తన రాజ్యాన్ని పూర్తి భాగాలుగా చేసి, ఒక భాగం ఏనుగు రూపంలో మన్ను బోధినిత్వపాషణ కోసం, రెండవభాగం మావటికి ఇచ్చి వేసి, మిగిలిన దాన్ని తన సొంతానికి వాడుకున్నాడు .

బోధిసత్వుడు కాళిరాజ్యం చేరినది మొదలు గా కాళిరాజు ఐశ్వర్యపూరితంగా, సింహాసనం దినాభివృద్ధి కాజొచ్చింది. ఆయన నువ్వరు ప్రఖ్యాతులు దశదిశలా వ్యాపించినై.

విష్ణు కథ

రావు థు పట్టాభిషిక్తుడై, లక్ష్మణ భరత శత్రు ఘ్నుల అండదండలతో రాజ్యాన్ని చక్క దిద్ది, ఆదర్శప్రాయంగా రాజ్యపాలన చేస్తాడగా, ప్రజలు అన్నివిధాలా ఆనందిస్తున్నారు.

ఒకనాడు పిల్లలూరి బ్రాహ్మణుడు ఒకతన అయి దేళ్ళ కొడుకు శవం తెచ్చి రాజు ద్వారం దగ్గర నిలబడి ఏడవటం మొదలు పేట్టాడు. తనకున్న ఒకే కొడుకు అకాల వురణం పొందినందుకు ఏడుస్తూ ఆ బ్రాహ్మణుడు — రాజు సిరిగా పోలిస్తే ఇలాటి అకాల వురణాలుండవనీ, ఇన్నాళ్ళకు ఇవ్వకుల పిరిపాలనలో, రావు డి హియాంలో దేశం దిక్కువూ లినదయి ఉందనీ అన్నాడు.

రావు డి సింగతి తెలుసుకుని చాలా చింతించి, తన వుంతులనూ, వసీష్ఠుడు మొదలైన బ్రాహ్మణులనూ పీలిపించి, వారితో

బ్రాహ్మణ బాలు డి అకాలవు రణం గురించి చెప్పాడు. శంభూకుడనే ఒకశూద్రుడు గొప్ప తపిస్సి చేస్తున్నాడనీ, అది యుగధర్మానికి ఎరు ధవునీ, అందుకే ఆ బాలు థు చని పోయాడనీ, నారపు థు రావు డితో అన్నాడు.

రావు థు లక్ష్మణు డితో, “నీమఱెళ్ళి ఆ బ్రాహ్మణు ణ్ణి ఓదార్చి, ఆ బాలు డి కళేబరాన్ని తెల్లభాండంలో భద్రంగా మూపు,” అన్నాడు. తరవాత అతను ఆయుధాలు తీసి కుని పిష్టికం ఎక్కి పిడువు రా, ఉత్తరవూ, తూర్పు గాలించి, చివరకు దోణదిక్కున ఒక పిర స్సిలో తలకిందు గా తపిస్సి చేస్తున్న వుని పీ నొకణ్ణి చూశాడు.

రావు థు పిష్టికం దిగి, తన కత్తి దూసీ శంభూకుడి తల నరికాడు. శంభూకుని తల కళ్ళి విప్పి ఆ నందంగా రావు ణ్ణి చూసీ

“రాఘవా! పురణపున్నది ఏదో ఒకలాగ తప్పింది. నీమనిపుత్రవూత్రుడివి. వివిధ వర్గాలతో కూడిన ప్రజలకు నీమరాజువి; రాజు ప్రజాలవకుడు, ఆధర్మాన్ని నిర్వర్తించామానీమాచిచారించవలసిన పినిలేదు. నిన్నెటువంటి పాతకమూ అంటదు; నేను కులానికి, వృత్తికి అతీతుడైన యోగిని; విష్ణు సాయుజ్యాన్ని పొందుతున్నాను!” అని చెప్పి కళ్ళ పూసేంది.

శంభూకుని భార్యకపిల రావుడితో, “నెతాచిత్! రాజభర్త నిర్వహణలోవున్నందు నీమఖిదు ర్కనవలసే ఉన్న కఠోరపిరకు ఇది నాంది! నేను నా భర్తతో సంతోషంగా వెళ్తున్నాను, దృఢదిత్తుడవై కర్తవ్యపాలన చెయ్యి!” అని చెప్పి భర్తతో చితిపెసహగవును చేసింది.

రావుడు తిరిగి వస్తూన్న దారిలో, ఒక గ్రద్ద గూబకు చెందిన చెట్టు తొర్రును దురాక్రమణ

చేసిన గ్రద్దను శిస్తిన్నట్లుగా దాని తలపై ద చేత్తో తట్టాడు.

ఆ వెంటనే గ్రద్ద రూపం పొయి బ్రహ్మ దత్తుడనరాజు శాపవిమోచనం పొంది వెళ్ళాడు.

విశ్వావుత్రుడు రావుడి కొలువకు వచ్చి, తనను అవమానించిన శకుంతలు అనే రాజును వధించవలసిందిగా అజ్ఞాపించాడు.

అప్పటికప్పుడే రావుడు గ్రద్ద మాతనిని తలదాల్చి శకుంతలు వధించడానికి బయలు దేరాడు.

హిస్సవుంత్రుడి తల్లి అంజనాదేవి శకుంతలు డికి శరణు ఇచ్చింది. హిస్సవుంత్రుడు తల్లి పూట నిలపడానికి, రావు బాణానికి ఎదురొడ్డి రావు నావుంబుసీస్తూ కన్నులు పూసే నిల బడ్డాడు. రావుడు విడిచిన బాణం హిస్సవుంత్రుడి హిదయంలో లీనమై న్నది.

ఇది పూసిన విశ్వావుత్రుడు దురాగ్రహించి విడిచి శకుంతలు వ్రేలి దీవించి అక్కడి నుంచి వెళ్ళాడు.

ఒక అర్ధరాత్రి రావుడి శయనపుందిరం వుండు ఒక కుక్క న్యాయం కొసించి అర్ధనాదం చేసింది. రావుడు దిగ్గన వచ్చి రక్తం కారు తూన్న దాని గాయాన్ని అదివిపట్టాడు.

కుక్క తాను కిందటి జన్మలో పై జారిగా ఉన్నందు వల్లే కుక్కగా పిశ్చాననీ, నిష్కారణంగా తన్నుకొట్టినవాడిని పై జారిగా నియమించవలసిందనీ, అదే తగిన శిక్ష అనీ చెప్పింది. దాని గాయం మాయమై సుఖంగా వెళ్ళింది.

ఏ ప్రాణికి నోప్పి కలగకుండా చక్కగా రాజ్యపాలన జరగ గుత్తున్న రావు రాజ్యంలో “పిరాయి వాడి ఇంట ఉన్న భార్యను తెచ్చి

పేట్టుకొనేలాంటి సీగ్గుచేట్టు పిని చేయ దానికి, రాజ్యమే లే రావు డిని కాను -!” అనే మాట ఒక అల్పూడి నోట వెలువడింది.

నెతను అరణ్యంలో వదిలి రమ్మని రాముడు లక్ష్మణుడితో చెప్పాడు. లక్ష్మణుడు ఆక్రోశంతో ఆవేశపెట్ట తూ ందే, “లక్ష్మణా! ఒక అల్పూడు అడంబరంగా పిలికిన మాట ఎంతోవు ంది వు న్నుల్లోనే దాగి ఉండుచ్చున గదా! రాజ్యవు ందే నేలకాదు , వు ను ప్పి లు ! భిన్నవర్గాలతో నిండిన ఆ ప్రిజల్ని పాలించడం అనేది కత్తి పిచ్చు ను ప్పీ ద నడక! స్వాధీనికి ఏ మా త్రం తామలేదు . జనవాక్యాన్ని కర్తవ్యంగా ఎంచి, గుండెను రాయి చేసుకొనవలసిన రాజును నేను !” అని రావు డు అన్నాడు .

వు నిపిత్తులతో ఆశ్రమాల్లో వు చ్చటగా గడపాలన్ను నిండు మా లాల్సన నెత కొరిక చెల్లించే నెపంతో, లక్ష్మణుడు రథం ప్పీ ద సీతను తీసుకెళ్ళి కీకారణ్యంలో దిగవిడిచి వచ్చి, “అయ్యో! ఆనాడు హను వు ంతు డు నింజీవని తెచ్చి న్నను బ్రతికించింది ఇంధ కా!” అని గుండెలవిసేలాగ రోదించాడు .

వాల్యేకి వు హిర్షి నెతను తన ఆశ్రమానికి తీసుకెళ్ళాడు. సీత కుశుడు, లవుడు అనే అందమైన కవల కుమాళ్ళను కన్నది.

అయోధ్యా రాజ్యంలో అనావృష్టి ఏర్ప డింది. వర్షాలు సిరిగ్గా కురవక మా వు బీటలు బారింది. సీతావియోగంతో కుమిలి పోతున్న రావు డితో అశ్వమే ధయా గం చేయ వు ని పేదలు ఆదేశించారు . బంగారంతో నెత విగ్ర హాన్ని చేర్చు ంచి పిక్క ను ంచు కొని రావు డు యా గడి పిట్టాడు .

లవకుశులు వాల్యేకి రచించిన రామా యణాన్ని గాను చేస్తూ అయోధ్యకు వచ్చారు. వు ని బాలకులవు ని చెప్పకొన్న వారిని మా సీ రావు డు వు చ్చటపిడికాగలింపు కొని కాను కలిచ్చి పింపాడు .

రపు వంశియు లకు తప్పి అన్యలకు పిట్ట శక్యం కాని అ శ్వమే ధయా గాశ్వాన్ని లవకుశులు పిట్టి కట్టేశారు .

యా గాశ్వాన్ని విడిపించడానికి వచ్చిన శత్రు ఘ్న, భరత, లక్ష్మణు లతో య్దు ధ్దం చేసీ, వాళ్ళను మూ ర్భపాయే లా చేసిన లవకుశు లను రావు డు ఎదు ర్కొన్నాడు .

లవకుశులు తల్లి ప్పీ ద ఆనపట్టి బాణాలు వదిలారు . రావు డు మూ ర్భపాగా నెత వచ్చి పాదాలు పిట్టివే ల్కొలిపింది. రావు డితోబాటు అంతా మూ ర్భ ను ంచి లేచారు . వాల్యేకి రావు డికి కుమాళ్ళనూ , నెతనూ అప్పిగించాడు .

రావు ధృ నెతతో సీంహాసినంపేకూర్చొని
లవకుశ్రు లనృ తొడలపేకూర్చుండబెట్టుకొని
వారిని యృ వరాజులు గా ప్రికటించాడు .

తరు వాత రావు ధృ నెత తన జెచిత్యానికి
తగ్గట్టుగా అయోధ్యా ప్రజలముందు శపథం
చేయవలసిందని చెప్పాడు.

సీత అయోధ్యానగర మధ్యంలో నిలబడి
ఆకాశాన్ని చూసి, అయోధ్యా రాజ్యంపై వర్షం
కురవాలని పిలికింది. వు ర్ష ంణంలో ఆకాశం
వు బ్బులతో నిండి అవు త జలధారలతో
రాజ్యపు లతటా వాన కురిసింది.

ఆ త రు వాత నెత నేలనృ చూ స్తి,
“అహ్లా! రఘు వంశదీపికులైన కుహూ శ్చ
తండ్రి అండ చేర్చు కున్నారృ . నాకు కావల
సిందింకేప్పి లేదు , కరు ణతో నన్ను న్నెవక
రింపు !” అన్నది.

భూ వు కంపించింది. భూ వు రెండు
పాయలుగా చీలింది. దివ్యకాంతులు వెలు
వడ్డాయి . రత్నసీంహాసినంపేకూర్చా దేవి ప్రి దకు
వచ్చి నెతనృ తన ఒడిలోకి తీసి కొని భూ వు
లోకి వెళ్ళిపోయి ంది. పిశ్చివ స్తి కురిసింది.
భూమి వెంటనే మూసుకుంది.

రావు ధృ భూ వు ని చీల్చ స్తానని విల్లెక్కు
పేట్టాడు . అప్పిడు ఆకాశవాణి, “రాహూ!
భూ దేవిపేకూర్చుండడం పొడి కాదు . నెత
భూ జాత. భూమిలోకి వెళ్ళి నిజనివాసం
చేరింది!” అని పిలికింది.

రావు ధృ కుహూ శ్చనృ చూ స్తి కొంటూ
చాలాకాలం రాజ్యం చేశాక, యు వు ధర్మరాజు
బ్రాహ్మిణవేషంతో వచ్చి, దేవ రహి స్యం
చెప్పివలసి ఉందనీ, లక్ష్మణు డిని ద్వారం
దగ్గర కామిచవు నీ, ఎవరినెనూ రానిచ్చితే

లక్ష్మణుడు తన పురణదండన పొందాలనీ, రావు
డితో చెప్పి ఒప్పించాడు. లక్ష్మణుడు ద్వార
పాలన చేస్తానన్నాడు. యుద్ధ నిజరూపంతో
కనిపించి రావు డితో అవతరించిన పిని
తీరిందనీ, వైకుంఠానికి విష్ణువుగా చేరవల
సిందనీ చెప్పాడు.

అదే సమయంలో ధుర్వాసి యుద్ధ వచ్చి
తక్షణం రాముడిని చూడటానికి వెళ్ళి నివ్వక
పోతే రఘు వంశాన్ని శపిస్తానన్నాడు. ధుర్వా
సుణ్ణి లోనికి వెళ్ళనిచ్చి, లక్ష్మణుడు అలాగే
వెళ్ళి సరయూ నదిలో పురి నిగిపొయాడు.

రావు యుద్ధ అవకుశల సు పట్టాభిషిక్తుల్ని
చేసి రాజ్యపాలన చేయించాడు.

అది శ్రావణమాసి. సరయూ నది నిండుగా
ఉరకలెత్తి ప్రివహిస్తోన్నది. అనాడు పిరి ధివు.
చంద్రగిహిణపిర్వదినం.

పుంగళ తూర్వనాదాలు మ్రోగుతూండగా,
భరతశత్రుఘ్నులు ఇరువైపులా అంటి
పేట్టుకొని నత్త న్నిండగా, రావు యుద్ధ సరయూ
నదికి బయలుదేరాడు. అశేషి ప్రిజానీకం
అను సరించారు.

రావు యుద్ధ నదీజలాల్లో ప్రివేశించాడు.
వెనుకనేతమ్ముళ్ళు దిగారు. అప్పడే గ్రహణం
వెడిపొల్లు, నిండు చంద్రబింబం దేదీప్యి
మానంగా ప్రికాశించింది. ఆకాశం నుండి
జలజలా అఖండంగా పిరి అవాస కురిసింది.
సావు, దేవగాంధార, హిందోళ, సిరుట రాగాల
మేళవింపితో వీణాధ్వనులు దిక్కులు మాత్ర
మ్రోగుతూండగా వినిపించాయి.

అంతటా వెన్నెల మరింత తెల్లగా వెల్లి
విరుస్తున్నది, పిరి అవాస కురుస్తున్నది; ధీర

చందమామ

సాగరంలాగ సరయూ నది పిరి అ రాసి అతో
నిండిన ఉవ్వెత్తు కెరటాలతో వదివడిగా
సాగింది!

అంతకుప్పుందే ధీరసాగరంలో లక్ష్మ
ణుడు శేషితల్పంగా, నెత లక్ష్మిగా అనురి
ఎదురు చూస్తున్నాడు. భరతశత్రుఘ్నులు
శంఖచక్రాలు కాగా రామావతారం చాలించి,
విష్ణు మూర్తిపాదాలొత్తగా శేషితల్పం అలంక
రించాడు.

మా యా మా ను పిరి విగ్రహిడై ఉత్తవు
మా నవతామూర్తిగా పీత వాక్యపాలనకృపన
వాసం చేసి, కార్యసాధకుడైన మానుష మాత్రు
డిగా వానరులను కూడగట్టుకొని వారధినికట్టి,
అజేయు ధనని విగ్రహిని రావణుడినికొట్టి
రాక్షసపాలన అంతమొందించినీతను తెచ్చి,
ఏకైక ప్రభు డైలద్యుపాలన చేసిన రావు డి
అవతారు విష్ణు మూర్తీవతారాల్లో చాలా విశేష

మైనదిగా కీర్తింపబడింది. రామరాజ్యం ఆచం
ద్రార్కరాబర్కొన బద్ధులుండి-అని ినా త
వుహర్ని రావూ వతారం వు గించి, క స్థా
వతారం గురించి చెప్పడం ప్రారంభించాడు:

ఒకానొకప్పుడు శివశు తన భక్తులైన
దానవప్రియులు ల్ని అవలీలగా వెష్టి ముత
మొందించడం చూసి అసిహానంగా కను
బొవులు వు డిచాడు. ఆ బొవు వు డి నుండి
సిహాస్రికవపు డు అనే పూ రాకార్తు డు ఉద్భ
వించాడు. పోరలు పోరులుగా మొయ్య కువాలు,
అజేయ ప్రభావంగల అద్భుత కుండలాలు
గల సిహాస్రికవపు డు ప్రకయ భీకర గర్జన
చేసి, “నేను తెలివివూ లిన రాసి పూ త్రుణ్ణి
కాను, రుద్రాంశంభూతుణ్ణి! చేవగలవాడైతే
ఆ విష్ణు నన్ను చేయగలడో చెయ్యవు నుడి!”
అని లోకాలు దద్దరిల్లేలాగ అరిచి విజంభిం
చాడు.

విష్ణు మానర, నారాయణులనే జంట
బుష్టులుగా అవతరించాడు. నరనారాయ
ణులు డు రహించారి అయిన సిహాస్రికవపు డిని
జయించగల శక్తిసాధనకు తపస్సు ప్రారం
భించారు.

ఇంద్రుడు వారి తపాభంగానికి అప్పర
సిల్ని పింపాడు. నారాయణుడు తన తొడ
నుండి అద్భుత నందర్య రాశి అయిన
ఊర్వశిని పిట్టించాడు. ఊర్వశి వుండు
రంభాది అప్పరసలు వెలవెలపోయారు.
ఇంద్రుడు నరనారాయణులకు పూపిణ
చెప్పుకొని ప్రిణవుల్యాడు. నారాయణుడు
ఊర్వశిని తీసి కుపాపృన్నాడు.

అప్పరసిలతో కలిసి ఊర్వశి సంతోషంగా
స్వర్గలోకం చేరింది.

నారాయణుడు, నరుడు ఒకర తపస్సి
చేస్తూంటే ఒకరు విల్లవ్ములు ధరించి సిహా
స్రికవపు డితో పారాటంచేస్తూ, అలాగ వేల
సింవత్సరాల పొడుగున సాగిన యుద్ధంలో,
తొమ్మిదివందల తొంభైతొమ్మిది సిహాస్రికవపు డి
కవచాలను ఛేదించారు.

సిహాస్రికవపు డు ఒకే కవచంతో పారిపారు
పూర్వధిలో దాక్కున్నాడు.

“ప్రిగల్వాలు పిలికి చివరికి పారిపారు
దాక్కున్నాడు, పిరికిపింద! వీడి పిన క స్థా
వతారంలో పిట్టించాలి!” అని విష్ణు మానశ్చ
యించు కున్నాడు.

వినయుడి శాస్త్రజ్ఞానం!

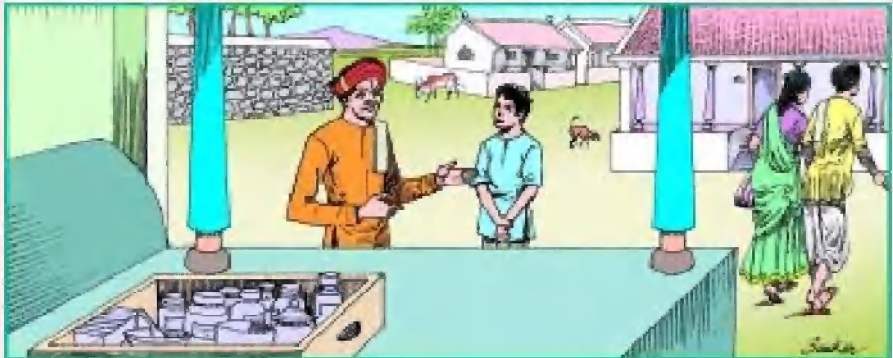
వేణుస్వామి అనే వైద్యుడు, తను నివసించే ఊళ్ళోనేగాక, చుట్టుపక్కల ఊళ్ళల్లో కూడా ఘనవైద్యుడుగా పేరు ప్రతిష్ఠలుకలవాడు. ఒక రోజు ఆయన తన దగ్గరకు వచ్చిన వాళ్ళను పిలిచి కొందరికి పుంపులూ, పురికొందరికి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడు కోవడానికి అవసరం అయిన సలహాలూ ఇచ్చి, భోజనానికి వెళ్ళబోతూండగా, ఒక యువకుడు ఆయన దగ్గరకు వచ్చి వినయంగా నవ్వు స్మరించాడు.

వేణు స్వామి, ఆ వచ్చిన యువకుడు ఏదైనా అస్వస్థితకారణంగా వచ్చాడేమో అనుకుంటూ ప్రిశ్నించబోయేంతలో అతడు, “స్వామీ, నాబురు వినయపడ్డు. నా వయస్సి ఇరవైవిళ్ళు. గత పదేళ్ళుగా ప్రముఖ వైద్యుల వద్ద వైద్యశాస్త్రానికి సింబంధించిన అన్ని గ్రంథాలూ చదివి ఆకళింపిచేసి కున్నాను. కొద్ది రోజుల పాటు తవు కు శ్రాస్త్రాపిచేసి స్వయంగా ఈ ఊళ్ళోనే వైద్యువత్తి చేపట్టాలనుకుంటున్నాను,” అన్నాడు.

ఆ యువకుడి పూట తీర్ర చూస్తూండే, వాడిలో విద్యపాలు కన్ను ప్రగల్భంపాలు ఎక్కుమూ న్నట్లు తోచింది, వేణు స్వామి కి. ఆయన యువకుడితో, “నాకు శుశ్రూషపినాడైనా ప్రారంభించ వచ్చు. ఇప్పుడే కబురందింది-శేషన్న పెరట్లోని అరటిగెల నరకబోయి ప్రమాదవశాన చేర్చుకొని కున్నాడు. చికిత్స అవసరంకదా; ఏం చేద్దావుంటామో” అంటూ ప్రిశ్నించాడు.

వెంటనే వినయుడు కంగారుపడిపోతూ, “నా గ్రంథాలన్నీనేను దిగిన విడిదిలో వున్నాయి. ఇలాంటి ప్రమాదాలకు సరైన చికిత్స చరకంలో వుందో, సుశ్రుతంలో వుందో చూసివస్తాను,” అంటూ బయట బేరబోయాడు.

అప్పిడు వేణు స్వామి, ఆ యువకుణ్ణి వారించి, “నువ్వు చరకస్థితాలు తిరగమో లోపలశేషన్న రక్తస్రావంతో పైలోకాలకు ప్రయాణం కడతాడు. ఒక పని చెయ్యి; నువ్వనే ఆ పుహిద్గ్రంథాలను గుర్తు పురుఖతా పురికొంతకాలం పిరించు!” అన్నాడు.

దేవుడికంటే గొప్పవాడు

మన దేశంలో అరణ్య ప్రాంతాలలో కర్షక గ్రామాలు విస్తరించే కాలంలో రత్నాకరదేశాన్ని పుణికంఠ దేవరాజు సింహాసనంపై పాలించాడు. ఆయన రాజ్యం నాలుగు దిక్కులా బాగా విస్తరించింది. పూర్వ పూర్వాల నుండి ప్రజల కష్టాన్ని భరించే కేంద్రంలో ఉన్న రాజు విచారించటం కష్టపాథ్యమైంది. ఈ సింహాసనం గురించి పుణికంఠ దేవుని ప్రార్థనలతో విచారించగా, దేశాన్ని నాలుగు ప్రాంతాలుగా విభజించి, నాలుగు ప్రాంతాలనూ పాలించటానికి దశగల రాజు ప్రతినిధులను నియమించునున్నారు.

వెంటనే రాజు తన రాజ్యాన్ని విభజించి, నాలుగు భాగాలకూ నాలుగు ప్రాంతాలనూ ప్రత్యేక రాజు ప్రతినిధులను నియమించాడు.

నలుగురు రాజు ప్రతినిధులూ నెల నెల రాజుకు తమ ప్రాంతంలో ఉండే ప్రజలకు గల అనౌకూల్యాలను గురించి, వాటిని తొలగించటానికి తీవ్ర కుంటున్న చర్యలను గురించి

నివేదికలు పంపిస్తూ వచ్చారు. వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ తన రాజ్యభాగం పై గిలిన పూడింటి కన్నా ఉన్నతంగా తయారై కావాలని తమ తాము పోటీపడ్డారు. ప్రజలను ఉత్సాహపరచటానికి వారు ప్రాంతీయాభిమానాలను రెచ్చగొట్టారు. కొత్త రాజు ప్రతినిధులు తమ తాము పోటీలు పడి ప్రజలలో ఎప్పుడో వెనకబడిపోయిన జాతి వైరాలు తిరిగి తల ఎత్తటానికి అవకాశం కలిగించారు.

ఇంతేగాక, ఏ ప్రాంతంలో అభివృద్ధి అయ్యేది అనిపించిన ప్రాంతం నుంచి పురోక ప్రాంతానికి పోకుండా రాజు ప్రతినిధులు కట్టుదిట్టాలు చేశారు. ఉత్తర భాగంలో పిత్తి బాగా పెంపు తీసి, కాని నేతలో ప్రావీణ్యం గల జాతులు దోచుకుంటున్నాయి. ఒక రాజ్యంగా ఉన్నప్పుడు ఉత్తర ప్రాంతమీదికి దోచు ప్రాంతమీది నేతగాళ్ళకు అందేది; దేశంలో పురోక వస్త్రాల ఉత్పత్తి విస్తృతంగా సాగింది. కాని ఇప్పుడు ఉత్తర ప్రాంతమీది ప్రాంతానికి తన

ప్రాంతంలో తయారయ్యే పిత్తిని దోణానికి పొనివ్వక, తన ప్రాంతంలో వారినేతనేర్చుకోవున్నాడు. ఈ విరిస్థితిలో దోణ ప్రాంత రాజప్రితినిధి, ఇతరపింటలు చక్కగాపిండే పోలాలలో పిత్తి పిండించ సాగాడు. ఈ విధంగా, వుంచి నేతగాళ్ళన్న చోట వుంచి పిత్తిలేకుండానూ, వుంచి పిత్తి ఉన్న చోట వుంచి నేతగాళ్ళ లేకుండానూ పోలు, వస్త్రాల నాణ్యం బాగాదెబ్బతిన్నది.

ఇదే దుర్గతి లోహపరిశ్రమకూ పట్టింది. దేశానికి తూర్పున వుంచి గడ్డలున్నాయి; పిడవుట నిమిత్తం లెఫ్ట్ లోహకారులున్నారు. కాని తూర్పు ప్రాంతమిరాజప్రితినిధి లోహాలను పిడవురకు పొకుండా చేసి, లోహకారులను తన ప్రాంతంలోనే అభివద్ది చేసుప్రియత్నం చేశాడు. పిడవుట ఉన్న రాజప్రితినిధి గత్యంతరం లేక పోవు దేశాలనుంచి దబ్బు పోసి లోహాలను కొనుక్కున్నాడు.

కేంద్రంలో ఉన్న రాజుకు రాజప్రితినిధులు పిర్రు నివేదికలు చూస్తూ, వారంతా దేశాన్ని అభివద్ది పిరవటానికి శక్తివంచన లేకుండా పొట్ట పిడ్డ తున్నట్టు కనిపించేది. కాని దేశం అభివద్ది చెందటం లేదని ఆయనకు తెలుస్తున్నది.

రాజప్రితినిధులను ఏర్పాటు చేసి అర్లు దేశ్య అర్లుంది. దేశుషేషకటిలాగా అభివద్ది కాకపోగా, పిర్లు ఉండిన అభివద్ది క్రమంగా ిణించి, చివరకు స్తంభించిపోర్లుంది.

దీనికి కారణం తెలుస్తు కోగోరి వుణి కంత్త రాజధానిలో పూర్త రోజుల పొట్ట ఉత్సవాలు ఏర్పాటు చేసి, అందులో రక

రకాల గొప్పలు ఏర్పాటు చేశాడు. ఒక గొప్పలో వర్తకులు ప్రిసింగిస్తూ, గడచిన అర్లు దేశ్యలో దేశంలోని వర్తకం చాలా అభివద్ది అర్లుందిన్నారు. అలాగే పరిశ్రమల వాళ్ళు దేశ వుంతటా పరిశ్రమలు బాగా పేరిగాయన్నారు. ఇదంతా వింటున్న రాజుకు ఈ పేర్లు దలలు చూసి నింతోషించాలో దేశం అభివద్ది కాకపోవటానికి చింతించాలో తెలియలేదు.

ఒక రోజు పిండిత గొప్ప కూడా జరిగింది. ఆ గొప్పలో శశిభూషణుడనే పిండితుడు అసాధారణ ప్రజ్ఞా చూపి, రాజుగారి నుంచి బహిష్టా నం పొందాడు.

బహిష్టా నం ఇస్తూ రాజు శశిభూషణుడితో, “పాండిత్యానికి సింబంధించిన విషయం కాదు గాని, నన్ను చాలా కాలంగా ఒక ప్రశ్న బాధిస్తోన్నది. దానికి సమాధానం ఇవ్వగలరా?” అన్నాడు.

“అడగండి, శక్తికొద్దీ ప్రియ త్విస్తాను,” అన్నావు శశిభూషిణుడు.

“ఈ ప్రిపించాన్ని దేవత సీక్ష్మించాడు. అందు చేత దేవత అందరి కన్న గొప్పవాడుంటాం. కాని దేవుడికన్న గొప్పవారు ఎవరైనా ఉన్నారా?” అని రాజు అడిగాడు.

“లేకం, దేవత కన్న గొప్పవాడు ను సీ,” అన్నావు శశిభూషిణుడు.

రాజు తెల్లబోయి, “నివూ ధాను చెప్పిగానే వీ బాధ్యత తీరదు. అది సిరి అయి నడని నిరూపించు కోవాలి,” అన్నాడు.

శశిభూషిణుడు వినుచుంగా, “నేను అనుభవంతో ఈ సమాధానం చెప్పాను, మహారాజా. దేవత నా ను దట పొండిత్యం సింపాదించవు ని రాశాడు. దాని ఆధారంగా నేను ఉత్తర ప్రాంతంలో బోధకుడుగా యువకులకు విద్య చెబుతూ ఉండేవాణ్ణి. కాని నేను తూర్పు ప్రాంతానికి చెందిన వాణ్ణి కావటం చేత నా ఉద్యోగం ఊడింది. అందు చేత నేను నేర్చుకున్న విద్యను నలుగురికీ పించి ఇచ్చే పని వూను కుని, ప్రిస్థితం వ్యవసాయం చేసి కుని జీవిస్తున్నాను. దేవత గీసిన గీతను ను సీ

చెరిపేశాడు. ఇద్దరిలో ఎవరు గొప్పాతమరే చెప్పండి,” అన్నాడు.

శశిభూషిణుడి వూటలతో రాజుకు కన్ను విప్పి అయింది. ఏకరాజ్యంగా ఉండవలసినది నాలుగు చిన్న దేశాలుగా వూరిపెయింది.

దీన్ని గురించి రాజు తిరిగి వుంతులతో చర్చించాడు. వుంతులు ఈ సివ్విస్వ చర్చించి, “వూరాజా, పేద్ద రాజ్యాన్ని చిన్న ఖండాలుగా విభజించటంలో తప్పిలేదు. ప్రాంతీయ దురభివూనాలు పేరగటానికి కారణం, ఏ ప్రాంతమీలాజప్రితినిధి ఆ ప్రాంతంవాడు కావటం. రాజప్రితినిధులు దుర్మార్గులూ, అసివర్గులూ అనటానికి కూడా లేదు. కాని ఒక ప్రాంతం వాణ్ణి వు రొక ప్రాంతానికి రాజప్రితినిధిగా వూ ఈ దుస్థితి కలిగేది కాదు. వారికి స్థానమలను కలిగించుడి, సివ్విస్వి పిరిష్కారం వుతుంది. ప్రిజలు తావంతా ఒక దేను వుర్తలవూ ను తెలిసి వువులు కుంటార్. వివిధ ప్రాంతాల వుధ్య పాటి పాయి, సిఖ్యత ఏర్పడుతుంది,” అన్నాడు.

రాజు అలాగే, చేసి దేశం అభ్యున్నతిని సాధించేటట్లు చేశాడు.

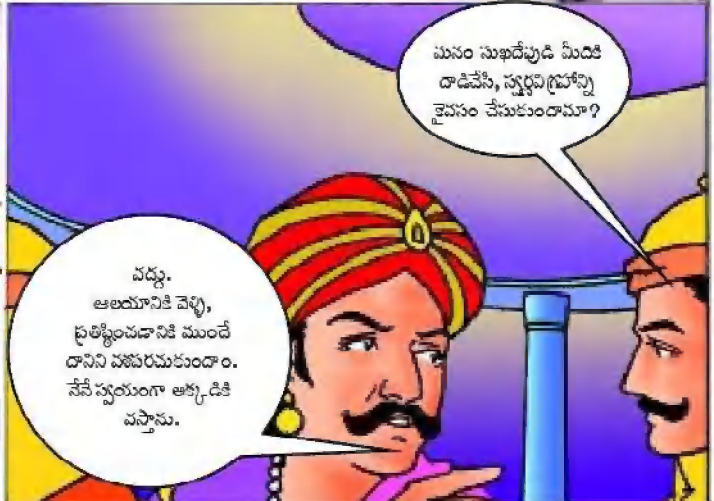

జయవగరం సామంతు సుఖదేవుడి అధీనంలో ఉన్న కనికెరిగ్ల స్వర్ణ విగ్రహాన్ని, వీరసింహుడి సైనికులు బలవంతంగా అపహరించారు. వాళ్ళు విగ్రహంతో పడవపై నడిచి చాటుతుండగా, ఆ స్వర్ణ విగ్రహాన్ని, జయనందముని ఆచారం ప్రకారం ఆర్య తీసుకు వెళుతూ సుఖదేవుడి జోలికి వెళ్ళవద్దని లేఖ ద్వారా సైనికులను హెచ్చరించాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

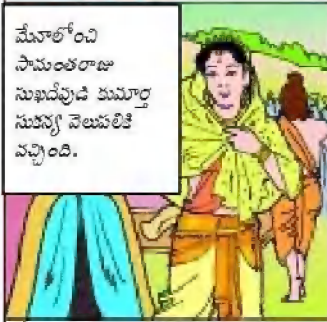
చిత్రాలు:
గాంధీ ఆర్య

దేవాలయం వద్దకు ఉల్లాసంగా ఈలేగింపు బయలుదేరింది. సుఖదేవుడి వెనక, జయనాదముని, ముగ్గురు షిష్యులు నడుపసాగారు. వారి వెనకగా భటుల రక్షణలో రెండు మేనాలు వచ్చాయి. ఈలేగింపు ఆలయం వద్దకు వచ్చి ఆగింది.

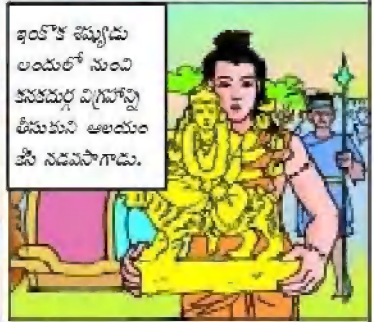
మేనాలోంచి సామంతరాజు సుఖదేవుడి కుమార్తె సుతన్య వెలుపలికి వచ్చింది.

రెండవ మేనా పరదాను ఒక షిష్యుడు పక్కకు తొలగించాడు.

ఇంకొక షిష్యుడు అందులో నుంచి కనకదుర్గ విగ్రహాన్ని తీసుకుని ఆలయం వేసి నడపసాగాడు.

దేవీ! జగన్మాతా!

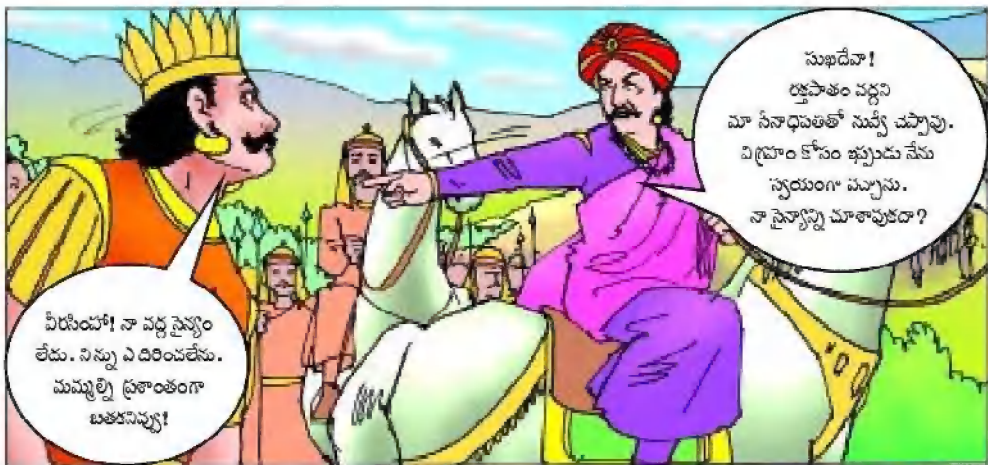

రా నాయనా! జలసంస్రోక్షణం చేసి వేదిక మీద విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించు.

అపండి! విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించకండి!

వీరసింహా! నా వద్ద సైన్యం లేదు. నిన్ను విడిచిపెట్టేను. మువ్వల్ని ప్రశాంతంగా బతకనివ్వ!

సుఖదేవా! రక్తపాతం వద్దని మా సేనాధిపతితో నువ్వు చెప్పావు. విగ్రహం కోసం ఇప్పుడు నేను స్వయంగా ముప్పును. నా సైన్యాన్ని మోకాపుకదా?

ప్రజాశీర్షంమేరలే కనకదుర్గమ్మరు ఆలయం నిర్మించాం.

విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు నేను అంగీకరించను. దాన్ని వెంటనే నాకు అప్పగించు!

సాధ్యంకదా! విగ్రహాన్ని మేము వదలుకోలేం.

ఎవరి యనుమతి?

నా కుమార్తె సుజన్మ. ఆమెయే పూజలు జరిపిస్తుంది.

వీరసింహా! నుంచి కేంద్రీకి దిగాడు. తన పూర్వదేవుని మార్చడానికి అంగీకరించాడు. సుఖదేవా! నరే, జి విజృంభించానికి వద్దాం. నువ్వు విగ్రహాన్ని ఇప్పుడమ్మ. ఆలయంలోనే ప్రతిష్ఠించు అయితే, నీ కుమార్తెను నాకిచ్చి వివాహం జరిపిండు.

వీరసింహా! అర్థరౌతంగా మోట్లాడుతున్నావు!

వీరసింహా! ముఖంలోని చిరునవ్వు, కోపంగా మారిపోయింది.

నీ కుమార్తె శాంతపురి మహారాణి అయ్యే జనాశానికి నువ్వే అడ్డు తగులుతున్నావు!

నీ అగదానికి, దుస్సాహసానికి కొన్న అంబు ఉండాలి!

వాళ్ళు గట్టిగా వాదించుకోవడం వల్లా, ముని
శిష్యులలో ఒకడు సుకన్య వద్దకు వెళ్లి ఏదో
రహస్యంగా చెప్పాడు...

వీరసేనహరిణి బెదిరిస్తూ ఆను సుకన్య
సిన్నది.

సుకన్య మెట్టగా తండ్రిని సమీపించింది.
సుఖదేవుడు అమెచేసి తిరిగి చూశాడు.

సుఖదేవుడు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. తన
కుమార్తె ఇలాంటి స్థితియూనికి రావడానికి
కారణం ఏముంటు ఆని ఆలోచించాడు.

ముని, శిష్యులు
తన కేసి రావడం
సుఖదేవుడు
గమనించాడు.

సాంచీ స్థూపం

భోపాల్ నుంచి రూ. 50 కి.మీ. వెళ్ళే రైలు మార్గంలో భోపాల్ కు దాదాపు ముప్పై మైళ్ళ దూరంలో సాంచీ ఉంది. సాంచీ బౌద్ధ శిథిలాలకు ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఇక్కడ ఉన్నన్ని బౌద్ధ శిథిలాలు మనదేశంలో మరెక్కడా లేవు. ఇక్కడ ఉన్న స్థూపాలకు మించిన పురాతనమైన కట్టడాలు కూడా మనదేశంలో వురెక్కడా లేవని చెబుతారు. బుద్ధుడి ప్రధాన శిష్యులైన సారిపిత్త, మౌగల్లానుల ఆస్థికలు ఒక స్థూపంలో ఉండబడ్డాయి. వాటిని బ్రిటిషు పాలకులు లండన్ లోని మ్యూజియంలో చాలాకాలం ఉంచి, 1949లో వునపరం చేశారు.

సాంచీలోని మహాస్థూపం చాలా ప్రసిద్ధమైనది. దీనివ్యాసం సుమారు 120 అడుగులు; ఎత్తు 54 అడుగులు. దీనిని ఇస్లి కరాతితో లోపల దొల్లలేకుండా నిర్మించారు. దాని పుట్టా రాళ్ళు విరచిన కాలిదారి ఉన్నది. దాని పుట్టా రాళ్ళతోనే నిర్మించిన చిన్న ప్రాకారం ఉన్నది. ఈ ప్రాకారంలో నాలుగు ద్వారాలున్నాయి. ఒక్కొక్క ద్వారం ఎత్తు 10 మీటర్లు ఇరవై ఎనిమిది నుండి అడుగులు. ఈ ద్వారాలపై బౌద్ధ జాతకకథలు విషయంగా చిత్రించబడి ఉన్నాయి. దోణ ద్వారం సమీపంలో అశోక ధర్మశాసనం తాలూకు ఖండం ఒకటి నిలిచి ఉన్నది.

క్రీ.పి. 250లో అశోక చక్రవర్తి సాంచీ స్థూపాన్ని నిర్మించాడు. దీనిపైల చెక్కడమీసినతనం విదేశీయుల ప్రశంసలు విరివిగా అందుకున్నది.

పెన్నా సెమెంట్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్

పెన్నా సెమెంట్

పెన్నా సెమెంట్

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Address: TTD, Saravali Colony, Rajahmundry, Andhra Pradesh - 522 004, India
Phone: 0884-2551111, 0884-2551112 Fax: 0884-2551113
www.pennacement.com Email: marketing@pennacement.com

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

వెనువెంటనే ఫోటోలు

ఎడ్వైన్ ల్యూయిస్ భార్యాపిల్లలతో కలిసి వినోదయాత్రకు వెళ్ళాడు. అనంద వాతావరణంలో హాయిగా నవ్వుతూన్న తన కూతురి ఫోటో తీశాడు. కెమెరా క్లిక్ మనగానే అనందాతిరేకంతో చప్పిల్లు చరిచిన అతని కూతురు జెన్సుఫెర్, ఫోటో ఎక్కడ అన్నట్లు తండ్రికేసి చూసింది. తండ్రి మిస్మియం చెందాడు. చిన్నారి అప్పటి కప్పిడే తన ఫోటో చూడాలని పట్టుపట్టింది. దాంతో ఎడ్వైన్ ల్యూయిస్ కోత్త అనే వృషణ, ఆలోచన ఆరంభమయ్యాయి. అలా ఒక చిన్నారి అవూయ కత్వంతో కోరిన కోరిక - ఇన్స్టంట్ ఫోటోలు తీసుకెవరె కన్ను గొనడానికి కారణమయ్యింది.

అయినా దీనిని ఇన్స్టంట్ ఫోటో అని చెప్పడంలో కొంత అతిశయోక్తి లోకపాలేదని ఎడ్వైన్ ల్యూయిస్ అభిప్రాయపడుతున్నాడు. ఎందుకంటే కెమెరాలలో ఫోటో తయారు కావడానికి ఎంత సమయం పడుతుందన్నది ఫీల్తున్నట్లు ఉన్న ఉష్ణోగ్రతను బట్టి మారుతుంది. ఒక గది ఉష్ణోగ్రతలో 'లోకాంట్రాస్టు' ఛాయాచిత్రం తీయడానికి కొన్ని సేకన్లు చాలు. హైకాంట్రాస్టు పీక్సర్ రూపొందడానికి కొన్ని నిమిషాలు పడతాయి. ఉపయోగించడానికి చాలా సులభంగా ఉండే ఈ ఎరికరాన్ని రూపొందించడానికి ఆయన ప్రత్యేక శ్రద్ధను కనబరచాడు.

మన పరిసరాలు :

జెట్ మేఘాలు!

జెట్ విమానం వెళుతున్నప్పుడు దాని వెనకగా తెల్లటి మొతబాట ఏర్పడడం, కొంతాపిటికి పిలచబడి అదశ్యమైపోవడం వున్నందున చూసే సందర్భాలు ఉన్నాయి. అయితే, ఈ మొతబాట ఒక ప్రేమం అన్న సంగతి మీకు తెలుసా? అది ఎలా ఏర్పడుతుంది? ఇప్పుడు చూద్దాం.

మోటారు కార్లు, బస్సులు మొదలైన వాహనాల్లాగే జెట్ విమానం కూడా వేడి వాయు మూత్రం, పోగులను వెలువరిస్తుంది. వాటిలో అధికశాతం నీటి ఆవిరి ఉంటుంది. ఎత్తయిన ఆకాశంలో 30 డిగ్రీల సేంటిగ్రేడ్ కు వుంచిన ఉష్ణోగ్రత ఉండదు గనక, వెలువడిన వెంటనే నీటి ఆవిరి ఘనీభవించి సన్నటి వుంపు శకలాలు తయారవుతాయి. ఆ తరువాత కొంతాపిటికి ఆవిరి అల్పమవుతుంది. అందుకే ఈ తెల్లటి మొతబాట ఏర్పడుతుంది. కొంతాపిటికి కరిగిపోయి కనిపించకుండా పోతుంది.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

ప్రయరీ కుక్కలు

ప్రయరీ కుక్కలు, కుక్కలు కామా వినడానికి వింతగా మది కదూ? అల్లు నా ఇది నిజం!

అమెరికాలోని వికాస మైదానాలను ప్రయరీ లనీ అక్కడ నివసించే జంతు మూపు 'ప్రయరీ డాగ్స్' అని అంటారు. 30 సేం.పు. ఎత్తు పేరిగే ఈ జంతువులు నిజానిక ఉడత జాతికి చెంది నవి. ఇవి కుక్కల్లాగా మొరగడం వల్ల వీటికి

కుక్కలసావధి వచ్చింది.

ఇవి గుంపిలు గుంపిలు గా నివసిస్తాయి. పెగటి పై టండా తింటూ నో, తోటి జంతు మూతో కలిసి గెంతుతూనో కనిపిస్తాయి. రాత్రి పూట సురక్షితమైన బొంబుల్లో హాయిగా నిద్రపోతాయి.

ప్రయరీ కుక్కలు పుండలు పుండలు గా నివాసాలు ఏర్పరపు కుంటాయి. కుటుంబాలు, (కోటరీలు) కుటుంబాలు గా కలిసి ఉంటాయి. ఒక్కొక్క కోటరీకి 70 ప్రవేశ ద్వారాలు ఉంటాయి.

ప్రయరీ కుక్కలు ఒకదాన్ని ఒకటి చూడగానే సంతోషంగా పెళ్ళికిలిస్తూ పిలకుంపు కుంటాయి. ఆ తరవాత ఆనందంతో తోకలను ఆడిస్తాయి.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

క్విజ్

1. గాంధీసాగర్ డ్యామ్ ఎక్కడ ఉన్నది?
ఎ) కోట బి) రాంచీ
సి) భాక్రా డి) గంగానగర్.

2. థార్ ఎడారి గుండా ప్రవహించే నది ఏది?
ఎ) నర్మద బి) తపతి
సి) గోదావరి డి) సింధు

3. సీక్కిం ఎప్పిథు భారతదేశంలోని 22వ రాష్ట్రంగా ఏర్పడింది?
ఎ) 1955 బి) 1975
సి) 1965 డి) 1985

4. ఢిల్లీ కేంద్ర పాలిత ప్రాంతంగా ఎప్పిథు ప్రకటించబడింది?
ఎ) 1956 బి) 1946
సి) 1966 డి) 1976.

(సిపూ ధానాలు 70వ బజీర్)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

ANANTHA PRABHAKAR DUTT

KALANIKETAN BALU

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్త పేరు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మే 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి నం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రమౌళి పు, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

జనవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

మేక రావు స్టోపు

ఎం. ఐ. జి.ఐ. నెం. 6,

సూర్యహాసంగ్ బోర్డ్,

వినాయక్ నగర్,

నిజామాబాద్ - 503 003 ఆం. ప్ర.

మొదటి ఫోటో: అంబపిల్లకు,

జగదంబపిల్లకు!

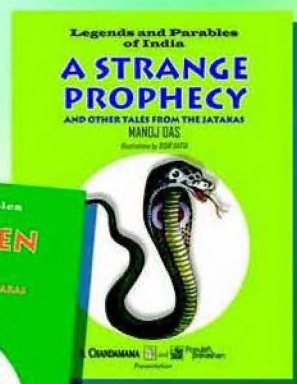
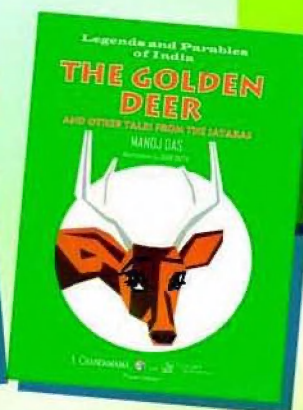
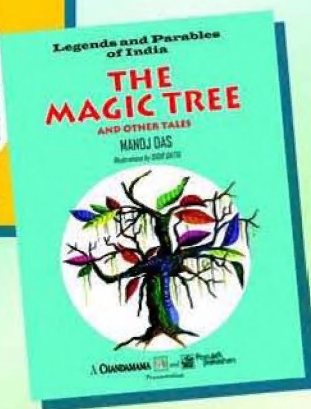
రెండవ ఫోటో: హరిలో రంగ-పారి!!

సమాధానాలు

1. కోట
2. సింధు
3. 1975
4. 1956

A VALUE ADDITION TO YOUR PERSONAL LIBRARY FROM CHANDAMAMA

Carefully chosen
LEGENDS AND PARABLES
including
**TALES FROM
BUDDHA JATAKA**

**NOW IN BOOK FORM
WORTH PRESERVING FOR ALL TIME**

Opens a new horizon in the world of literature for the young

Authored by Saraswati Samman and Sahitya Akademi Award winner
MANOJ DAS

Jointly published by

CHANDAMAMA

and

**Popular
prakashan**

AWAIT DETAILS OF INTRODUCTORY OFFER TO SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA / JUNIOR CHANDAMAMA

PCRA Page

Website : www.pcr.org

అమూల్యమైన జలవనరు!

వీణ తండ్రిగారిని హితువు సింజయ ఒక ఎనజివోలో పని చేస్తూన్న విజ్ఞానవేత్త. జలపరిరక్షణ గురించి జరుగుతున్న సిద్ధాంతాల పాల్గొనడానికి ఆయన నగరానికి వచ్చాడు. దానిని గురించి ప్రస్తావిస్తూ ఆయన వీణకు, “ఐక్యరాజ్యసమితి జనరల్ అసెంబ్లీ గైడ్ లైన్స్ ప్రకారం మార్చి 22వ తేదీన ప్రపంచ జలదినోత్సవం జరుగుతుంటున్నాం. జలవనరుల పరిరక్షణ పట్ల ప్రజానీకంలో అవగాహనను పెంచడానికి ఇది ఉద్దేశించబడింది. వివిధ పూర్వకార్యక్రమాల ద్వారా ప్రజల అవగాహనను పెంపొందించేయడానికి, మా ఎనజివో క ‘షిచేస్టిన్నది,’ అని వివరించాడు.

“అనిల్లువు నం జలాన్ని ఎందుకు పరిరక్షించాలి?” అని అడిగింది వీణ.

“జలం వున్న భూమి పై దలభించే అమూల్యమైన సహజ వనరు. భూమి ఉపరితలం 70 శాతం జలంతో పరివేషింపబడి ఉన్నప్పటికీ, మనుషులకు ఉపయోగకరంగా లేదు,” అన్నాడు సింజయ.

“అలాగా! ఆ సింగతి నాకు తెలియనే తెలియదు మా వుయ్యా! జలపరిరక్షణకు నేనేం చేయాలో చెప్పు,” అని అడిగింది వీణ.

“చాలా చేయవచ్చు,” అన్నాడు సింజయ సమ్మత్య. “మొదట నీటిని వృధా చేయడం మానుకోవాలి. మొక్కలకు నీళ్ళు పట్టేప్పుడు పూవ పట్టుకు బదులు, నీళ్ళు పాలు క్యానబెట్ ఉపయోగించాలి. ఇలా చేయడం వల్ల చాలా నీళ్ళు ఆదా అవుతాయి. కారణం కడిగేప్పుడు కూడా అలాగే చేయవచ్చు,” అని చెప్పి కంతసేపు ఆగి వుళ్ళి ఇలా అన్నాడు. “కొత్తాయి కారితోంటే, దాని ద్వారా వున్న అన్నకునే దానికన్నా ఎక్కువ నీరు వధా అవుతుంది. కాబట్టి ఉపయోగించాక, కొత్తాయిని జాగ్రత్తగా కట్టేయాలి. కొత్తాయి భాగాలు అరిగిపోవు నట్టలు తే, వెంటనే వూర్చేయాలి. తెలిసేందా?”

“తెలిసేంది, మా వుయ్యా. ఇకపైబోట్టు నీరు కూడా వధాచేయవు,” అన్నది వీణ సంతోషంగా.

DO YOU

KNOW?

70% of the earth is water
But most of it is not potable

Still would you
let it go waste?

Dear Children,
Write a slogan on Water Conservation and win prizes

Name: _____ Age: _____

Address: _____

Pin: _____

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
10, Brinkaji Canal Place, New Delhi-110046
E-mail: pcr@pcra.org